

2023/0250(COD)

18.12.2023

POPRAWKI 78 - 178

Projekt sprawozdania

María Soraya Rodríguez Ramos, Javier Zarzalejos
(PE756.047v01-00)

Zmiana dyrektywy 2012/29/UE ustanawiającej normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępującej decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW

Wniosek dotyczący dyrektywy
(COM(2023)0424 – C9-0303/2023 – 2023/0250(COD))

Poprawka 78
Maria da Graça Carvalho

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję

(1) Aby zapewnić ofiarom przestępstw odpowiednie informacje, wsparcie i ochronę oraz możliwość uczestniczenia w postępowaniu karnym, Unia przyjęła dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE⁵⁴.

⁵⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiająca normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępująca decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57).

Poprawka

(1) Aby zapewnić ofiarom przestępstw odpowiednie informacje, wsparcie i ochronę oraz możliwość uczestniczenia w postępowaniu karnym, Unia przyjęła dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE⁵⁴. ***Dostęp do tych praw zapewnia się w sposób bezpieczny, który minimalizuje ryzyko poniesienia szkody oraz ułatwia odzyskanie równowagi i dostęp do wymiaru sprawiedliwości.***

⁵⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiająca normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępująca decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57).

Or. en

Poprawka 79
Konstantinos Arvanitis

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję

(1) Aby zapewnić ofiarom przestępstw odpowiednie informacje, wsparcie i ochronę oraz możliwość uczestniczenia w postępowaniu karnym, Unia przyjęła dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE⁵⁴.

dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE⁵⁴.

⁵⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiająca normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępująca decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57).

⁵⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiająca normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępująca decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57).

Or. en

Poprawka 80
Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
w imieniu grupy Verts/ALE

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(2a) mając na uwadze, że prawo do równego traktowania i niedyskryminacji to prawo podstawowe zapisane w Traktatach i karcie; mając na uwadze zapewnienie wszystkim ofiarom przestępstw w UE możliwości korzystania z ochrony bez dyskryminowania ich na jakimkolwiek tle, również ze względu na cechy płciowe, równoległe do innych krzyżowych przyczyn dyskryminacji i w połączeniu z takimi przyczynami, które określono w motywie 17 dyrektywy 2012/29/UE.

Or. en

Poprawka 81
Giuliano Pisapia, Maria Noichl

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 2 b (nowy)

(2b) Za ofiarę należy uznać każdą osobę fizyczną, która doświadczyła próby popełnienia przestępstwa. Ze względu na szczególne narażenie na traumę emocjonalną wynikającą z doświadczania aktów przemocy za ofiarę należy też uznać każdą osobę nieletnią, która była świadkiem przemocy.

Or. en

Poprawka 82 Livia Járóka

Wniosek dotyczący dyrektywy Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję

(3) Aby ofiary mogły w sprawny i nowoczesny sposób korzystać z przysługujących im praw, państwa członkowskie powinny **umożliwić im komunikację elektroniczną** z właściwymi organami krajowymi. Ofiary powinny mieć możliwość korzystania z narzędzi elektronicznych, aby uzyskiwać informacje o przysługujących im prawach i o dotyczących ich sprawach, zgłaszać przestępstwa oraz komunikować się za pomocą technologii komunikacyjnych i informacyjnych z właściwymi organami i służbami udzielającymi wsparcia. Ofiary powinny mieć możliwość wyboru środka komunikacji, a państwa członkowskie powinny przewidzieć elektroniczne technologie komunikacyjne i informacyjne jako alternatywę dla standardowych metod komunikacji, których nie powinny jednak całkowicie zastępować.

Poprawka

(3) Aby ofiary mogły w sprawny i nowoczesny sposób korzystać z przysługujących im praw, państwa członkowskie powinny **również zapewnić ofiarom możliwość komunikacji elektronicznej** z właściwymi organami krajowymi. Ofiary powinny mieć możliwość korzystania z narzędzi elektronicznych, aby uzyskiwać informacje o przysługujących im prawach i o dotyczących ich sprawach, zgłaszać przestępstwa, **przedstawiać dowody, jeśli jest to wykonalne**, oraz komunikować się za pomocą **niezawodnych i bezpiecznych** technologii komunikacyjnych i informacyjnych z właściwymi organami i służbami udzielającymi wsparcia. Ofiary powinny mieć możliwość wyboru środka komunikacji, a państwa członkowskie powinny przewidzieć elektroniczne technologie komunikacyjne i informacyjne jako alternatywę dla standardowych metod komunikacji, których nie powinny jednak całkowicie zastępować. **Te środki technologii informacyjnych i komunikacyjnych powinny obejmować na**

przykład strony internetowej, które dostarczają informacji w różnych językach, zintegrowane czaty lub wiadomości e-mail oraz internetowe narzędzia robocze odpowiadające różnym potrzebom komunikacyjnym, takim jak te związane z wiekiem i niepełnosprawnością.

Or. hu

Poprawka 83
Maria da Graça Carvalho

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję

(3) Aby ofiary mogły w sprawny i nowoczesny sposób korzystać z przysługujących im praw, państwa członkowskie powinny umożliwić im komunikację elektroniczną z właściwymi organami krajowymi. Ofiary powinny mieć możliwość korzystania z narzędzi elektronicznych, aby uzyskiwać informacje o przysługujących im prawach i o dotyczących ich sprawach, zgłaszać przestępstwa oraz komunikować się za pomocą technologii komunikacyjnych i informacyjnych z właściwymi organami i służbami udzielającymi wsparcia. Ofiary powinny mieć możliwość wyboru środka komunikacji, a państwa członkowskie powinny przewidzieć elektroniczne technologie komunikacyjne i informacyjne jako alternatywę dla standardowych metod komunikacji, których nie powinny jednak całkowicie zastępować.

Poprawka

(3) Aby ofiary mogły w sprawny i nowoczesny sposób korzystać z przysługujących im praw, państwa członkowskie powinny umożliwić im komunikację elektroniczną z właściwymi organami krajowymi. Ofiary powinny mieć możliwość korzystania z narzędzi elektronicznych, aby uzyskiwać informacje o przysługujących im prawach i o dotyczących ich sprawach, zgłaszać przestępstwa, ***przedstawić dowody, jeśli jest to wykonalne***, oraz komunikować się za pomocą ***niezawodnych i bezpiecznych*** technologii komunikacyjnych i informacyjnych z właściwymi organami i służbami udzielającymi wsparcia. Ofiary powinny mieć możliwość wyboru środka komunikacji, a państwa członkowskie powinny przewidzieć elektroniczne technologie komunikacyjne i informacyjne jako alternatywę dla standardowych metod komunikacji, których nie powinny jednak całkowicie zastępować. ***Te środki technologii informacyjnych i komunikacyjnych powinny obejmować na przykład strony internetowej, które dostarczają informacji w różnych językach, zintegrowane czaty lub***

wiadomości e-mail oraz internetowe narzędzia robocze odpowiadające różnym potrzebom komunikacyjnym, takim jak te związane z wiekiem i niepełnosprawnością.

Or. en

Poprawka 84
Elena Kountoura

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję

(3) Aby ofiary mogły w sprawny i nowoczesny sposób korzystać z przysługujących im praw, państwa członkowskie powinny umożliwić im komunikację elektroniczną z właściwymi organami krajowymi. Ofiary powinny mieć możliwość korzystania z narzędzi elektronicznych, aby uzyskiwać informacje o przysługujących im prawach i o dotyczących ich sprawach, zgłaszać przestępstwa oraz komunikować się za pomocą technologii komunikacyjnych i informacyjnych z właściwymi organami i służbami udzielającymi wsparcia. Ofiary powinny mieć możliwość wyboru środka komunikacji, a państwa członkowskie powinny przewidzieć elektroniczne technologie komunikacyjne i informacyjne jako alternatywę dla standardowych metod komunikacji, których nie powinny jednak całkowicie zastępować.

Poprawka

(3) Aby ofiary mogły w sprawny i nowoczesny sposób korzystać z przysługujących im praw, państwa członkowskie powinny umożliwić im komunikację elektroniczną z właściwymi organami krajowymi. Ofiary powinny mieć możliwość korzystania z narzędzi elektronicznych, aby uzyskiwać informacje o przysługujących im prawach i o dotyczących ich sprawach, zgłaszać przestępstwa oraz komunikować się za pomocą technologii komunikacyjnych i informacyjnych z właściwymi organami i służbami udzielającymi wsparcia. ***Narzędzia te powinny być dostosowane do różnych potrzeb komunikacyjnych, stosownie do wieku i niepełnosprawności.*** Ofiary powinny mieć możliwość wyboru środka komunikacji, a państwa członkowskie powinny przewidzieć elektroniczne technologie komunikacyjne i informacyjne jako alternatywę dla standardowych metod komunikacji, których nie powinny jednak całkowicie zastępować. ***Państwa członkowskie czuwają nad tym, aby ofiarom przekazywano informacje opracowywane wspólnie z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego oraz aby ich treść była spójna i regularnie aktualizowana w celu***

Poprawka 85
Lucia Ďuriš Nicholsonová

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję

(3) Aby ofiary mogły w sprawny i nowoczesny sposób korzystać z przysługujących im praw, państwa członkowskie powinny umożliwić im komunikację elektroniczną z właściwymi organami krajowymi. Ofiary powinny mieć możliwość korzystania z narzędzi elektronicznych, aby uzyskiwać informacje o przysługujących im prawach i o dotyczących ich sprawach, zgłaszać przestępstwa oraz komunikować się za pomocą technologii komunikacyjnych i informacyjnych z właściwymi organami i służbami udzielającymi wsparcia. Ofiary powinny mieć możliwość wyboru środka komunikacji, a państwa członkowskie powinny przewidzieć elektroniczne technologie komunikacyjne i informacyjne jako alternatywę dla standardowych metod komunikacji, których nie powinny jednak całkowicie zastępować.

Poprawka

(3) Aby ofiary mogły w sprawny i nowoczesny sposób korzystać z przysługujących im praw, państwa członkowskie powinny umożliwić im komunikację elektroniczną z właściwymi organami krajowymi. Ofiary powinny mieć możliwość korzystania z narzędzi elektronicznych, aby uzyskiwać informacje o przysługujących im prawach i o dotyczących ich sprawach, zgłaszać przestępstwa, ***przedstawić dowody, przynajmniej w sprawach dotyczących przestępstw internetowych***, oraz komunikować się za pomocą ***niezawodnych i bezpiecznych*** technologii komunikacyjnych i informacyjnych z właściwymi organami i służbami udzielającymi wsparcia. Ofiary powinny mieć możliwość wyboru środka komunikacji, a państwa członkowskie powinny przewidzieć elektroniczne technologie komunikacyjne i informacyjne jako alternatywę dla standardowych metod komunikacji, których nie powinny jednak całkowicie zastępować.

Poprawka 86
Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
w imieniu grupy Verts/ALE

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję

(3) Aby ofiary mogły w sprawny i nowoczesny sposób korzystać z przysługujących im praw, państwa członkowskie powinny umożliwić im komunikację elektroniczną z właściwymi organami krajowymi. Ofiary powinny mieć możliwość korzystania z narzędzi elektronicznych, aby uzyskiwać informacje o przysługujących im prawach i o dotyczących ich sprawach, zgłaszać przestępstwa oraz komunikować się za pomocą technologii komunikacyjnych i informacyjnych z właściwymi organami i służbami udzielającymi wsparcia. Ofiary powinny mieć możliwość wyboru środka komunikacji, a państwa członkowskie powinny przewidzieć elektroniczne technologie komunikacyjne i informacyjne jako alternatywę dla standardowych metod komunikacji, których nie powinny jednak całkowicie zastępować.

Poprawka

(3) Aby ofiary mogły w sprawny i nowoczesny sposób korzystać z przysługujących im praw, państwa członkowskie powinny umożliwić im komunikację elektroniczną z właściwymi organami krajowymi. Ofiary powinny mieć możliwość korzystania z narzędzi elektronicznych, aby uzyskiwać informacje o przysługujących im prawach i o dotyczących ich sprawach, zgłaszać przestępstwa, **przedstawić dowody** oraz komunikować się **w sposób poufny i bezpieczny** za pomocą technologii komunikacyjnych i informacyjnych z właściwymi organami i służbami udzielającymi wsparcia. Ofiary powinny mieć możliwość wyboru środka komunikacji z **właściwymi organami krajowymi**, a państwa członkowskie powinny przewidzieć elektroniczne technologie komunikacyjne i informacyjne jako alternatywę dla standardowych metod komunikacji, których nie powinny jednak całkowicie zastępować.

Or. en

Poprawka 87

Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
w imieniu grupy Verts/ALE

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

(4) Aby zapewnić kompleksowe kanały komunikacji uwzględniające złożoność potrzeb ofiar w odniesieniu do ich prawa dostępu do informacji, wszystkie ofiary – niezależnie od tego, gdzie w UE i w jakich okolicznościach doszło do przestępstwa – powinny mieć dostęp do telefonu zaufania

Poprawka

(4) Aby zapewnić kompleksowe kanały komunikacji uwzględniające złożoność potrzeb ofiar w odniesieniu do ich prawa dostępu do informacji, wszystkie ofiary – niezależnie od tego, gdzie w UE i w jakich okolicznościach doszło do przestępstwa – powinny mieć dostęp do telefonu zaufania

dla ofiar pod ogólnounijnym numerem 116 006 lub za pośrednictwem specjalnych stron internetowych. Takie telefony zaufania powinny umożliwić ofiarom otrzymanie informacji o ich prawach, uzyskanie wsparcia emocjonalnego i przekierowania do policji lub innych służb, w tym, w razie potrzeby, do innych specjalistycznych telefonów zaufania. Takie telefony zaufania powinny również kierować ofiary do innych specjalistycznych telefonów zaufania, o których mowa w decyzji Komisji 2007/116/WE⁵⁶, takich jak zharmonizowany numer telefonu zaufania dla dzieci „116 111”, numer interwencyjny w sprawie zaginionych dzieci „116 000” oraz numer telefonu zaufania dla ofiar przemocy na tle płciowym „116 116”.

dla ofiar pod ogólnounijnym numerem 116 006 lub za pośrednictwem specjalnych stron internetowych. Takie telefony zaufania powinny umożliwić ofiarom otrzymanie informacji o ich prawach, uzyskanie wsparcia emocjonalnego i przekierowania do policji lub innych służb, w tym, w razie potrzeby, do innych specjalistycznych telefonów zaufania. Takie telefony zaufania **są obsługiwane przez przeszkolone i nadzorowane osoby z publicznych lub pozarządowych organizacji specjalizujących się w udzielaniu wsparcia ofiarom** oraz powinny również kierować ofiary do innych specjalistycznych telefonów zaufania, o których mowa w decyzji Komisji 2007/116/WE⁵⁷, takich jak zharmonizowany numer telefonu zaufania dla dzieci „116 111”, numer interwencyjny w sprawie zaginionych dzieci „116 000” oraz numer telefonu zaufania dla ofiar przemocy na tle płciowym „116 116”.

⁵⁶ *Decyzja Komisji nr 116/2007/WE z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie rezerwacji krajowego zakresu numeracyjnego zaczynającego się na „116” na potrzeby zharmonizowanych usług o walorze społecznym (Dz.U. L 049 z 17.2.2007, s. 30).*

Or. en

Poprawka 88

María Soraya Rodríguez Ramos, Hilde Vautmans, Marco Zullo, Abir Al-Sahlani, Susana Solís Pérez, Sylvie Brunet

Wniosek dotyczący dyrektywy Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

(4) Aby zapewnić kompleksowe kanały komunikacji uwzględniające złożoność potrzeb ofiar w odniesieniu do ich prawa

Poprawka

(4) Aby zapewnić kompleksowe kanały komunikacji uwzględniające złożoność potrzeb ofiar w odniesieniu do ich prawa

dostępu do informacji, wszystkie ofiary – niezależnie od tego, gdzie w UE i w jakich okolicznościach doszło do przestępstwa – powinny mieć dostęp do telefonu zaufania dla ofiar pod ogólnounijnym numerem 116 006 lub za pośrednictwem specjalnych stron internetowych. Takie telefony zaufania powinny umożliwić ofiarom otrzymanie informacji o ich prawach, uzyskanie wsparcia emocjonalnego i przekierowania do policji lub innych służb, w tym, w razie potrzeby, do innych specjalistycznych telefonów zaufania. Takie telefony zaufania powinny również kierować ofiary do innych specjalistycznych telefonów zaufania, o których mowa w decyzji Komisji 2007/116/WE⁵⁶, takich jak zharmonizowany numer telefonu zaufania dla dzieci „116 111”, numer interwencyjny w sprawie zaginionych dzieci „116 000” oraz numer telefonu zaufania dla ofiar przemocy na tle płciowym „116 116”.

⁵⁶ Decyzja Komisji nr 116/2007/WE z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie rezerwacji krajowego zakresu numeracyjnego zaczynającego się na „116” na potrzeby zharmonizowanych usług o walorze społecznym (Dz.U. L 049 z 17.2.2007, s. 30).

dostępu do informacji, wszystkie ofiary – niezależnie od tego, gdzie w UE i w jakich okolicznościach doszło do przestępstwa – powinny mieć dostęp do telefonu zaufania dla ofiar pod ogólnounijnym numerem 116 006 lub za pośrednictwem specjalnych stron internetowych. Takie telefony zaufania powinny umożliwić ofiarom otrzymanie informacji o ich prawach, uzyskanie wsparcia emocjonalnego i przekierowania do policji lub innych służb, w tym, w razie potrzeby, do innych specjalistycznych telefonów zaufania. Takie telefony zaufania powinny również kierować ofiary do innych specjalistycznych telefonów zaufania, o których mowa w decyzji Komisji 2007/116/WE⁵⁶, takich jak zharmonizowany numer telefonu zaufania dla dzieci „116 111”, numer interwencyjny w sprawie zaginionych dzieci „116 000” oraz numer telefonu zaufania dla ofiar przemocy na tle płciowym „116 116”. *Aby zapewnić jakość i spójność usług, personel obsługujący takie telefony zaufania powinien zostać przeszkolony w zakresie pracy z ofiarami i osobami ocalałymi w sposób dostosowany do ofiary.*

⁵⁶ Decyzja Komisji nr 116/2007/WE z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie rezerwacji krajowego zakresu numeracyjnego zaczynającego się na „116” na potrzeby zharmonizowanych usług o walorze społecznym (Dz.U. L 049 z 17.2.2007, s. 30).

Or. en

Poprawka 89
Lucia Ďuriš Nicholsonová

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 4

(4) Aby zapewnić kompleksowe kanały komunikacji uwzględniające złożoność potrzeb ofiar w odniesieniu do ich prawa dostępu do informacji, wszystkie ofiary – niezależnie od tego, gdzie w UE i w jakich okolicznościach doszło do przestępstwa – powinny mieć dostęp do telefonu zaufania dla ofiar pod ogólnounijnym numerem 116 006 lub za pośrednictwem specjalnych stron internetowych. Takie telefony zaufania powinny umożliwić ofiarom otrzymanie informacji o ich prawach, uzyskanie wsparcia emocjonalnego i przekierowania do policji lub innych służb, w tym, w razie potrzeby, do innych specjalistycznych telefonów zaufania. Takie telefony zaufania powinny również kierować ofiary do innych specjalistycznych telefonów zaufania, o których mowa w decyzji Komisji 2007/116/WE⁵⁶, takich jak zharmonizowany numer telefonu zaufania dla dzieci „116 111”, numer interwencyjny w sprawie zaginionych dzieci „116 000” oraz numer telefonu zaufania dla ofiar przemocy na tle płciowym „116 116”.

(4) Aby zapewnić kompleksowe kanały komunikacji uwzględniające złożoność potrzeb ofiar w odniesieniu do ich prawa dostępu do informacji, wszystkie ofiary – niezależnie od tego, gdzie w UE i w jakich okolicznościach doszło do przestępstwa – powinny mieć dostęp do telefonu zaufania dla ofiar pod ogólnounijnym numerem 116 006 lub za pośrednictwem specjalnych stron internetowych. ***Aby zapewnić wysoki poziom profesjonalnej obsługi, telefony zaufania powinien obsługiwać odpowiednio przeszkolony i wykwalifikowany personel zgodnie z obowiązującymi najwyższymi standardami udzielania wsparcia.*** Takie telefony zaufania powinny umożliwić ofiarom otrzymanie informacji o ich prawach, uzyskanie wsparcia emocjonalnego i przekierowania do policji lub innych służb, w tym, w razie potrzeby, do innych specjalistycznych telefonów zaufania. Takie telefony zaufania powinny również kierować ofiary do innych specjalistycznych telefonów zaufania, o których mowa w decyzji Komisji 2007/116/WE⁵⁶, takich jak zharmonizowany numer telefonu zaufania dla dzieci „116 111”, numer interwencyjny w sprawie zaginionych dzieci „116 000” oraz numer telefonu zaufania dla ofiar przemocy na tle płciowym „116 116”.

⁵⁶ Decyzja Komisji nr 116/2007/WE z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie rezerwacji krajowego zakresu numeracyjnego zaczynającego się na „116” na potrzeby zharmonizowanych usług o walorze społecznym (Dz.U. L 049 z 17.2.2007, s. 30).

⁵⁶ Decyzja Komisji nr 116/2007/WE z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie rezerwacji krajowego zakresu numeracyjnego zaczynającego się na „116” na potrzeby zharmonizowanych usług o walorze społecznym (Dz.U. L 049 z 17.2.2007, s. 30).

Or. en

Poprawka 90

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

(4) Aby zapewnić kompleksowe kanały komunikacji uwzględniające złożoność potrzeb ofiar w odniesieniu do ich prawa dostępu do informacji, wszystkie ofiary – niezależnie od tego, gdzie w UE i w jakich okolicznościach doszło do przestępstwa – powinny mieć dostęp do telefonu zaufania dla ofiar pod ogólnounijnym numerem 116 006 lub za pośrednictwem specjalnych stron internetowych. Takie telefony zaufania powinny umożliwić ofiarom otrzymanie informacji o ich prawach, uzyskanie wsparcia emocjonalnego i przekierowania do policji lub innych służb, w tym, w razie potrzeby, do innych specjalistycznych telefonów zaufania. Takie telefony zaufania powinny również kierować ofiary do innych specjalistycznych telefonów zaufania, o których mowa w decyzji Komisji 2007/116/WE⁵⁶, takich jak zharmonizowany numer telefonu zaufania dla dzieci „116 111”, numer interwencyjny w sprawie zaginionych dzieci „116 000” oraz numer telefonu zaufania dla ofiar przemocy na tle płciowym „116 116”.

⁵⁶ Decyzja Komisji nr 116/2007/WE z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie rezerwacji krajowego zakresu numeracyjnego zaczynającego się na „116” na potrzeby zharmonizowanych usług o walorze społecznym (Dz.U. L 049 z 17.2.2007, s. 30).

Poprawka

(4) Aby zapewnić kompleksowe kanały komunikacji uwzględniające złożoność potrzeb ofiar w odniesieniu do ich prawa dostępu do informacji, wszystkie ofiary – niezależnie od tego, gdzie w UE i w jakich okolicznościach doszło do przestępstwa – powinny mieć dostęp do telefonu zaufania dla ofiar pod ogólnounijnym numerem 116 006 lub za pośrednictwem specjalnych stron internetowych. ***Telefony zaufania powinny obsługiwać odpowiednio przeszkolone i nadzorowane osoby, które przestrzegają najwyższych standardów udzielania wsparcia.*** Takie telefony zaufania powinny umożliwić ofiarom otrzymanie informacji o ich prawach, uzyskanie wsparcia emocjonalnego i przekierowania do policji lub innych służb, w tym, w razie potrzeby, do innych specjalistycznych telefonów zaufania. Takie telefony zaufania powinny również kierować ofiary do innych specjalistycznych telefonów zaufania, o których mowa w decyzji Komisji 2007/116/WE⁵⁶, takich jak zharmonizowany numer telefonu zaufania dla dzieci „116 111”, numer interwencyjny w sprawie zaginionych dzieci „116 000” oraz numer telefonu zaufania dla ofiar przemocy na tle płciowym „116 116”.

⁵⁶ Decyzja Komisji nr 116/2007/WE z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie rezerwacji krajowego zakresu numeracyjnego zaczynającego się na „116” na potrzeby zharmonizowanych usług o walorze społecznym (Dz.U. L 049 z 17.2.2007, s. 30).

Or. en

Poprawka 91
Maria da Graça Carvalho

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję

(5) Ogólny telefon zaufania dla ofiar nie powinien wpływać na funkcjonowanie specjalnych i specjalistycznych telefonów zaufania, takich jak telefony zaufania dla dzieci i telefony zaufania dla ofiar przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, zgodnie z wymogami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)⁵⁷ .../... [w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej]. Oprócz specjalistycznych telefonów zaufania powinny funkcjonować ogólne telefony zaufania dla ofiar przestępstw.

⁵⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (Dz. U. ...).

Poprawka

(5) Ogólny telefon zaufania dla ofiar nie powinien wpływać na funkcjonowanie specjalnych i specjalistycznych telefonów zaufania, takich jak telefony zaufania dla dzieci i telefony zaufania dla ofiar przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, zgodnie z wymogami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)⁵⁷ .../... [w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej]. Oprócz specjalistycznych telefonów zaufania powinny funkcjonować ogólne telefony zaufania dla ofiar przestępstw. ***W szczególności w kontekście przestępstw transgranicznych ofiary powinny mieć dostęp z innego państwa członkowskiego do ogólnych i specjalistycznych infolinii państwa członkowskiego, w którym przestępstwo zostało popełnione.***

⁵⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (Dz. U. ...).

Or. en

Poprawka 92
Livia Járóka

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

(6) Należy usprawnić zgłaszanie

Poprawka

(6) Należy usprawnić zgłaszanie

przestępstw w Unii, aby zwalczać bezkarność, unikać **ponownej** wiktylizacji i zapewnić bezpieczniejsze społeczeństwo. Należy uwrażliwić obywateli na przestępczość, zachęcać świadków przestępstw do ich zgłaszania oraz do pomagania ofiarom oraz stworzyć bezpieczniejsze środowisko dla ofiar przestępstw. W przypadku ofiar będących migrantami o nieuregulowanym statusie w Unii bezpieczne środowisko do zgłaszania przestępstw oznacza zmniejszenie obawy przed wszczęciem procedury powrotu w wyniku kontaktów z organami ścigania. Danych osobowe ofiar będących migrantami o nieuregulowanym statusie w Unii nie powinno się przekazywać właściwym organom ds. migracji przynajmniej do czasu zakończenia pierwszej indywidualnej oceny, o której mowa w art. 22 dyrektywy 2012/29/UE. Zgłoszenie przestępstwa i udział w postępowaniu karnym na podstawie dyrektywy 2012/29/UE nie tworzą żadnych praw związanych ze statusem pobytu ofiary ani nie ma skutku zawieszającego przy ustalaniu statusu jej pobytu. Wszystkie bezbronne ofiary, takie jak dzieci lub osoby zatrzymane, które znajdują się w sytuacji zastraszenia lub są w inny sposób zależne od sprawcy **lub których mobilność jest ograniczona**, powinny mieć możliwość zgłoszenia przestępstwa w warunkach uwzględniających ich szczególną sytuację i zgodnie z protokołami ustanowionymi specjalnie w tym celu.

przestępstw w Unii, aby zwalczać bezkarność, unikać wiktylizacji **i ponownej** wiktylizacji i zapewnić bezpieczniejsze społeczeństwo. **Ofiary czasami nie są świadome tego, że są ofiarami przestępstwa, ale nadal doznają krzywdy; dotyczy to często na przykład ofiar przestępstw internetowych, przemocy ze względu na płeć i przestępstw przeciwko środowisku.** Należy uwrażliwić obywateli na przestępczość, zachęcać świadków przestępstw do ich zgłaszania oraz do pomagania ofiarom oraz stworzyć bezpieczniejsze środowisko dla ofiar przestępstw, **a także usunąć lub ograniczyć bariery fizyczne, administracyjne lub prawne utrudniające zgłaszanie przestępstw. Jest to szczególnie istotne, ponieważ ofiary, w przypadku których najmniej prawdopodobne jest, iż zgłoszą przestępstwo policji, to zazwyczaj osoby najbardziej potrzebujące ochrony – dzieci, migranci, osoby z niepełnosprawnościami i ofiary handlu ludźmi.** W przypadku ofiar będących migrantami o nieuregulowanym statusie w Unii bezpieczne środowisko do zgłaszania przestępstw oznacza zmniejszenie obawy przed wszczęciem procedury powrotu w wyniku kontaktów z organami ścigania. Danych osobowe ofiar będących migrantami o nieuregulowanym statusie w Unii nie powinno się przekazywać właściwym organom ds. migracji przynajmniej do czasu zakończenia pierwszej indywidualnej oceny, o której mowa w art. 22 dyrektywy 2012/29/UE. Zgłoszenie przestępstwa i udział w postępowaniu karnym na podstawie dyrektywy 2012/29/UE nie tworzą żadnych praw związanych ze statusem pobytu ofiary ani nie ma skutku zawieszającego przy ustalaniu statusu jej pobytu. Wszystkie bezbronne ofiary, takie jak dzieci, **ofiary przebywające w placówkach zamkniętych, w tym osoby z niepełnosprawnościami, w szczególności te, których mobilność jest ograniczona lub które stały się ofiarami przestępstwa ze**

względu na przynależność etniczną lub religijną, lub osoby starsze przebywające w placówkach opiekuńczych lub osoby zatrzymane, które znajdują się w sytuacji zastraszenia lub są w inny sposób zależne od sprawcy, lub osoby wymagające pomocy pracowników lub organów w każdym aspekcie codziennego życia powinny mieć możliwość zgłoszenia przestępstwa w warunkach uwzględniających ich szczególną sytuację i zgodnie z protokołami ustanowionymi specjalnie w tym celu. Przez ofiary zatrzymane rozumie się osoby przebywające w następujących miejscach: instytucje, w których przebywają osoby pozbawione wolności w ramach wykonania wyroku sądowego, w tym zakłady poprawcze, areszty śledcze i więzienia, a także specjalistyczne obiekty penitencjarne i ośrodki zatrzymań dla podejrzanych i oskarżonych, specjalne ośrodki zakwaterowania dla osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, ośrodki deportacyjne i inne ośrodki zakwaterowania, w których przebywają osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową i beneficjenci ochrony międzynarodowej. Szczególną uwagę należy również zwrócić na osoby mieszkające w innych zamkniętych placówkach, takich jak zakłady pielęgnacyjno-opiekuńcze, zakłady psychiatryczne, inne placówki opieki społecznej i domy opieki.

Or. hu

Poprawka 93
Maria da Graça Carvalho

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

(6) Należy usprawnić zgłaszanie

PE757.048v01-00

Poprawka

(6) Należy usprawnić zgłaszanie

16/94

AM\1291653PL.docx

przestępstw w Unii, aby zwalczać bezkarność, unikać ponownej wiktyimizacji i zapewnić bezpieczniejsze społeczeństwo. Należy uwrażliwić obywateli na przestępczość, zachęcać świadków przestępstw do ich zgłaszania oraz do pomagania ofiarom oraz stworzyć bezpieczniejsze środowisko dla ofiar przestępstw. W przypadku ofiar będących migrantami o nieuregulowanym statusie w Unii bezpieczne środowisko do zgłaszania przestępstw oznacza zmniejszenie obawy przed wszczęciem procedury powrotu w wyniku kontaktów z organami ścigania. Danych osobowe ofiar będących migrantami o nieuregulowanym statusie w Unii nie powinno się przekazywać właściwym organom ds. migracji przynajmniej do czasu zakończenia pierwszej indywidualnej oceny, o której mowa w art. 22 dyrektywy 2012/29/UE. Zgłoszenie przestępstwa i udział w postępowaniu karnym na podstawie dyrektywy 2012/29/UE nie tworzą żadnych praw związanych ze statusem pobytu ofiary ani nie ma skutku zawieszającego przy ustalaniu statusu jej pobytu. Wszystkie bezbronne ofiary, takie jak dzieci lub osoby zatrzymane, które znajdują się w sytuacji zastraszenia lub są w inny sposób zależne od sprawcy lub których mobilność jest ograniczona, powinny mieć możliwość zgłoszenia przestępstwa w warunkach uwzględniających ich szczególną sytuację i zgodnie z protokołami ustanowionymi specjalnie w tym celu.

przestępstw w Unii, aby zwalczać bezkarność, unikać ponownej wiktyimizacji i zapewnić bezpieczniejsze społeczeństwo. **Ofiary czasami nie są świadome tego, że są ofiarami przestępstwa, i nadal doświadczają krzywdy;** dotyczy to często na przykład ofiar przestępstw internetowych, przemocy ze względu na płeć i przestępstw przeciwko środowisku. Należy uwrażliwić obywateli na przestępczość, zachęcać świadków przestępstw do ich zgłaszania oraz do pomagania ofiarom oraz stworzyć bezpieczniejsze środowisko dla ofiar przestępstw, **a także usunąć lub ograniczyć bariery fizyczne, administracyjne lub prawne utrudniające zgłaszanie przestępstw. Jest to szczególnie istotne, ponieważ ofiary, w przypadku których najmniej prawdopodobne jest, że zgłoszą przestępstwo policji, to zazwyczaj osoby najbardziej potrzebujące ochrony – dzieci, migranci, osoby z niepełnosprawnościami i ofiary handlu ludźmi.** W przypadku ofiar będących migrantami o nieuregulowanym statusie w Unii bezpieczne środowisko do zgłaszania przestępstw oznacza zmniejszenie obawy przed wszczęciem procedury powrotu w wyniku kontaktów z organami ścigania. Danych osobowe ofiar będących migrantami o nieuregulowanym statusie w Unii nie powinno się przekazywać właściwym organom ds. migracji przynajmniej do czasu zakończenia pierwszej indywidualnej oceny, o której mowa w art. 22 dyrektywy 2012/29/UE. Zgłoszenie przestępstwa i udział w postępowaniu karnym na podstawie dyrektywy 2012/29/UE nie tworzą żadnych praw związanych ze statusem pobytu ofiary ani nie ma skutku zawieszającego przy ustalaniu statusu jej pobytu. Wszystkie bezbronne ofiary, takie jak dzieci, **ofiary żyjące w zamkniętych ośrodkach, w tym osoby z niepełnosprawnościami lub osoby starsze mieszkające w zakładach pielęgnacyjno-opiekuńczych** lub osoby zatrzymane, które znajdują się w sytuacji zastraszenia lub są

w inny sposób zależne od sprawcy, **lub osoby wymagające pomocy pracowników lub organów w każdym aspekcie codziennego życia**, lub których mobilność jest ograniczona, powinny mieć możliwość zgłoszenia przestępstwa w warunkach uwzględniających ich szczególną sytuację i zgodnie z protokołami ustanowionymi specjalnie w tym celu. **Ofiary zatrzymane oznaczają osoby przebywające w zakładach karnych oraz w strzeżonych ośrodkach i aresztach dla podejrzanych i oskarżonych, specjalnych ośrodkach detencyjnych dla osób ubiegających się o ochronę międzynarodową i ośrodkach zatrzymania przed wydaleniem, a także w ośrodkach dla cudzoziemców, w których przebywają osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową i osoby objęte taką ochroną. Szczególną uwagę należy również zwrócić na osoby mieszkające w innych zamkniętych placówkach, takich jak zakłady pielęgnacyjno-opiekuńcze, zakłady psychiatryczne, placówki opieki społecznej i domy opieki.**

Or. en

Poprawka 94
Lucia Ďuriš Nicholsonová

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

(6) Należy usprawnić zgłaszanie przestępstw w Unii, aby zwalczać bezkarność, unikać ponownej wiktyimizacji i zapewnić bezpieczniejsze społeczeństwo. Należy uwrażliwić obywateli na przestępczość, zachęcać świadków przestępstw do ich zgłaszania oraz do pomagania ofiarom oraz stworzyć bezpieczniejsze środowisko dla ofiar przestępstw. W przypadku ofiar będących migrantami o nieregulowanym statusie

Poprawka

(6) Należy usprawnić zgłaszanie przestępstw w Unii, aby zwalczać bezkarność, unikać ponownej wiktyimizacji i zapewnić bezpieczniejsze społeczeństwo. Należy uwrażliwić obywateli na przestępczość, zachęcać świadków przestępstw do ich zgłaszania oraz do pomagania ofiarom oraz stworzyć bezpieczniejsze środowisko dla ofiar przestępstw. **Jednocześnie bardzo ważne jest, aby zwiększyć możliwości zgłaszania**

w Unii bezpieczne środowisko do zgłaszania przestępstw oznacza zmniejszenie obawy przed wszczęciem procedury powrotu w wyniku kontaktów z organami ścigania. Danych osobowe ofiar będących migrantami o nieuregulowanym statusie w Unii nie powinno się przekazywać właściwym organom ds. migracji przynajmniej do czasu zakończenia pierwszej indywidualnej oceny, o której mowa w art. 22 dyrektywy 2012/29/UE. Zgłoszenie przestępstwa i udział w postępowaniu karnym na podstawie dyrektywy 2012/29/UE nie tworzą żadnych praw związanych ze statusem pobytu ofiary ani nie ma skutku zawieszającego przy ustalaniu statusu jej pobytu. Wszystkie bezbronne ofiary, takie jak dzieci lub osoby zatrzymane, które znajdują się w sytuacji zastraszenia lub są w inny sposób zależne od sprawcy lub których mobilność jest ograniczona, powinny mieć możliwość zgłoszenia przestępstwa w warunkach uwzględniających ich szczególną sytuację i zgodnie z protokołami ustanowionymi specjalnie w tym celu.

przestępstw przez osoby przebywające w placówkach zamkniętych, takie jak dzieci, osoby starsze, osoby z niepełnosprawnościami, osoby przebywające w zakładach psychiatrycznych lub rehabilitacyjnych, zakładach poprawczych, a także osadzonych lub aresztantów, również w ośrodkach dla młodocianych przestępców, w których osoby te mają niewielkie szanse na to, by o swojej sytuacji poinformować właściwe organy lub osoby trzecie. Państwa członkowskie powinny zatem zapewnić, aby zgłaszanie przestępstw w takich instytucjach było łatwiejsze, na przykład przez ustanowienie proaktywnego systemu monitorowania oraz pracy środowiskowej w postaci niezapowiedzianych wizyt niezależnych organów. W przypadku ofiar będących migrantami o nieuregulowanym statusie w Unii bezpieczne środowisko do zgłaszania przestępstw oznacza zmniejszenie obawy przed wszczęciem procedury powrotu w wyniku kontaktów z organami ścigania. Danych osobowe ofiar będących migrantami o nieuregulowanym statusie w Unii nie powinno się przekazywać właściwym organom ds. migracji przynajmniej do czasu zakończenia pierwszej indywidualnej oceny, o której mowa w art. 22 dyrektywy 2012/29/UE. Zgłoszenie przestępstwa i udział w postępowaniu karnym na podstawie dyrektywy 2012/29/UE nie tworzą żadnych praw związanych ze statusem pobytu ofiary ani nie ma skutku zawieszającego przy ustalaniu statusu jej pobytu. Wszystkie bezbronne ofiary, takie jak dzieci lub osoby zatrzymane, które znajdują się w sytuacji zastraszenia lub są w inny sposób zależne od sprawcy lub których mobilność jest ograniczona, powinny mieć możliwość zgłoszenia przestępstwa w warunkach uwzględniających ich szczególną sytuację i zgodnie z protokołami ustanowionymi specjalnie w tym celu.

Poprawka 95
Giuliano Pisapia, Maria Noichl

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

(6) Należy usprawnić zgłaszanie przestępstw w Unii, aby zwalczać bezkarność, unikać ponownej wiktyimizacji i zapewnić bezpieczniejsze społeczeństwo. Należy uwrażliwić obywateli na przestępczość, zachęcać świadków przestępstw do ich zgłaszania oraz do pomagania ofiarom oraz stworzyć bezpieczniejsze środowisko dla ofiar przestępstw. W przypadku ofiar będących migrantami o nieuregulowanym statusie w Unii bezpieczne środowisko do zgłaszania przestępstw oznacza zmniejszenie obawy przed wszczęciem procedury powrotu w wyniku kontaktów z organami ścigania. Danych osobowe ofiar będących migrantami o nieuregulowanym statusie w Unii nie powinno się przekazywać właściwym organom ds. migracji przynajmniej do czasu zakończenia pierwszej indywidualnej oceny, o której mowa w art. 22 dyrektywy 2012/29/UE. Zgłoszenie przestępstwa i udział w postępowaniu karnym na podstawie dyrektywy 2012/29/UE nie tworzą żadnych praw związanych ze statusem pobytu ofiary ani nie ma skutku zawieszającego przy ustalaniu statusu jej pobytu. Wszystkie bezbronne ofiary, takie jak dzieci lub osoby zatrzymane, które znajdują się w sytuacji zastraszania lub są w inny sposób zależne od sprawcy lub których mobilność jest ograniczona, powinny mieć możliwość zgłoszenia przestępstwa w warunkach uwzględniających ich szczególną sytuację i godnie z protokołami ustanowionymi

Poprawka

(6) Należy usprawnić zgłaszanie przestępstw w Unii, aby zwalczać bezkarność, unikać ponownej wiktyimizacji i zapewnić bezpieczniejsze społeczeństwo. Należy uwrażliwić obywateli na przestępczość, zachęcać świadków przestępstw do ich zgłaszania oraz do pomagania ofiarom oraz stworzyć bezpieczniejsze środowisko dla ofiar przestępstw. W przypadku ofiar będących migrantami o nieuregulowanym statusie w Unii bezpieczne środowisko do zgłaszania przestępstw oznacza zmniejszenie obawy przed wszczęciem procedury powrotu w wyniku kontaktów z organami ścigania. **Państwa członkowskie powinny przyjąć niezbędne środki w celu zagwarantowania, że nie będzie można wykorzystywać żadnych nieprawidłowości dotyczących statusu pobytowego ofiary, by wpływać na gotowość ofiary do współpracy podczas postępowania przygotowawczego lub sądowego. W indywidualnej ocenie, o której mowa w art. 22, właściwe organy powinny wziąć pod uwagę status ofiary nieposiadającej dokumentów.** Danych osobowe ofiar będących migrantami o nieuregulowanym statusie w Unii nie powinno się przekazywać właściwym organom ds. migracji przynajmniej do czasu zakończenia pierwszej indywidualnej oceny, o której mowa w art. 22 dyrektywy 2012/29/UE. Zgłoszenie przestępstwa i udział w postępowaniu karnym na podstawie dyrektywy 2012/29/UE nie tworzą żadnych praw związanych ze

specjalnie w tym celu.

statusem pobytu ofiary ani nie ma skutku zawieszającego przy ustalaniu statusu jej pobytu. Wszystkie bezbronni ofiary, takie jak dzieci lub osoby zatrzymane, które znajdują się w sytuacji zastraszenia lub są w inny sposób zależne od sprawcy lub których mobilność jest ograniczona, powinny mieć możliwość zgłoszenia przestępstwa w warunkach uwzględniających ich szczególną sytuację i zgodnie z protokołami ustanowionymi specjalnie w tym celu.

Or. en

Poprawka 96 Cindy Franssen

Wniosek dotyczący dyrektywy Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

(6) Należy usprawnić zgłaszanie przestępstw w Unii, aby zwalczać bezkarność, unikać ponownej wiktyimizacji i zapewnić bezpieczniejsze społeczeństwo. Należy uwrażliwić obywateli na przestępczość, zachęcać świadków przestępstw do ich zgłaszania oraz do pomagania ofiarom oraz stworzyć bezpieczniejsze środowisko dla ofiar przestępstw. W przypadku ofiar będących migrantami o nieuregulowanym statusie w Unii bezpieczne środowisko do zgłaszania przestępstw oznacza zmniejszenie obawy przed wszczęciem procedury powrotu w wyniku kontaktów z organami ścigania. Danych osobowe ofiar będących migrantami o nieuregulowanym statusie w Unii nie powinno się przekazywać właściwym organom ds. migracji przynajmniej do czasu zakończenia pierwszej indywidualnej oceny, o której mowa w art. 22 dyrektywy 2012/29/UE. Zgłoszenie przestępstwa i udział w postępowaniu karnym na

Poprawka

(6) Należy usprawnić zgłaszanie przestępstw w Unii, aby zwalczać bezkarność, unikać ponownej wiktyimizacji i zapewnić bezpieczniejsze społeczeństwo. Należy uwrażliwić obywateli na przestępczość, zachęcać świadków przestępstw do ich zgłaszania oraz do pomagania ofiarom oraz stworzyć bezpieczniejsze środowisko dla ofiar przestępstw. ***Aby nie zniechęcać ofiar do zgłaszania przestępstw, niezbędne jest, aby ofiary mogły powołać się na ochronę danych osobowych względem drugiej strony w aktach spraw karnych.*** W przypadku ofiar będących migrantami o nieuregulowanym statusie w Unii bezpieczne środowisko do zgłaszania przestępstw oznacza zmniejszenie obawy przed wszczęciem procedury powrotu w wyniku kontaktów z organami ścigania. Danych osobowe ofiar będących migrantami o nieuregulowanym statusie w Unii nie powinno się przekazywać właściwym organom ds. migracji

podstawie dyrektywy 2012/29/UE nie tworzą żadnych praw związanych ze statusem pobytu ofiary ani nie ma skutku zawieszającego przy ustalaniu statusu jej pobytu. Wszystkie bezbronne ofiary, takie jak dzieci lub osoby zatrzymane, które znajdują się w sytuacji zastraszenia lub są w inny sposób zależne od sprawcy lub których mobilność jest ograniczona, powinny mieć możliwość zgłoszenia przestępstwa w warunkach uwzględniających ich szczególną sytuację i zgodnie z protokołami ustanowionymi specjalnie w tym celu.

przynajmniej do czasu zakończenia pierwszej indywidualnej oceny, o której mowa w art. 22 dyrektywy 2012/29/UE. Zgłoszenie przestępstwa i udział w postępowaniu karnym na podstawie dyrektywy 2012/29/UE nie tworzą żadnych praw związanych ze statusem pobytu ofiary ani nie ma skutku zawieszającego przy ustalaniu statusu jej pobytu. Wszystkie bezbronne ofiary, takie jak dzieci lub osoby zatrzymane, które znajdują się w sytuacji zastraszenia lub są w inny sposób zależne od sprawcy lub których mobilność jest ograniczona, powinny mieć możliwość zgłoszenia przestępstwa w warunkach uwzględniających ich szczególną sytuację i zgodnie z protokołami ustanowionymi specjalnie w tym celu.

Or. en

Poprawka 97

María Soraya Rodríguez Ramos, Hilde Vautmans, Marco Zullo, Abir Al-Sahlani, Susana Solís Pérez, Sylvie Brunet

Wniosek dotyczący dyrektywy Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

(6) Należy usprawnić zgłaszanie przestępstw w Unii, aby zwalczać bezkarność, unikać ponownej wiktyimizacji i zapewnić bezpieczniejsze społeczeństwo. Należy uwrażliwić obywateli na przestępczość, zachęcać świadków przestępstw do ich zgłaszania oraz do pomagania ofiarom oraz stworzyć bezpieczniejsze środowisko dla ofiar przestępstw. W przypadku ofiar będących migrantami o niuregulowanym statusie w Unii bezpieczne środowisko do zgłaszania przestępstw oznacza zmniejszenie obawy przed wszczęciem procedury powrotu w wyniku kontaktów z organami ścigania. Danych osobowe

Poprawka

(6) Należy usprawnić zgłaszanie przestępstw w Unii, aby zwalczać bezkarność, unikać ponownej wiktyimizacji i zapewnić bezpieczniejsze społeczeństwo. Należy uwrażliwić obywateli na przestępczość, zachęcać świadków przestępstw do ich zgłaszania oraz do pomagania ofiarom oraz stworzyć bezpieczniejsze środowisko dla ofiar przestępstw. W przypadku ofiar będących migrantami o niuregulowanym statusie w Unii bezpieczne środowisko do zgłaszania przestępstw oznacza zmniejszenie obawy przed wszczęciem procedury powrotu w wyniku kontaktów z organami ścigania. Danych osobowe

ofiar będących migrantami o nieuregulowanym statusie w Unii nie powinno się przekazywać właściwym organom ds. migracji **przynajmniej do czasu zakończenia pierwszej indywidualnej oceny, o której mowa w art. 22 dyrektywy 2012/29/UE.** Zgłoszenie przestępstwa i udział w postępowaniu karnym na podstawie dyrektywy 2012/29/UE nie tworzą żadnych praw związanych ze statusem pobytu ofiary ani nie ma skutku zawieszającego przy ustalaniu statusu jej pobytu. Wszystkie bezbronne ofiary, takie jak dzieci lub osoby zatrzymane, które znajdują się w sytuacji zastraszenia lub są w inny sposób zależne od sprawcy lub których mobilność jest ograniczona, powinny mieć możliwość zgłoszenia przestępstwa w warunkach uwzględniających ich szczególną sytuację i zgodnie z protokołami ustanowionymi specjalnie w tym celu.

ofiar będących migrantami o nieuregulowanym statusie w Unii nie powinno się przekazywać właściwym organom ds. migracji. Zgłoszenie przestępstwa i udział w postępowaniu karnym na podstawie dyrektywy 2012/29/UE nie tworzą żadnych praw związanych ze statusem pobytu ofiary ani nie ma skutku zawieszającego przy ustalaniu statusu jej pobytu. **Ofiarom należy zapewnić możliwość zgłaszania przestępstw za pośrednictwem osób trzecich, aby różnicować mechanizmy zgłaszania na szczeblu UE, co może również przyczynić się do usunięcia niektórych przyczyn niezgłaszania przestępstw w Unii Europejskiej.** Wszystkie bezbronne ofiary, takie jak dzieci lub osoby zatrzymane, które znajdują się w sytuacji zastraszenia lub są w inny sposób zależne od sprawcy lub których mobilność jest ograniczona, powinny mieć możliwość zgłoszenia przestępstwa w warunkach uwzględniających ich szczególną sytuację i zgodnie z protokołami ustanowionymi specjalnie w tym celu.

Or. en

Poprawka 98 Konstantinos Arvanitis

Wniosek dotyczący dyrektywy Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

(6) Należy usprawnić zgłaszanie przestępstw w Unii, aby zwalczać bezkarność, unikać ponownej wiktyimizacji i zapewnić bezpieczniejsze społeczeństwo. Należy uwrażliwić obywateli na przestępczość, zachęcać świadków przestępstw do ich zgłaszania oraz do pomagania ofiarom oraz stworzyć bezpieczniejsze środowisko dla ofiar

Poprawka

(6) Należy usprawnić zgłaszanie przestępstw w Unii, aby zwalczać bezkarność, unikać ponownej wiktyimizacji i zapewnić bezpieczniejsze społeczeństwo. Należy uwrażliwić obywateli na przestępczość, zachęcać świadków przestępstw do ich zgłaszania oraz do pomagania ofiarom oraz stworzyć bezpieczniejsze środowisko dla ofiar

przestępstw. W przypadku ofiar będących migrantami o nieuregulowanym statusie w Unii bezpieczne środowisko do zgłaszania przestępstw oznacza zmniejszenie obawy przed wszczęciem procedury powrotu w wyniku kontaktów z organami ścigania. Danych osobowe ofiar będących migrantami o nieuregulowanym statusie w Unii nie powinno się przekazywać właściwym organom ds. migracji **przynajmniej do czasu zakończenia pierwszej indywidualnej oceny, o której mowa w art. 22 dyrektywy 2012/29/UE**. Zgłoszenie przestępstwa i udział w postępowaniu karnym na podstawie dyrektywy 2012/29/UE nie tworzą żadnych praw związanych ze statusem pobytu ofiary ani nie ma skutku zawieszającego przy ustalaniu statusu jej pobytu. Wszystkie bezbronne ofiary, takie jak dzieci lub osoby zatrzymane, które znajdują się w sytuacji zastraszenia lub są w inny sposób zależne od sprawcy lub których mobilność jest ograniczona, powinny mieć możliwość zgłoszenia przestępstwa w warunkach uwzględniających ich szczególną sytuację i zgodnie z protokołami ustanowionymi specjalnie w tym celu.

przestępstw. W przypadku ofiar będących migrantami o nieuregulowanym statusie w Unii bezpieczne środowisko do zgłaszania przestępstw oznacza zmniejszenie obawy przed wszczęciem procedury powrotu w wyniku kontaktów z organami ścigania. Danych osobowe ofiar będących migrantami o nieuregulowanym statusie w Unii nie powinno się przekazywać właściwym organom ds. migracji. Zgłoszenie przestępstwa i udział w postępowaniu karnym na podstawie dyrektywy 2012/29/UE nie tworzą żadnych praw związanych ze statusem pobytu ofiary ani nie ma skutku zawieszającego przy ustalaniu statusu jej pobytu. Wszystkie bezbronne ofiary, takie jak dzieci lub osoby zatrzymane, które znajdują się w sytuacji zastraszenia lub są w inny sposób zależne od sprawcy lub których mobilność jest ograniczona, powinny mieć możliwość zgłoszenia przestępstwa w warunkach uwzględniających ich szczególną sytuację i zgodnie z protokołami ustanowionymi specjalnie w tym celu.

Or. en

Poprawka 99
Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
w imieniu grupy Verts/ALE

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

(6) Należy usprawnić zgłaszanie przestępstw w Unii, aby zwalczać bezkarność, unikać ponownej wiktymizacji i zapewnić bezpieczniejsze społeczeństwo.
Należy uwrażliwić obywateli na

Poprawka

(6) Należy usprawnić zgłaszanie przestępstw w Unii, aby zwalczać bezkarność, unikać ponownej wiktymizacji i zapewnić bezpieczniejsze społeczeństwo.
Wiele ofiar przestępstw w dalszym ciągu

przestępczość, zachęcać świadków przestępstw do ich zgłaszania oraz do pomagania ofiarom oraz stworzyć bezpieczniejsze środowisko dla ofiar przestępstw. W przypadku ofiar będących migrantami o niuregulowanym statusie w Unii bezpieczne środowisko do zgłaszania przestępstw oznacza zmniejszenie obawy przed wszczęciem procedury powrotu w wyniku kontaktów z organami ścigania. Danych osobowe ofiar będących migrantami o niuregulowanym statusie w Unii nie powinno się przekazywać właściwym organom ds. migracji **przynajmniej do czasu zakończenia pierwszej indywidualnej oceny, o której mowa w art. 22 dyrektywy 2012/29/UE.** **Zgłoszenie przestępstwa i udział w postępowaniu karnym na podstawie dyrektywy 2012/29/UE nie tworzą żadnych praw związanych ze statusem pobytu ofiary ani nie ma skutku zawieszającego przy ustalaniu statusu jej pobytu.** Wszystkie bezbronne ofiary, takie jak dzieci lub osoby zatrzymane, które znajdują się w sytuacji zastraszenia lub są w inny sposób zależne od sprawcy lub których mobilność jest ograniczona, powinny mieć możliwość zgłoszenia przestępstwa w warunkach uwzględniających ich szczególną sytuację i zgodnie z protokołami ustanowionymi specjalnie w tym celu.

napotyka poważne bariery w dostępie do wymiaru sprawiedliwości, wsparcia i ochrony. Aby zachęcić ofiary i świadków do zgłaszania przestępstw, ważne jest zapewnienie szerokiej gamy mechanizmów zgłaszania, dostosowanych do różnorodnych potrzeb i sytuacji ofiar, w tym zgłoszeń anonimowych i za pośrednictwem strony trzeciej. Niezbędne jest również stworzenie bezpiecznego i poufnego środowiska, w którym ofiary lub osoby podejrzewające, że popełniono przestępstwo, będą mogły zgłosić przestępstwo bez obawy, że narażą się na jakiegokolwiek represje, również w związku z ich statusem imigracyjnym.

W przypadku ofiar będących migrantami o niuregulowanym statusie w Unii bezpieczne środowisko do zgłaszania przestępstw oznacza zmniejszenie obawy przed wszczęciem procedury powrotu w wyniku kontaktów z organami ścigania. Danych osobowe ofiar będących migrantami o niuregulowanym statusie w Unii nie powinno się przekazywać właściwym organom ds. migracji. Wszystkie bezbronne ofiary, takie jak dzieci lub osoby zatrzymane, które znajdują się w sytuacji zastraszenia lub są w inny sposób zależne od sprawcy lub których mobilność jest ograniczona, powinny mieć możliwość zgłoszenia przestępstwa w warunkach uwzględniających ich szczególną sytuację i zgodnie z protokołami ustanowionymi specjalnie w tym celu.

Or. en

Poprawka 100
Lucia Ďuriš Nicholsonová

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(6a) We wszystkich państwach członkowskich należy opracować skuteczniejsze sposoby docierania do ofiar przestępstw, które nie dokonują ich zgłoszenia. Sam charakter tego problemu sprawia, że trudno jest oszacować, ile przestępstw pozostaje niezgłoszonych, ale można założyć, że liczba ta jest znaczna, szczególnie w odniesieniu do przestępstw o charakterze mniej publicznym, takich jak przemoc domowa. Problem niezgłaszania przestępstw i jego przyczyny są złożone i nie ma jednego prostego rozwiązania, należy jednak zachęcać państwa członkowskie do wymiany najlepszych praktyk i rozważenia innowacyjnych środków, które mogą ponieść wskaźniki zgłaszanych przestępstw, takich jak obecność organizacji wspierających ofiary na komisariatach policji.

Or. en

Poprawka 101

María Soraya Rodríguez Ramos, Hilde Vautmans, Marco Zullo, Abir Al-Sahlani, Susana Solís Pérez, Sylvie Brunet

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

(7) Służby udzielające ukierunkowanego i zintegrowanego wsparcia powinny być dostępne dla szerokiego grona ofiar o szczególnych potrzebach. Takie ofiary mogą obejmować nie tylko ofiary przemocy seksualnej, ofiary przemocy na tle płciowym i ofiary przemocy domowej, lecz także ofiary handlu ludźmi, ofiary przestępczości zorganizowanej, ofiary z niepełnosprawnościami, ofiary wykorzystywania, ofiary przestępstw z nienawiści, ofiary terroryzmu lub ofiary najpoważniejszych zbrodni wagi międzynarodowej. W odpowiedzi na

Poprawka

(7) Służby udzielające ukierunkowanego i zintegrowanego wsparcia powinny być dostępne dla szerokiego grona ofiar o szczególnych potrzebach. Takie ofiary mogą obejmować nie tylko ofiary przemocy seksualnej, ofiary przemocy na tle płciowym i ofiary przemocy domowej, lecz także ofiary handlu ludźmi, ofiary przestępczości zorganizowanej, ofiary z niepełnosprawnościami, ofiary wykorzystywania, ofiary przestępstw z nienawiści, ofiary terroryzmu lub ofiary najpoważniejszych zbrodni wagi międzynarodowej. **W ramach**

niedociągnięcia stwierdzone w wyniku oceny państwa członkowskie powinny ustanowić protokoły szczegółowe, w ramach których organizowane będą działania specjalistycznych służb wsparcia w celu kompleksowego zaspokojenia różnorodnych potrzeb ofiar o szczególnych potrzebach. Takie protokoły należy ustanowić w ramach koordynacji i współpracy między organami ścigania, prokuraturą, sędziami, organami ds. zatrzymań, służbami świadczącymi usługi w zakresie sprawiedliwości naprawczej i służbami udzielającymi wsparcia ofiarom.

ukierunkowanych i zintegrowanych usług wsparcia należy przekierowywać ofiary i zapewnić im dostęp do usług opieki zdrowotnej w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, w tym antykoncepcji awaryjnej, badań w zakresie profilaktyki poekspozycyjnej w kierunku zakażeń przenoszonych drogą płciową oraz dostęp do aborcji.

W odpowiedzi na niedociągnięcia stwierdzone w wyniku oceny państwa członkowskie powinny ustanowić protokoły szczegółowe, w ramach których organizowane będą działania specjalistycznych służb wsparcia w celu kompleksowego zaspokojenia różnorodnych potrzeb ofiar o szczególnych potrzebach. Takie protokoły należy ustanowić w ramach koordynacji i współpracy między organami ścigania, prokuraturą, sędziami, organami ds. zatrzymań, służbami świadczącymi usługi w zakresie sprawiedliwości naprawczej i służbami udzielającymi wsparcia ofiarom.

Or. en

Poprawka 102 **Livia Járóka**

Wniosek dotyczący dyrektywy **Motyw 7**

Tekst proponowany przez Komisję

(7) Służby udzielające ukierunkowanego i zintegrowanego wsparcia powinny być dostępne dla szerokiego grona ofiar o szczególnych potrzebach. Takie ofiary mogą obejmować nie tylko ofiary przemocy seksualnej, ofiary przemocy na tle płciowym i ofiary przemocy domowej, lecz także ofiary handlu ludźmi, ofiary przestępczości zorganizowanej, ofiary z niepełnosprawnościami, ofiary wykorzystywania, ofiary przestępstw

Poprawka

(7) Służby udzielające ukierunkowanego i zintegrowanego wsparcia powinny być dostępne dla szerokiego grona ofiar o szczególnych potrzebach, ***w tym dla osób mieszkających na obszarach wiejskich, słabo zaludnionych i oddalonych.*** Takie ofiary mogą obejmować nie tylko ofiary przemocy seksualnej, ofiary przemocy na tle płciowym, ***w tym ofiary tych przestępstw w sieci,*** i ofiary przemocy domowej, lecz także ofiary handlu ludźmi,

z nienawiści, ofiary terroryzmu lub ofiary najpoważniejszych zbrodni wagi międzynarodowej. W odpowiedzi na niedociągnięcia stwierdzone w wyniku oceny państwa członkowskie **powinny ustanowić** protokoły szczegółowe, w ramach których organizowane będą działania specjalistycznych służb wsparcia w celu kompleksowego zaspokojenia różnorodnych potrzeb ofiar o szczególnych potrzebach. Takie protokoły należy ustanowić w ramach koordynacji i współpracy między organami ścigania, prokuraturą, sędziami, **organami ds. zatrzymań**, służbami świadczącymi usługi w zakresie sprawiedliwości naprawczej i służbami udzielającymi wsparcia ofiarom.

ofiary przestępczości zorganizowanej, ofiary z niepełnosprawnościami, ofiary wykorzystywania, ofiary **nawoływania do nienawiści i** przestępstw z nienawiści, ofiary terroryzmu lub ofiary najpoważniejszych zbrodni wagi międzynarodowej. W odpowiedzi na niedociągnięcia stwierdzone w wyniku oceny państwa członkowskie **muszą opracować** protokoły szczegółowe, w ramach których organizowane będą działania specjalistycznych służb wsparcia w celu kompleksowego zaspokojenia różnorodnych **szczególnych** potrzeb ofiar o szczególnych potrzebach. Takie protokoły należy ustanowić w ramach koordynacji i współpracy między organami ścigania, prokuraturą, sędziami, **służbami więziennymi**, służbami świadczącymi usługi w zakresie sprawiedliwości naprawczej i służbami udzielającymi wsparcia ofiarom.

Or. hu

Poprawka 103

Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
w imieniu grupy Verts/ALE

Wniosek dotyczący dyrektywy Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

(7) Służby udzielające ukierunkowanego i zintegrowanego wsparcia powinny być dostępne dla szerokiego grona ofiar o szczególnych potrzebach. Takie ofiary mogą obejmować nie tylko ofiary przemocy seksualnej, ofiary przemocy na tle płciowym i ofiary przemocy domowej, lecz także ofiary handlu ludźmi, ofiary przestępczości zorganizowanej, ofiary z niepełnosprawnościami, ofiary wykorzystywania, ofiary przestępstw z nienawiści, ofiary terroryzmu lub ofiary

Poprawka

(7) Służby udzielające ukierunkowanego i zintegrowanego wsparcia powinny być dostępne dla szerokiego grona ofiar o szczególnych potrzebach. Takie ofiary mogą obejmować nie tylko ofiary przemocy seksualnej, ofiary przemocy na tle płciowym i ofiary przemocy domowej, **w tym ofiary tego typu przestępstw w przestrzeni internetowej**, lecz także ofiary handlu ludźmi, ofiary przestępczości zorganizowanej, ofiary z niepełnosprawnościami, ofiary

najpoważniejszych zbrodni wagi międzynarodowej. W odpowiedzi na niedociągnięcia stwierdzone w wyniku oceny państwa członkowskie powinny ustanowić protokoły szczegółowe, w ramach których organizowane będą działania specjalistycznych służb wsparcia w celu kompleksowego zaspokojenia różnorodnych potrzeb ofiar o szczególnych potrzebach. Takie protokoły należy ustanowić w ramach koordynacji i współpracy między organami ścigania, prokuraturą, sędziami, organami ds. zatrzymań, służbami świadczącymi usługi w zakresie sprawiedliwości naprawczej i służbami udzielającymi wsparcia ofiarom.

wykorzystywania, ofiary przestępstw z nienawiści, ofiary terroryzmu lub ofiary najpoważniejszych zbrodni wagi międzynarodowej. W odpowiedzi na niedociągnięcia stwierdzone w wyniku oceny państwa członkowskie powinny ustanowić protokoły szczegółowe, w ramach których organizowane będą działania specjalistycznych służb wsparcia w celu kompleksowego zaspokojenia różnorodnych potrzeb ofiar o szczególnych potrzebach. Takie protokoły należy ustanowić w ramach koordynacji i współpracy między organami ścigania, prokuraturą, sędziami, organami ds. zatrzymań, służbami świadczącymi usługi w zakresie sprawiedliwości naprawczej i służbami udzielającymi wsparcia ofiarom. ***Służbom udzielającym wsparcia ofiarom, zarówno rządowym, jak i pozarządowym, należy przydzielić wystarczające zasoby ludzkie i finansowe.***

Or. en

Poprawka 104 **Maria da Graça Carvalho**

Wniosek dotyczący dyrektywy **Motyw 7**

Tekst proponowany przez Komisję

(7) Służby udzielające ukierunkowanego i zintegrowanego wsparcia powinny być dostępne dla szerokiego grona ofiar o szczególnych potrzebach. Takie ofiary mogą obejmować nie tylko ofiary przemocy seksualnej, ofiary przemocy na tle płciowym i ofiary przemocy domowej, lecz także ofiary handlu ludźmi, ofiary przestępczości zorganizowanej, ofiary z niepełnosprawnościami, ofiary wykorzystywania, ofiary przestępstw z nienawiści, ofiary terroryzmu lub ofiary najpoważniejszych zbrodni wagi

Poprawka

(7) Służby udzielające ukierunkowanego i zintegrowanego wsparcia powinny być dostępne dla szerokiego grona ofiar o szczególnych potrzebach, ***w tym dla osób mieszkających na obszarach wiejskich, słabo zaludnionych i oddalonych.*** Takie ofiary mogą obejmować nie tylko ofiary przemocy seksualnej, ofiary przemocy na tle płciowym, ***w tym ofiary tego typu przestępstw w przestrzeni internetowej,*** i ofiary przemocy domowej, lecz także ofiary handlu ludźmi, ofiary przestępczości zorganizowanej, ofiary

międzynarodowej. W odpowiedzi na niedociągnięcia stwierdzone w wyniku oceny państwa członkowskie powinny ustanowić protokoły szczegółowe, w ramach których organizowane będą działania specjalistycznych służb wsparcia w celu kompleksowego zaspokojenia różnorodnych potrzeb ofiar o szczególnych potrzebach. Takie protokoły należy ustanowić w ramach koordynacji i współpracy między organami ścigania, prokuraturą, sędziami, organami ds. zatrzymań, służbami świadczącymi usługi w zakresie sprawiedliwości naprawczej i służbami udzielającymi wsparcia ofiarom.

z niepełnosprawnościami, ofiary wykorzystywania, ofiary przestępstw z nienawiści, ofiary terroryzmu lub ofiary najpoważniejszych zbrodni wagi międzynarodowej. W odpowiedzi na niedociągnięcia stwierdzone w wyniku oceny państwa członkowskie powinny ustanowić protokoły szczegółowe, w ramach których organizowane będą działania specjalistycznych służb wsparcia w celu kompleksowego zaspokojenia różnorodnych potrzeb ofiar o szczególnych potrzebach. Takie protokoły należy ustanowić w ramach koordynacji i współpracy między organami ścigania, prokuraturą, sędziami, organami ds. zatrzymań, służbami świadczącymi usługi w zakresie sprawiedliwości naprawczej i służbami udzielającymi wsparcia ofiarom.

Or. en

Poprawka 105 Elena Kountoura

Wniosek dotyczący dyrektywy Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

(7) Służby udzielające ukierunkowanego i zintegrowanego wsparcia powinny być dostępne dla szerokiego grona ofiar o szczególnych potrzebach. Takie ofiary mogą obejmować nie tylko ofiary przemocy seksualnej, ofiary przemocy na tle płciowym i ofiary przemocy domowej, lecz także ofiary handlu ludźmi, ofiary przestępczości zorganizowanej, ofiary z niepełnosprawnościami, ofiary wykorzystywania, ofiary przestępstw z nienawiści, ofiary terroryzmu lub ofiary najpoważniejszych zbrodni wagi międzynarodowej. W odpowiedzi na niedociągnięcia stwierdzone w wyniku oceny państwa członkowskie powinny

Poprawka

(7) Służby udzielające ukierunkowanego i zintegrowanego wsparcia powinny być dostępne dla szerokiego grona ofiar o szczególnych potrzebach, **w tym dla osób mieszkających na obszarach wiejskich, słabo zaludnionych i oddalonych**. Takie ofiary mogą obejmować nie tylko ofiary przemocy seksualnej, ofiary przemocy na tle płciowym i ofiary przemocy domowej, **w tym ofiary tego typu przestępstw w przestrzeni internetowej**, lecz także ofiary handlu ludźmi, ofiary przestępczości zorganizowanej, ofiary z niepełnosprawnościami, ofiary wykorzystywania, ofiary przestępstw z nienawiści, ofiary terroryzmu lub ofiary

ustanowić protokoły szczegółowe, w ramach których organizowane będą działania specjalistycznych służb wsparcia w celu kompleksowego zaspokojenia różnorodnych potrzeb ofiar o szczególnych potrzebach. Takie protokoły należy ustanowić w ramach koordynacji i współpracy między organami ścigania, prokuraturą, sędziami, organami ds. zatrzymań, służbami świadczącymi usługi w zakresie sprawiedliwości naprawczej i służbami udzielającymi wsparcia ofiarom.

najpoważniejszych zbrodni wagi międzynarodowej. W odpowiedzi na niedociągnięcia stwierdzone w wyniku oceny państwa członkowskie powinny ustanowić protokoły szczegółowe, w ramach których organizowane będą działania specjalistycznych służb wsparcia w celu kompleksowego zaspokojenia różnorodnych potrzeb ofiar o szczególnych potrzebach. Takie protokoły należy ustanowić w ramach koordynacji i współpracy między organami ścigania, prokuraturą, sędziami, organami ds. zatrzymań, służbami świadczącymi usługi w zakresie sprawiedliwości naprawczej i służbami udzielającymi wsparcia ofiarom.

Or. en

Poprawka 106 **Lucia Ďuriš Nicholsonová**

Wniosek dotyczący dyrektywy **Motyw 7**

Tekst proponowany przez Komisję

(7) Służby udzielające ukierunkowanego i zintegrowanego wsparcia powinny być dostępne dla szerokiego grona ofiar o szczególnych potrzebach. Takie ofiary mogą obejmować nie tylko ofiary przemocy seksualnej, ofiary przemocy na tle płciowym i ofiary przemocy domowej, lecz także ofiary handlu ludźmi, ofiary przestępczości zorganizowanej, ofiary z niepełnosprawnościami, ofiary wykorzystywania, ofiary przestępstw z nienawiści, ofiary terroryzmu lub ofiary najpoważniejszych zbrodni wagi międzynarodowej. W odpowiedzi na niedociągnięcia stwierdzone w wyniku oceny państwa członkowskie powinny ustanowić protokoły szczegółowe, w ramach których organizowane będą działania specjalistycznych służb wsparcia

Poprawka

(7) Służby udzielające ukierunkowanego i zintegrowanego wsparcia powinny być dostępne dla szerokiego grona ofiar o szczególnych potrzebach, **w tym mieszkających na obszarach wiejskich i oddalonych**. Takie ofiary mogą obejmować nie tylko ofiary przemocy seksualnej, ofiary przemocy na tle płciowym i ofiary przemocy domowej, lecz także ofiary handlu ludźmi, ofiary przestępczości zorganizowanej, ofiary z niepełnosprawnościami, ofiary wykorzystywania, ofiary przestępstw z nienawiści, ofiary terroryzmu lub ofiary najpoważniejszych zbrodni wagi międzynarodowej. W odpowiedzi na niedociągnięcia stwierdzone w wyniku oceny państwa członkowskie powinny ustanowić protokoły szczegółowe, w ramach których organizowane będą

w celu kompleksowego zaspokojenia różnorodnych potrzeb ofiar o szczególnych potrzebach. Takie protokoły należy ustanowić w ramach koordynacji i współpracy między organami ścigania, prokuraturą, sędziami, organami ds. zatrzymań, służbami świadczącymi usługi w zakresie sprawiedliwości naprawczej i służbami udzielającymi wsparcia ofiarom.

działania specjalistycznych służb wsparcia w celu kompleksowego zaspokojenia różnorodnych potrzeb ofiar o szczególnych potrzebach. Takie protokoły należy ustanowić w ramach koordynacji i współpracy między organami ścigania, prokuraturą, sędziami, organami ds. zatrzymań, służbami świadczącymi usługi w zakresie sprawiedliwości naprawczej i służbami udzielającymi wsparcia ofiarom.

Or. en

Poprawka 107
Elena Kountoura

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 7 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(7b) Wsparcie dla ofiar organizuje się w taki sposób, aby zapewnić pomoc wszystkim ofiarom, w tym, w stosownych przypadkach, przez kierowanie ofiar do służb udzielających wsparcia.

Organizuje się służby udzielające wsparcia o charakterze ogólnym i specjalistycznym, aby móc uwzględnić także szczególne potrzeby poszczególnych ofiar, biorąc pod uwagę cechy osobowe ofiary, rodzaj lub charakter przestępstwa, okoliczności przestępstwa, zakres i charakter szkody wobec ofiary oraz wszelkie inne okoliczności, które mogą wymagać odpowiednio dostosowanej reakcji. Podstawowym standardem jest niedyskryminujący dostęp do służb udzielających ofiarom wsparcia o charakterze ogólnym i specjalistycznym, zarówno przed postępowaniem karnym, jak i w jego trakcie, i tak długo, jak jest to konieczne po zakończeniu postępowania karnego, wystarczająca bliskość takich służb dla ofiar, odpowiednie godziny otwarcia i udzielanie wsparcia wieloma kanałami, w tym w ramach kontaktów

bezpośrednich, przez internet, telefony zaufania i usługi objazdowe, ich skoordynowane działanie, w szczególności poprzez kierowanie ofiar stosownie do ich szczególnych potrzeb, bezpłatny charakter, poufność i działanie zgodne z interesem ofiar. Ofiarom potrzebującym wsparcia zapewnia się pomoc psychologiczną tak długo, jak jest to konieczne według uznania psychologa danej ofiary.

Or. en

Poprawka 108
Livia Járóka

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 7 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

*(7c) **Ogólne usługi wsparcia to usługi świadczone przez organizacje specjalizujące się we wspieraniu ofiar przestępstw, oferujące wsparcie wszystkim ofiarom przestępstw. Usługi te mogą obejmować usługi dostosowane do konkretnych grup lub specjalne rodzaje usług. Jednocześnie oferowane są specjalistyczne usługi wsparcia dla określonych grup ofiar, w zależności od rodzaju przestępstwa lub cech osobowych. Centralna współpraca i koordynacja wszystkich organizacji i służb świadczących usługi wsparcia ofiarom ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia dostępności odpowiednich usług wsparcia dla wszystkich kategorii ofiar na możliwie równych warunkach. W związku z tym ogólne i specjalistyczne usługi wsparcia dla ofiar muszą działać w sposób skoordynowany.***

Or. hu

Poprawka 109
Maria da Graça Carvalho

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 7 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(7d) *Ogólne usługi wsparcia to usługi świadczone przez organizacje specjalizujące się we wspieraniu ofiar przestępstw, oferujące wsparcie wszystkim ofiarom przestępstw. Usługi te mogą obejmować usługi dostosowane do konkretnych grup lub specjalne rodzaje usług. Jednocześnie oferowane są specjalistyczne usługi wsparcia dla określonych grup ofiar, w zależności od rodzaju przestępstwa lub cech osobowych. Centralna współpraca i koordynacja wszystkich organizacji i służb świadczących usługi wsparcia ofiarom ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia dostępności odpowiednich usług wsparcia dla wszystkich kategorii ofiar na możliwie równych warunkach. W związku z tym ogólne i specjalistyczne usługi wsparcia dla ofiar muszą działać w sposób skoordynowany.*

Or. en

Poprawka 110
Maria da Graça Carvalho

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 7 e (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(7e) *Ofiary są często narażone na obwinianie, powstawanie mitów na swój temat, brak zainteresowania i zachowania wywołujące traumę. Kluczową rolę w zmianie tego stanu rzeczy odgrywają szkolenia, które zwalczają takie zachowania i szkodliwe stereotypy. W tym*

celu państwa członkowskie powinny wspierać właściwe organy i organizacje szkoleniowe w opracowywaniu i prowadzeniu szkoleń oraz docieraniu ze szkoleniami do wszystkich specjalistów, w tym sędziów, prokuratorów, prawników, pracowników służby zdrowia, tłumaczy pisemnych i ustnych pracujących z ofiarami każdej płci i w każdym wieku, oraz do innych specjalistów, którzy mogą mieć kontakt z ofiarami. W ramach takiego szkolenia trzeba uczyć specjalistów, jak mają rozpoznawać ofiary, w tym kobiety i dziewczęta, traktować je w sposób bezstronny, niedyskryminujący, pełen szacunku i profesjonalny, a także wspierać praktyczne wdrażanie i egzekwowanie praw ofiar.

Or. en

Poprawka 111
Maria da Graça Carvalho

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 7 f (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(7f) W przypadku przestępstw z użyciem przemocy uwarunkowanej płcią głównymi problemami są mity na temat ofiar, obwinianie, obojętność, brak podejścia uwzględniającego aspekt płci oraz pozbawianie kobiet możliwości skutecznego uczestnictwa z uwzględnieniem ich szczególnej sytuacji. Aby rozwiązać te problemy, należy w szczególności wypracować podejście dostosowane do ofiary, na przykład przez odpowiednie szkolenia właściwych organów uwzględniające kwestie płci, dotyczące komunikacji i bezpośredniego kontaktu z kobietami. Należy też tak zaprojektować system, aby w miarę możliwości uwzględniać w nim, czy z

uwagi na szczególne okoliczności, takie jak kwestia opieki nad dzieckiem i zapewnienie odpowiednich środków zapewniających prywatność, ofiara może wziąć udział w przesłuchaniu. Co więcej, silny wpływ na kobiety może mieć obojętna, niewłaściwa postawa specjalistów oparta na dyskryminacji, mitach i obwinianiu, która jest szczególnie powszechna w przypadku niektórych rodzajów przestępstw uwarunkowanych płcią, takich jak uporczywe nękanie, przemoc domowa i wykorzystywanie seksualne.

Or. en

Poprawka 112
Maria da Graça Carvalho

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 7 g (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(7g) Państwa członkowskie powinny również dopilnować, aby wszystkie przepisy, polityki, usługi i rozwiązania infrastrukturalne były dostosowane do potrzeb ofiary i uwzględniały aspekt płci i by tym samym priorytetowo traktować wysłuchanie ofiar, minimalizować ponowną traumę i szkody, skupiać się na bezpieczeństwie, prawach, dobrostanie, upodmiotowieniu, wyrażanych potrzebach i wyborach ofiar oraz zapewnić im empatyczne, przyjazne i nieoceniające wykonywanie praw i usług.

Or. en

Uzasadnienie

Jest to szczególnie ważne w przypadku najbardziej bezbronnych ofiar, takich jak ofiary przemocy uwarunkowanej płcią, osoby młodsze i starsze, osoby z niepełnosprawnościami oraz osoby znajdujące się w niepewnej sytuacji. Ofiary są niekiedy narażone na obwinianie, mity, brak zainteresowania i zachowania wywołujące traumę. Kluczową rolę w zmianie tego

stanu rzeczy odgrywają szkolenia, które kształtują zachowania i świadomość.

Poprawka 113
Elena Kountoura

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję

(8) Aby uniknąć poważnych konsekwencji wiktymizacji we wczesnym wieku, które mogą wywrzeć negatywny wpływ na całe życie ofiar, wszystkim dzieciom będącym ofiarami należy zapewnić wsparcie i ochronę o najwyższym standardzie. Najbardziej bezbronni dzieci będące ofiarami, w tym dzieci będące ofiarami niegodziwego traktowania w celach seksualnych, dzieci będące ofiarami handlu ludźmi i dzieci, które w inny sposób szczególnie dotknęło przestępstwo ze względu na wagę przestępstwa lub szczególną sytuację dziecka, powinny korzystać z ukierunkowanych i zintegrowanych usług wsparcia i ochrony, obejmujących skoordynowane i oparte na współpracy podejście służb sądowych i socjalnych realizowane w jednym pomieszczeniu. Takie usługi należy świadczyć w specjalnej przestrzeni. W celu zapewnienia skutecznej ochrony dziecka będącego ofiarą w przypadkach, w których przestępstwo dotyczy osoby posiadającej odpowiedzialność rodzicielską lub gdy istnieje konflikt interesów między dzieckiem a osobą posiadającą odpowiedzialność rodzicielską, dodano przepis zapewniający, aby w takich przypadkach, jak m.in. zgłoszenie przestępstwa, badania lekarskie lub obdukcja, skierowanie do służb udzielających wsparcia lub wsparcie psychologiczne, działania te nie były zależne od zgody osoby posiadającej odpowiedzialność rodzicielską, przy czym

Poprawka

(8) Aby uniknąć poważnych konsekwencji wiktymizacji we wczesnym wieku, które mogą wywrzeć negatywny wpływ na całe życie ofiar, wszystkim dzieciom będącym ofiarami należy zapewnić wsparcie i ochronę o najwyższym standardzie. Najbardziej bezbronni dzieci będące ofiarami, w tym dzieci będące ofiarami niegodziwego traktowania w celach seksualnych, dzieci będące ofiarami handlu ludźmi i dzieci, które w inny sposób szczególnie dotknęło przestępstwo ze względu na wagę przestępstwa lub szczególną sytuację dziecka, powinny korzystać z ukierunkowanych i zintegrowanych usług wsparcia i ochrony, obejmujących skoordynowane i oparte na współpracy podejście służb sądowych i socjalnych realizowane w jednym pomieszczeniu. Takie usługi należy świadczyć w specjalnej przestrzeni. W celu zapewnienia skutecznej ochrony dziecka będącego ofiarą w przypadkach, w których przestępstwo dotyczy osoby posiadającej odpowiedzialność rodzicielską lub gdy istnieje konflikt interesów między dzieckiem a osobą posiadającą odpowiedzialność rodzicielską, dodano przepis zapewniający, aby w takich przypadkach, jak m.in. zgłoszenie przestępstwa, badania lekarskie lub obdukcja, skierowanie do służb udzielających wsparcia lub wsparcie psychologiczne, działania te nie były zależne od zgody osoby posiadającej odpowiedzialność rodzicielską, przy czym

zawsze bierze się pod uwagę najlepszy interes dziecka.

zawsze bierze się pod uwagę najlepszy interes dziecka. ***Państwa członkowskie podejmują środki w celu unikania stronniczości podczas określania/interpretacji zasady „najlepszego interesu dziecka”, w szczególności w celu utrzymania kontaktu z obydwojgiem rodziców lub ich krewnymi za wszelką cenę, niezależnie od przemocy, jakiej dzieci były świadkiem, co może prowadzić do szkodliwych i niebezpiecznych skutków zarówno dla dziecka, jak i drugiego rodzica. Prawo każdego dziecka do utrzymywania kontaktu z obojgiem rodziców należy w razie konieczności ograniczyć z uwagi na dobro dziecka.***

Or. en

Poprawka 114 **Livia Járóka**

Wniosek dotyczący dyrektywy **Motyw 8**

Tekst proponowany przez Komisję

(8) Aby uniknąć poważnych konsekwencji wiktymizacji we wczesnym wieku, które ***mogą wyrzucić*** negatywny wpływ na całe życie ofiar, wszystkim dzieciom będącym ofiarami należy zapewnić wsparcie i ochronę o najwyższym standardzie. Najbardziej bezbronni dzieci będące ofiarami, w tym dzieci będące ofiarami niegodziwego traktowania w celach seksualnych, dzieci będące ofiarami handlu ludźmi i dzieci, które w inny sposób szczególnie dotknęło przestępstwo ze względu na wagę przestępstwa lub szczególną sytuację dziecka, powinny korzystać z ukierunkowanych i zintegrowanych usług wsparcia i ochrony, obejmujących skoordynowane i oparte na współpracy podejście służb sądowych i socjalnych

Poprawka

(8) Aby uniknąć poważnych konsekwencji wiktymizacji we wczesnym wieku, które ***wywierają*** negatywny wpływ na całe życie ofiar, wszystkim dzieciom będącym ofiarami należy zapewnić wsparcie i ochronę o najwyższym standardzie. Najbardziej bezbronni dzieci będące ofiarami, w tym dzieci będące ofiarami niegodziwego traktowania w celach seksualnych, dzieci będące ofiarami handlu ludźmi i dzieci, które w inny sposób szczególnie dotknęło przestępstwo ze względu na wagę przestępstwa lub szczególną sytuację dziecka, ***jak w przypadku dzieci śmiertelnych ofiar przemocy wobec kobiet i przemocy domowej***, powinny korzystać z ukierunkowanych i zintegrowanych usług wsparcia i ochrony, obejmujących

realizowane w **jednym** pomieszczeniu. Takie usługi należy świadczyć w specjalnej przestrzeni. W celu zapewnienia skutecznej ochrony dziecka będącego ofiarą w przypadkach, w których przestępstwo dotyczy osoby posiadającej odpowiedzialność rodzicielską lub gdy istnieje konflikt interesów między dzieckiem a osobą posiadającą odpowiedzialność rodzicielską, dodano przepis zapewniający, aby w takich przypadkach, jak m.in. zgłoszenie przestępstwa, badania lekarskie lub obdukcja, skierowanie do służb udzielających wsparcia lub wsparcie psychologiczne, działania te nie były zależne od zgody osoby posiadającej odpowiedzialność rodzicielską, przy czym zawsze bierze się pod uwagę najlepszy interes dziecka.

skoordynowane i oparte na współpracy podejście służb sądowych i socjalnych realizowane w **odpowiednim** pomieszczeniu. Takie usługi należy świadczyć w specjalnej przestrzeni. W celu zapewnienia skutecznej ochrony dziecka będącego ofiarą w przypadkach, w których przestępstwo dotyczy **rodzica lub** osoby posiadającej odpowiedzialność rodzicielską lub gdy istnieje konflikt interesów między dzieckiem a osobą posiadającą odpowiedzialność rodzicielską, dodano przepis zapewniający, aby w takich przypadkach, jak m.in. zgłoszenie przestępstwa, badania lekarskie lub obdukcja, skierowanie do służb udzielających wsparcia lub wsparcie psychologiczne, **a także wsparcie administracyjne i prawne**, działania te nie były zależne od zgody osoby posiadającej odpowiedzialność rodzicielską, przy czym zawsze bierze się pod uwagę najlepszy interes dziecka.

Or. hu

Poprawka 115 **Maria da Graça Carvalho**

Wniosek dotyczący dyrektywy **Motyw 8**

Tekst proponowany przez Komisję

(8) Aby uniknąć poważnych konsekwencji wiktymizacji we wczesnym wieku, które mogą wywrzeć negatywny wpływ na całe życie ofiar, wszystkim dzieciom będącym ofiarami należy zapewnić wsparcie i ochronę o najwyższym standardzie. Najbardziej bezbronni dzieci będące ofiarami, w tym dzieci będące ofiarami niegodziwego traktowania w celach seksualnych, dzieci będące ofiarami handlu ludźmi i dzieci, które w inny sposób szczególnie dotknęło przestępstwo ze względu na wagę

Poprawka

(8) Aby uniknąć poważnych konsekwencji wiktymizacji we wczesnym wieku, które mogą wywrzeć negatywny wpływ na całe życie ofiar, wszystkim dzieciom będącym ofiarami należy zapewnić wsparcie i ochronę o najwyższym standardzie. Najbardziej bezbronni dzieci będące ofiarami, w tym dzieci będące ofiarami niegodziwego traktowania w celach seksualnych, dzieci będące ofiarami handlu ludźmi i dzieci, które w inny sposób szczególnie dotknęło przestępstwo ze względu na wagę

przestępstwa lub szczególną sytuację dziecka, powinny korzystać z ukierunkowanych i zintegrowanych usług wsparcia i ochrony, obejmujących skoordynowane i oparte na współpracy podejście służb sądowych i socjalnych realizowane w jednym pomieszczeniu. Takie usługi należy świadczyć w specjalnej przestrzeni. W celu zapewnienia skutecznej ochrony dziecka będącego ofiarą w przypadkach, w których przestępstwo dotyczy osoby posiadającej odpowiedzialność rodzicielską lub gdy istnieje konflikt interesów między dzieckiem a osobą posiadającą odpowiedzialność rodzicielską, dodano przepis zapewniający, aby w takich przypadkach, jak m.in. zgłoszenie przestępstwa, badania lekarskie lub obdukcja, skierowanie do służb udzielających wsparcia lub wsparcie psychologiczne, działania te nie były zależne od zgody osoby posiadającej odpowiedzialność rodzicielską, przy czym zawsze bierze się pod uwagę najlepszy interes dziecka.

przestępstwa lub szczególną sytuację dziecka, **jak w przypadku dzieci śmiertelnych ofiar przemocy wobec kobiet i przemocy domowej**, powinny korzystać z ukierunkowanych i zintegrowanych usług wsparcia i ochrony, obejmujących skoordynowane i oparte na współpracy podejście służb sądowych i socjalnych realizowane w jednym pomieszczeniu. Takie usługi należy świadczyć w specjalnej przestrzeni. W celu zapewnienia skutecznej ochrony dziecka będącego ofiarą w przypadkach, w których przestępstwo dotyczy osoby posiadającej odpowiedzialność rodzicielską lub gdy istnieje konflikt interesów między dzieckiem a osobą posiadającą odpowiedzialność rodzicielską, dodano przepis zapewniający, aby w takich przypadkach, jak m.in. zgłoszenie przestępstwa, badania lekarskie lub obdukcja, skierowanie do służb udzielających wsparcia lub wsparcie psychologiczne, **a także wsparcie administracyjne i prawne**, działania te nie były zależne od zgody osoby posiadającej odpowiedzialność rodzicielską, przy czym zawsze bierze się pod uwagę najlepszy interes dziecka.

Or. en

Poprawka 116 **Eugenia Rodríguez Palop**

Wniosek dotyczący dyrektywy **Motyw 8**

Tekst proponowany przez Komisję

(8) Aby uniknąć poważnych konsekwencji wiktymizacji we wczesnym wieku, które mogą wywrzeć negatywny wpływ na całe życie ofiar, wszystkim dzieciom będącym ofiarami należy zapewnić wsparcie i ochronę o najwyższym standardzie. Najbardziej

Poprawka

(8) Aby uniknąć poważnych konsekwencji wiktymizacji we wczesnym wieku, które mogą wywrzeć negatywny wpływ na całe życie ofiar, wszystkim dzieciom będącym ofiarami należy zapewnić wsparcie i ochronę o najwyższym standardzie. Najbardziej

bezbronni dzieci będące ofiarami, w tym dzieci będące ofiarami niegodziwego traktowania w celach seksualnych, dzieci będące ofiarami handlu ludźmi i dzieci, które w inny sposób szczególnie dotknęło przestępstwo ze względu na wagę przestępstwa lub szczególną sytuację dziecka, powinny korzystać z ukierunkowanych i zintegrowanych usług wsparcia i ochrony, obejmujących skoordynowane i oparte na współpracy podejście służb sądowych i socjalnych realizowane w jednym pomieszczeniu. Takie usługi należy świadczyć w specjalnej przestrzeni. W celu zapewnienia skutecznej ochrony dziecka będącego ofiarą w przypadkach, w których przestępstwo dotyczy osoby posiadającej odpowiedzialność rodzicielską lub gdy istnieje konflikt interesów między dzieckiem a osobą posiadającą odpowiedzialność rodzicielską, dodano przepis zapewniający, aby w takich przypadkach, jak m.in. zgłoszenie przestępstwa, badania lekarskie lub obdukcja, skierowanie do służb udzielających wsparcia lub wsparcie psychologiczne, działania te nie były zależne od zgody osoby posiadającej odpowiedzialność rodzicielską, przy czym zawsze bierze się pod uwagę najlepszy interes dziecka.

bezbronni dzieci będące ofiarami, w tym dzieci będące ofiarami niegodziwego traktowania w celach seksualnych, dzieci będące ofiarami handlu ludźmi i dzieci, które w inny sposób szczególnie dotknęło przestępstwo ze względu na wagę przestępstwa lub szczególną sytuację dziecka, powinny korzystać z ukierunkowanych i zintegrowanych usług wsparcia i ochrony, obejmujących skoordynowane i oparte na współpracy podejście służb sądowych i socjalnych realizowane w jednym pomieszczeniu. Takie usługi należy świadczyć w specjalnej przestrzeni. ***Ponadto dobrą praktyką w ochronie ofiar przed wtórną wiktyimizacją okazał się model Barnahaus.*** W celu zapewnienia skutecznej ochrony dziecka będącego ofiarą w przypadkach, w których przestępstwo dotyczy osoby posiadającej odpowiedzialność rodzicielską lub gdy istnieje konflikt interesów między dzieckiem a osobą posiadającą odpowiedzialność rodzicielską, dodano przepis zapewniający, aby w takich przypadkach, jak m.in. zgłoszenie przestępstwa, badania lekarskie lub obdukcja, skierowanie do służb udzielających wsparcia lub wsparcie psychologiczne, działania te nie były zależne od zgody osoby posiadającej odpowiedzialność rodzicielską, przy czym zawsze bierze się pod uwagę najlepszy interes dziecka.

Or. en

Poprawka 117

Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
w imieniu grupy Verts/ALE

Wniosek dotyczący dyrektywy Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję

(8) Aby uniknąć poważnych

AM\1291653PL.docx

41/94

Poprawka

(8) Aby uniknąć poważnych

PE757.048v01-00

konsekwencji wiktyimizacji we wczesnym wieku, które mogą wyrzucić negatywny wpływ na całe życie ofiar, wszystkim dzieciom będącym ofiarami należy zapewnić wsparcie i ochronę o najwyższym standardzie. Najbardziej bezbronni dzieci będące ofiarami, w tym dzieci będące ofiarami niegodziwego traktowania w celach seksualnych, dzieci będące ofiarami handlu ludźmi i dzieci, które w inny sposób szczególnie dotknęło przestępstwo ze względu na wagę przestępstwa lub szczególną sytuację dziecka, powinny korzystać z ukierunkowanych i zintegrowanych usług wsparcia i ochrony, obejmujących skoordynowane i oparte na współpracy podejście służb sądowych i socjalnych realizowane w jednym pomieszczeniu. Takie usługi należy świadczyć w specjalnej przestrzeni. W celu zapewnienia skutecznej ochrony dziecka będącego ofiarą w przypadkach, w których przestępstwo dotyczy osoby posiadającej odpowiedzialność rodzicielską lub gdy istnieje konflikt interesów między dzieckiem a osobą posiadającą odpowiedzialność rodzicielską, dodano przepis zapewniający, aby w takich przypadkach, jak m.in. zgłoszenie przestępstwa, badania lekarskie lub obdukcja, skierowanie do służb udzielających wsparcia lub wsparcie psychologiczne, działania te nie były zależne od zgody osoby posiadającej odpowiedzialność rodzicielską, przy czym zawsze bierze się pod uwagę najlepszy interes dziecka.

konsekwencji wiktyimizacji we wczesnym wieku, które mogą wyrzucić negatywny wpływ na całe życie ofiar, wszystkim dzieciom będącym ofiarami, **w tym dzieciom będącym świadkami przestępstwa**, należy zapewnić wsparcie i ochronę o najwyższym standardzie. Najbardziej bezbronni dzieci będące ofiarami, w tym dzieci będące ofiarami niegodziwego traktowania w celach seksualnych, dzieci będące ofiarami handlu ludźmi i dzieci, które w inny sposób szczególnie dotknęło przestępstwo ze względu na wagę przestępstwa lub szczególną sytuację dziecka, powinny korzystać z ukierunkowanych i zintegrowanych usług wsparcia i ochrony, obejmujących skoordynowane i oparte na współpracy podejście służb sądowych i socjalnych realizowane w jednym pomieszczeniu. Takie usługi należy świadczyć w specjalnej przestrzeni. W celu zapewnienia skutecznej ochrony dziecka będącego ofiarą w przypadkach, w których przestępstwo dotyczy osoby posiadającej odpowiedzialność rodzicielską lub gdy istnieje konflikt interesów między dzieckiem a osobą posiadającą odpowiedzialność rodzicielską, dodano przepis zapewniający, aby w takich przypadkach, jak m.in. zgłoszenie przestępstwa, badania lekarskie lub obdukcja, skierowanie do służb udzielających wsparcia lub wsparcie psychologiczne, działania te nie były zależne od zgody osoby posiadającej odpowiedzialność rodzicielską, przy czym zawsze bierze się pod uwagę najlepszy interes dziecka.

Or. en

Poprawka 118

María Soraya Rodríguez Ramos, Hilde Vautmans, Marco Zullo, Abir Al-Sahlani, Susana Solís Pérez, Sylvie Brunet

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję

(8) Aby uniknąć poważnych konsekwencji wiktyimizacji we wczesnym wieku, które mogą wywrzeć negatywny wpływ na całe życie ofiar, wszystkim dzieciom będącym ofiarami należy zapewnić wsparcie i ochronę o najwyższym standardzie. Najbardziej bezbronni dzieci będące ofiarami, w tym dzieci będące ofiarami niegodziwego traktowania w celach seksualnych, dzieci będące ofiarami handlu ludźmi i dzieci, które w inny sposób szczególnie dotknęło przestępstwo ze względu na wagę przestępstwa lub szczególną sytuację dziecka, powinny korzystać z ukierunkowanych i zintegrowanych usług wsparcia i ochrony, obejmujących skoordynowane i oparte na współpracy podejście służb sądowych i socjalnych realizowane w jednym pomieszczeniu. Takie usługi należy świadczyć w specjalnej przestrzeni. W celu zapewnienia skutecznej ochrony dziecka będącego ofiarą w przypadkach, w których przestępstwo dotyczy osoby posiadającej odpowiedzialność rodzicielską lub gdy istnieje konflikt interesów między dzieckiem a osobą posiadającą odpowiedzialność rodzicielską, dodano przepis zapewniający, aby w takich przypadkach, jak m.in. zgłoszenie przestępstwa, badania lekarskie lub obdukcja, skierowanie do służb udzielających wsparcia lub wsparcie psychologiczne, działania te nie były zależne od zgody osoby posiadającej odpowiedzialność rodzicielską, przy czym zawsze bierze się pod uwagę najlepszy interes dziecka.

Poprawka

(8) Aby uniknąć poważnych konsekwencji wiktyimizacji we wczesnym wieku, które mogą wywrzeć negatywny wpływ na całe życie ofiar, wszystkim dzieciom będącym ofiarami należy zapewnić wsparcie i ochronę o najwyższym standardzie. Najbardziej bezbronni dzieci będące ofiarami, w tym dzieci będące ofiarami niegodziwego traktowania w celach seksualnych, dzieci będące ofiarami handlu ludźmi, **dzieci pozbawione opieki rodzicielskiej** i dzieci, które w inny sposób szczególnie dotknęło przestępstwo ze względu na wagę przestępstwa lub szczególną sytuację dziecka, powinny korzystać z ukierunkowanych i zintegrowanych usług wsparcia i ochrony, obejmujących skoordynowane i oparte na współpracy podejście służb sądowych i socjalnych realizowane w jednym pomieszczeniu. Takie usługi należy świadczyć w specjalnej przestrzeni. W celu zapewnienia skutecznej ochrony dziecka będącego ofiarą w przypadkach, w których przestępstwo dotyczy osoby posiadającej odpowiedzialność rodzicielską lub gdy istnieje konflikt interesów między dzieckiem a osobą posiadającą odpowiedzialność rodzicielską, dodano przepis zapewniający, aby w takich przypadkach, jak m.in. zgłoszenie przestępstwa, badania lekarskie lub obdukcja, skierowanie do służb udzielających wsparcia lub wsparcie psychologiczne, działania te nie były zależne od zgody osoby posiadającej odpowiedzialność rodzicielską, przy czym zawsze bierze się pod uwagę najlepszy interes dziecka.

Or. en

Poprawka 119
Elena Kountoura

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 8 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(8a) Ofiarom przemocy domowej i ich dzieciom należy zapewnić dostęp do odpowiednich rozwiązań w zakresie zakwaterowania zastępczego i zakwaterowania tymczasowego. Ośrodki te powinny być przeznaczone wyłącznie dla kobiet i ich dzieci, gdyż kobiety nie czują się bezpiecznie w ośrodkach mieszanych, do których przyjmuje się wiele różnych typów osób. Państwa członkowskie powinny prowadzić miejsca zakwaterowania zastępczego dostępne przez całą dobę, również w nocy i w weekendy, z myślą w szczególności o sytuacjach przemocy domowej. Sądy nie mogą wykorzystywać przebywania ofiar w kwaterach socjalnych, oferowanych tymczasowo lub w trybie wyjątkowym, jako argumentu przemawiającego za przekazaniem prawa do pieczy nad dzieckiem partnerowi stosującemu przemoc.

Or. en

Poprawka 120
Maria Noichl, Giuliano Pisapia

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 8 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(8b) Aby zapewnić prawo do ochrony godności ofiar, państwa członkowskie muszą rozwiązać problem udostępniania w internecie materiałów dotyczących przestępstw, aby chronić ofiary przed wtórną wiktymizacją i innymi poważnymi

konsekwencji psychospołecznymi oraz zapobiec normalizacji przemocy. Dotyczy to zwłaszcza przypadków przemocy uwarunkowanej płcią, w tym napaści na tle seksualnym i gwałtu, które wykorzystuje się, by wywołać strach u kobiet i skłonić je do milczenia.

Or. en

Poprawka 121
Elena Kountoura

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 8 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(8c) Niezbędne jest, aby w sytuacji kryzysowej, w tym w sytuacjach zagrożenia zdrowia, znaczących ruchów migracyjnych lub w innych sytuacjach nadzwyczajnych, takich jak klęski żywiołowe lub zagrożenia bezpieczeństwa, służby udzielające wsparcia ofiarom były nadal dostępne i utrzymały pełną gotowość do działania. Służby te powinny dysponować planami awaryjnymi, aby były zdolne działać w sposób nieprzerwany, dostosowywać się do zmieniających się okoliczności i sprostać wyjątkowym wyzwaniom i zwiększonym wymaganiom, które często pojawiają się w takich sytuacjach. Obejmuje to utrzymanie odpowiedniego personelu, zapewnienie bezpieczeństwa i dobrostanu zarówno ofiar, jak i personelu pomocniczego, a także w razie konieczności wykorzystanie technologii do zdalnej pomocy. Niezależnie od okoliczności zewnętrznych ofiary powinny w dalszym ciągu bez zakłóceń otrzymywać podstawowe usługi wsparcia.

Or. en

Poprawka 122
Elena Kountoura

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 8 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(8d) Należy zapobiegać wykorzystywaniu, wygłaszaniu i akceptacji teorii i pojęć nienaukowych w sprawach dotyczących pieczy, które piętnują matki usiłujące zgłaszać przypadki znęcania się nad dzieckiem lub przemocy ze względu na płeć, co uniemożliwia im uzyskanie pieczy lub ogranicza ich prawa rodzicielskie. Należy odrzucić koncepcję alienacji rodzicielskiej oraz podobne koncepcje i terminy, gdyż nie są one wystarczająco uzasadnione naukowo i są często wykorzystywane w kontekście przemocy w związkach jako strategia wobec ofiar przemocy, kwestionująca zdolności rodzicielskie ofiary, lekceważąca jej słowa oraz ignorująca przemoc, na jaką narażone są dzieci. Państwa członkowskie nie powinny uznawać syndromu alienacji rodzicielskiej i podobnych koncepcji w swojej praktyce sądowej i prawie oraz powinny zakazać jego wykorzystywania w postępowaniach sądowych, podczas dochodzeń mających na celu stwierdzenie, czy doszło do przemocy.

Or. en

Poprawka 123
Elena Kountoura

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 8 e (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(8e) Państwa członkowskie powinny podejmować środki w celu zapewnienia,

by podczas ustalania prawa do pieczy i praw do kontaktu lub odwiedzin dzieci organy sądowe uwzględniały przypadki przemocy wobec kobiet i przemocy domowej oraz wyniki ocen ryzyka w odniesieniu do rodzica niebędącego sprawcą przemocy i dziecka będącego ofiarą, w tym dzieci będących świadkami przemocy i sierot. Państwa członkowskie powinny wprowadzać środki mające zagwarantować, że korzystanie z prawa do odwiedzin lub opieki nie zagraża prawom i bezpieczeństwu ofiary lub dzieci. Prawa lub żądania sprawców lub domniemych sprawców w czasie postępowania sądowego i po jego zakończeniu, również w odniesieniu do własności, prywatności, pieczy nad dzieckiem, dostępu, kontaktu i odwiedzin, należy ustalać z uwzględnieniem przysługujących kobietom i dzieciom praw do życia oraz integralności fizycznej, seksualnej i psychologicznej, które stanowią prawa człowieka, oraz w świetle zasady kierowania się dobrem dziecka. Nieuwzględnienie przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w decyzjach dotyczących prawa do pieczy i odwiedzin stanowi naruszenie przez zaniedbanie prawa człowieka do życia, do życia bez przemocy oraz do zdrowego rozwoju kobiet i dzieci. Państwa członkowskie powinny zapewnić, by bycie świadkiem przemocy wobec bliskiej osoby stanowiło zagrożenie najlepszego interesu dziecka. Najlepszy interes dziecka i poglądy dziecka powinny mieć nadrzędne znaczenie i przeważać nad wszelkimi prawami sprawców lub podejrzanych, a także nad wszelkimi prawami do odwiedzin przysługującymi innym osobom mającym powiązania z dziećmi. W przypadku uzasadnionej wątpliwości dotyczących bezpiecznego kontaktu z dzieckiem zarówno w perspektywy fizycznej, jak i emocjonalnej, należy zawiesić prawa do odwiedzin i prawa do pieczy rodzica będącego sprawcą przemocy. W przypadku praw do

odwiedzin podejrzanego, który jest osobą posiadającą odpowiedzialność rodzicielską z prawem do kontaktów z dzieckiem, tylko jeśli odwiedziny są uznawane za odpowiednie i leżące w interesie dziecka, oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa dzieci i ofiar podczas ewentualnych odwiedzin, państwa członkowskie powinny zapewnić dostępność nadzorowanych neutralnych miejsc, w tym placówek ochrony dzieci lub opieki społecznej, tak aby takie wizyty mogły się tam odbywać w najlepszym interesie dziecka. Nadzorowane neutralne miejsca spotkań z podejrzanym powinny zawsze zapewniać, w stosownych przypadkach, bezpieczeństwo zarówno dziecka, jak i osoby, która nie nadużywa władzy rodzicielskiej. W razie potrzeby wizyty powinny odbywać się w obecności urzędników odpowiedzialnych za ochronę lub dobrostan dzieci. Jeżeli konieczne jest zapewnienie tymczasowego zakwaterowania, dzieci należy w pierwszej kolejności zakwaterować razem z osobą posiadającą odpowiedzialność rodzicielską, która nie jest sprawcą ani podejrzanym, np. z matką. Należy zawsze brać pod uwagę najlepszy interes dziecka. W razie konieczności państwa członkowskie powinny zapewnić, by organy sądowe niezwłocznie pozbawiały sprawców na stałe prawa do odwiedzin, jeśli nadal stosują przemoc lub nie biorą udziału w długoterminowych, istotnych programach poświęconych zdolnościom rodzicielskim prowadzących do lepszych wyników dla dzieci. Wycofanie prawa do pieczy i odwiedzin przyznanych partnerowi stosującemu przemoc i powierzenie wyłącznego prawa do pieczy matce, jeśli jest ona ofiarą przemocy, może być jedynym sposobem na zapobieganie dalszej przemocy i wtórnej wiktymizacji.

Or. en

Poprawka 124

Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
w imieniu grupy Verts/ALE

Wniosek dotyczący dyrektywy Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję

(9) Aby ofiary miały poczucie, że wymierza się sprawiedliwość, i były w stanie bronić swoich interesów, ważna jest obecność ofiar i możliwość ich aktywnego uczestnictwa w postępowaniu karnym. **Dlatego też** wszystkie ofiary w Unii, niezależnie od ich statusu w postępowaniu karnym, ustanowionego w prawie krajowym, powinny mieć prawo do skutecznego środka odwoławczego na mocy prawa krajowego w przypadku naruszenia ich praw wynikających z niniejszej dyrektywy. Wszystkie ofiary w Unii, niezależnie od ich statusu w postępowaniu karnym, powinny ponadto mieć prawo odwołania się od decyzji podjętych w toku postępowania sądowego, a bezpośrednio ich dotyczących. Wśród takich decyzji powinny znaleźć się co najmniej decyzje dotyczące tłumaczenia ustnego podczas rozpraw sądowych oraz decyzje w sprawie specjalnych środków ochrony dostępnych dla ofiar o szczególnych potrzebach. Zasady proceduralne, zgodnie z którymi ofiary mogą odwoływać się od takich decyzji podjętych w toku postępowania sądowego, powinny być określone w prawie krajowym, które powinno przewidywać niezbędne gwarancje, aby taka możliwość odwołania nie wydłużyła nieproporcjonalnie postępowania karnego.

Poprawka

(9) Aby ofiary miały poczucie, że wymierza się sprawiedliwość, i były w stanie bronić swoich interesów, ważna jest obecność ofiar i możliwość ich aktywnego uczestnictwa w postępowaniu karnym, **zapewnienie ofiarom odpowiedniej pomocy na terenie sądu oraz obecności służb udzielających wsparcia przez cały czas trwania postępowania sądowego, jeśli ofiary wyrażą taką wolę.** Wszystkie ofiary w Unii, niezależnie od ich statusu w postępowaniu karnym, ustanowionego w prawie krajowym, powinny mieć prawo do skutecznego środka odwoławczego na mocy prawa krajowego w przypadku naruszenia ich praw wynikających z niniejszej dyrektywy. Wszystkie ofiary w Unii, niezależnie od ich statusu w postępowaniu karnym, powinny ponadto mieć prawo odwołania się od decyzji podjętych w toku postępowania sądowego, a bezpośrednio ich dotyczących. Wśród takich decyzji powinny znaleźć się co najmniej decyzje dotyczące tłumaczenia ustnego podczas rozpraw sądowych oraz decyzje w sprawie specjalnych środków ochrony dostępnych dla ofiar o szczególnych potrzebach. Zasady proceduralne, zgodnie z którymi ofiary mogą odwoływać się od takich decyzji podjętych w toku postępowania sądowego, powinny być określone w prawie krajowym, które powinno przewidywać niezbędne gwarancje, aby taka możliwość odwołania nie wydłużyła nieproporcjonalnie postępowania karnego. **Aby ofiary mogły aktywnie brać udział w postępowaniu karnym i mieć dostęp do skutecznego środka odwoławczego niezbędne jest, by były należycie i na**

bieżąco informowane o aktualnej sytuacji i istotnych zmianach w postępowaniu karnym.

Or. en

Poprawka 125
Maria da Graça Carvalho

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję

(9) Aby ofiary miały poczucie, że wymierza się sprawiedliwość, i były w stanie bronić swoich interesów, ważna jest obecność ofiar i możliwość ich aktywnego uczestnictwa w postępowaniu karnym. Dlatego też wszystkie ofiary w Unii, niezależnie od ich statusu w postępowaniu karnym, ustanowionego w prawie krajowym, powinny mieć prawo do skutecznego środka odwoławczego na mocy prawa krajowego w przypadku naruszenia ich praw wynikających z niniejszej dyrektywy. Wszystkie ofiary w Unii, niezależnie od ich statusu w postępowaniu karnym, powinny ponadto mieć prawo odwołania się od decyzji podjętych w toku postępowania sądowego, a bezpośrednio ich dotyczących. Wśród takich decyzji powinny znaleźć się co najmniej decyzje dotyczące tłumaczenia ustnego podczas rozpraw sądowych oraz decyzje w sprawie specjalnych środków ochrony dostępnych dla ofiar o szczególnych potrzebach. Zasady proceduralne, zgodnie z którymi ofiary mogą odwoływać się od takich decyzji podjętych w toku postępowania sądowego, powinny być określone w prawie krajowym, które powinno przewidywać niezbędne gwarancje, aby taka możliwość odwołania nie wydłużyła nieproporcjonalnie postępowania karnego.

Poprawka

(9) Aby ofiary miały poczucie, że wymierza się sprawiedliwość, i były w stanie bronić swoich interesów, ważna jest obecność ofiar i możliwość ich aktywnego uczestnictwa w postępowaniu karnym. Dlatego też wszystkie ofiary w Unii, niezależnie od ich statusu w postępowaniu karnym, ustanowionego w prawie krajowym, powinny mieć prawo do skutecznego środka odwoławczego na mocy prawa krajowego w przypadku naruszenia ich praw wynikających z niniejszej dyrektywy. Wszystkie ofiary w Unii, niezależnie od ich statusu w postępowaniu karnym, powinny ponadto mieć prawo odwołania się od decyzji podjętych w toku postępowania sądowego, a bezpośrednio ich dotyczących. Wśród takich decyzji powinny znaleźć się co najmniej decyzje dotyczące tłumaczenia ustnego podczas rozpraw sądowych, decyzje w sprawie specjalnych środków ochrony dostępnych dla ofiar o szczególnych potrzebach **oraz w sprawie środków ochrony fizycznej dla ofiar**. Zasady proceduralne, zgodnie z którymi ofiary mogą odwoływać się od takich decyzji podjętych w toku postępowania sądowego, powinny być określone w prawie krajowym, które powinno przewidywać niezbędne gwarancje, aby taka możliwość odwołania nie wydłużyła nieproporcjonalnie postępowania karnego.

Aby ofiary mogły aktywnie brać udział w postępowaniu karnym i mieć dostęp do skutecznego środka odwoławczego niezbędne jest, by były należycie informowane o aktualnej sytuacji i istotnych zmianach w postępowaniu karnym.

Or. en

Poprawka 126
Cindy Franssen

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję

(9) Aby ofiary miały poczucie, że wymierza się sprawiedliwość, i były w stanie bronić swoich interesów, ważna jest obecność ofiar i możliwość ich aktywnego uczestnictwa w postępowaniu karnym. Dlatego też wszystkie ofiary w Unii, niezależnie od ich statusu w postępowaniu karnym, ustanowionego w prawie krajowym, powinny mieć prawo do skutecznego środka odwoławczego na mocy prawa krajowego w przypadku naruszenia ich praw wynikających z niniejszej dyrektywy. Wszystkie ofiary w Unii, niezależnie od ich statusu w postępowaniu karnym, powinny ponadto mieć prawo odwołania się od decyzji podjętych w toku postępowania sądowego, a bezpośrednio ich dotyczących. Wśród takich decyzji powinny znaleźć się co najmniej decyzje dotyczące tłumaczenia ustnego podczas rozpraw sądowych oraz decyzje w sprawie specjalnych środków ochrony dostępnych dla ofiar o szczególnych potrzebach. Zasady proceduralne, zgodnie z którymi ofiary mogą odwoływać się od takich decyzji podjętych w toku postępowania sądowego, powinny być określone w prawie krajowym, które powinno przewidywać

Poprawka

(9) Aby ofiary miały poczucie, że wymierza się sprawiedliwość, i były w stanie bronić swoich interesów, ważna jest obecność ofiar i możliwość ich aktywnego uczestnictwa w postępowaniu karnym. Dlatego też wszystkie ofiary w Unii, niezależnie od ich statusu w postępowaniu karnym, ustanowionego w prawie krajowym, powinny mieć **co najmniej takie samo prawo do bezpłatnej pomocy prawnej jak osoba oskarżona w tym samym postępowaniu karnym. Ofiary powinny też mieć** prawo do skutecznego środka odwoławczego na mocy prawa krajowego w przypadku naruszenia ich praw wynikających z niniejszej dyrektywy. Wszystkie ofiary w Unii, niezależnie od ich statusu w postępowaniu karnym, powinny ponadto mieć prawo odwołania się od decyzji podjętych w toku postępowania sądowego, a bezpośrednio ich dotyczących. Wśród takich decyzji powinny znaleźć się co najmniej decyzje dotyczące tłumaczenia ustnego podczas rozpraw sądowych oraz decyzje w sprawie specjalnych środków ochrony dostępnych dla ofiar o szczególnych potrzebach. Zasady proceduralne, zgodnie z którymi ofiary mogą odwoływać się od takich

niezbędne gwarancje, aby taka możliwość odwołania nie wydłużyła nieproporcjonalnie postępowania karnego.

decyzji podjętych w toku postępowania sądowego, powinny być określone w prawie krajowym, które powinno przewidywać niezbędne gwarancje, aby taka możliwość odwołania nie wydłużyła nieproporcjonalnie postępowania karnego.

Or. en

Poprawka 127 Livia Járóka

Wniosek dotyczący dyrektywy Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję

(9) Aby ofiary miały poczucie, że wymierza się sprawiedliwość, i były w stanie bronić swoich interesów, ważna jest obecność ofiar i możliwość ich aktywnego uczestnictwa w postępowaniu karnym. Dlatego też wszystkie ofiary w Unii, **niezależnie od ich statusu w postępowaniu karnym, ustanowionego w prawie krajowym**, powinny mieć prawo do skutecznego środka odwoławczego na mocy prawa krajowego w przypadku naruszenia ich praw wynikających z niniejszej dyrektywy. Wszystkie ofiary w Unii, **niezależnie od ich statusu w postępowaniu karnym**, powinny ponadto mieć prawo odwołania się od decyzji podjętych w toku postępowania sądowego, a bezpośrednio ich dotyczących. Wśród takich decyzji powinny znaleźć się co najmniej decyzje dotyczące tłumaczenia ustnego podczas rozpraw sądowych **oraz decyzje w sprawie specjalnych środków ochrony dostępnych dla ofiar o szczególnych potrzebach**. Zasady proceduralne, zgodnie z którymi ofiary mogą odwoływać się od takich decyzji podjętych w toku postępowania sądowego, powinny być określone w prawie krajowym, które powinno przewidywać niezbędne gwarancje, aby taka możliwość

Poprawka

(9) Aby ofiary miały poczucie, że wymierza się sprawiedliwość, i były w stanie bronić swoich interesów, ważna jest obecność ofiar i możliwość ich aktywnego uczestnictwa w postępowaniu karnym. Dlatego też wszystkie ofiary w Unii powinny mieć prawo do skutecznego środka odwoławczego na mocy prawa krajowego w przypadku naruszenia ich praw wynikających z niniejszej dyrektywy. Wszystkie ofiary w Unii powinny ponadto mieć prawo odwołania się od decyzji podjętych w toku postępowania sądowego, a bezpośrednio ich dotyczących. Wśród takich decyzji powinny znaleźć się co najmniej decyzje dotyczące tłumaczenia ustnego podczas rozpraw sądowych, specjalnych środków ochrony dostępnych dla ofiar o szczególnych potrzebach **oraz w sprawie środków ochrony fizycznej dla ofiar**. Zasady proceduralne, zgodnie z którymi ofiary mogą odwoływać się od takich decyzji podjętych w toku postępowania sądowego, powinny być określone w prawie krajowym, które powinno przewidywać niezbędne gwarancje, aby taka możliwość odwołania nie wydłużyła nieproporcjonalnie postępowania karnego. **Aby ofiary mogły aktywnie brać udział w**

odwołania nie wydłużyła
nieproporcjonalnie postępowania karnego.

postępowaniu karnym i mieć dostęp do skutecznego środka odwoławczego niezbędne jest, by były należycie informowane o aktualnej sytuacji i istotnych zmianach w postępowaniu karnym.

Or. hu

Poprawka 128
Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
w imieniu grupy Verts/ALE

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(9a) Sprawiedliwość naprawcza może przynieść ofiarom ogromne korzyści i zapewnić im bezpieczne środowisko, w którym mogą zabierać głos i które sprzyja ich powrotowi do równowagi i naprawie wyrządzonych krzywd. Zgodnie z zaleceniem Rady Europy w sprawie praw, usług i wsparcia dla ofiar przestępstw CM/Rec (2023)2 sprawiedliwość naprawcza powinna być usługą powszechnie dostępną dla wszystkich ofiar przestępstw. Zdolności służb świadczących usługi w zakresie sprawiedliwości naprawczej powinny być wystarczające, aby zapewnić bezpieczne i skuteczne usługi wszystkim ofiarom, które mogą chcieć z nich skorzystać, na wszystkich etapach postępowania karnego. Sprawiedliwość naprawcza zakłada (bezpośredni lub pośredni) dialog pomiędzy ofiarą a sprawcą, na przykład w formie mediacji na linii ofiara–sprawca, konferencji naprawczych oraz kół orzekających i kół pokoju. Procesy te mogą także obejmować, w stosownych przypadkach, inne osoby dotknięte przestępstwem, w szczególności rodzinę i, w stosownych przypadkach, społeczność, do której te osoby należą. Decyzja o

uczestnictwie i porozumienie w procesie sprawiedliwości naprawczej powinny opierać się na dobrowolnej i świadomej zgodzie. Ofiarom należy zapewnić zarówno informacje, jak i możliwość ustalenia, czy i w jakich okolicznościach sprawiedliwość naprawcza jest dla nich właściwa (poprzez systematyczne kierowanie ofiar i zapewnienie im możliwości samodzielnego zgłaszania się). Aby zapewnić ochronę ofiar, w tym ofiar bezbronnych i ofiar poważnych przestępstw, służby świadczące usługi w zakresie sprawiedliwości naprawczej muszą przestrzegać uznanych standardów praktyki opartych na dowodach naukowych.

Or. en

Poprawka 129
Giuliano Pisapia, Maria Noichl

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 9 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(9b) Prawo do bezpłatnej pomocy prawnej jest niezbędne, aby ofiary mogły skutecznie uczestniczyć w postępowaniu karnym. W związku z tym państwa członkowskie powinny zapewniać ofiarom bezpłatną pomoc prawną bez względu na rodzaj przestępstwa, którego doświadczyły, oraz niezależnie od tego, czy są one stroną postępowania karnego.

Or. en

Poprawka 130
Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
w imieniu grupy Verts/ALE

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 9 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(9c) Ofiary powinny mieć dostęp do pomocy prawnej przed rozpoczęciem postępowania karnego, na wszystkich etapach postępowania karnego i po jego zakończeniu. Tego rodzaju pomoc prawną należy świadczyć bezpłatnie na rzecz ofiar poważnych przestępstw oraz ofiar, które nie mają wystarczających środków, by samodzielnie opłacić pomoc prawną. Oceniając możliwości finansowe ofiary, należy wziąć pod uwagę, czy ofiara pozostaje w związku ze sprawcą i czy jest zależna od sprawcy. Pomoc prawną należy zapewnić także tym obywatelom i mieszkańcom UE, którzy są ofiarami poważnych przestępstw popełnionych poza obszarem Unii.

Or. en

Poprawka 131

Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
w imieniu grupy Verts/ALE

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(10) Sytuację każdej ofiary należy oceniać w sposób terminowy, odpowiedni, skuteczny i proporcjonalny. Zasadnicze znaczenie ma zapewnienie ofiarom wsparcia i ochrony, odpowiadających ich indywidualnym potrzebom. Indywidualną ocenę służącą ustaleniu szczególnych potrzeb ofiar w zakresie ochrony należy przeprowadzać etapami. Na pierwszym etapie ocena każdej ofiary powinna rozpoczynać się w chwili pierwszego kontaktu z właściwymi organami, aby zapewnić, że najbardziej bezbronne ofiary zostaną zidentyfikowane na bardzo

(10) Sytuację każdej ofiary należy oceniać w sposób terminowy, odpowiedni, skuteczny i proporcjonalny. Zasadnicze znaczenie ma zapewnienie ofiarom wsparcia i ochrony, odpowiadających ich indywidualnym potrzebom. Indywidualną ocenę służącą ustaleniu szczególnych potrzeb ofiar w zakresie ochrony należy przeprowadzać etapami. Na pierwszym etapie ocena każdej ofiary powinna rozpoczynać się w chwili pierwszego kontaktu z właściwymi, **odpowiednio przeszkolonymi** organami, aby zapewnić, że najbardziej bezbronne ofiary zostaną

wczesnym etapie postępowania. Ofiary **wymagające pogłębionej oceny** powinny być na kolejnych etapach **oceniane** przez służby udzielające wsparcia ofiarom, w tym przez psychologów. Takie służby są najlepiej przygotowane do oceny dobrostanu ofiar. W indywidualnej ocenie należy również uwzględnić sytuację sprawcy, który może mieć historię przemocy, posiadać broń lub nadużywać narkotyków i w związku z tym stwarzać większe zagrożenie dla ofiar. Indywidualna ocena służąca ustaleniu potrzeb ofiary powinna również obejmować ocenę jej potrzeb w zakresie wsparcia, a nie tylko ochrony. Kluczowe jest zidentyfikowanie ofiar, które potrzebują szczególnego wsparcia, tak aby osoby, które tego potrzebują, otrzymały ukierunkowane wsparcie, takie jak długotrwała bezpłatna pomoc psychologiczna.

zidentyfikowane na bardzo wczesnym etapie postępowania. Ofiary powinny być na kolejnych etapach **poddawane dalszej ocenie** przez służby udzielające wsparcia ofiarom, w tym przez psychologów. Takie służby są najlepiej przygotowane do oceny dobrostanu ofiar. W indywidualnej ocenie należy również uwzględnić sytuację sprawcy, który może mieć historię przemocy, posiadać broń lub nadużywać narkotyków i w związku z tym stwarzać większe zagrożenie dla ofiar. Indywidualna ocena służąca ustaleniu potrzeb ofiary powinna również obejmować ocenę jej potrzeb w zakresie wsparcia, a nie tylko ochrony. Kluczowe jest zidentyfikowanie ofiar, które potrzebują szczególnego wsparcia **i doświadczają krzyżowych form dyskryminacji**, tak aby osoby, które tego potrzebują, otrzymały ukierunkowane wsparcie, takie jak długotrwała bezpłatna pomoc psychologiczna, **tak długo, jak jest to konieczne według uznania psychologa danej ofiary. Indywidualną ocenę należy prowadzić w najlepszym interesie ofiary, z priorytetowym traktowaniem potrzeb ofiary w zakresie bezpieczeństwa, ochrony i wsparcia oraz unikaniem wtórnej lub ponownej wiktymizacji.**

Or. en

Poprawka 132 **Maria da Graça Carvalho**

Wniosek dotyczący dyrektywy **Motyw 10**

Tekst proponowany przez Komisję

(10) Sytuację każdej ofiary należy oceniać w sposób terminowy, odpowiedni, skuteczny i proporcjonalny. Zasadnicze znaczenie ma zapewnienie ofiarom wsparcia i ochrony, odpowiadających ich indywidualnym potrzebom. Indywidualną ocenę służącą ustaleniu szczególnych

Poprawka

(10) Sytuację każdej ofiary należy oceniać w sposób terminowy, odpowiedni, skuteczny i proporcjonalny. Zasadnicze znaczenie ma zapewnienie ofiarom wsparcia i ochrony, odpowiadających ich indywidualnym potrzebom. Indywidualną ocenę służącą ustaleniu szczególnych

potrzeb ofiar w zakresie ochrony należy przeprowadzać etapami. Na pierwszym etapie ocena każdej ofiary powinna rozpoczynać się w chwili pierwszego kontaktu z właściwymi organami, aby zapewnić, że najbardziej bezbronni ofiary zostaną zidentyfikowane na bardzo wczesnym etapie postępowania. Ofiary wymagające pogłębionej oceny powinny być na kolejnych etapach oceniane przez służby udzielające wsparcia ofiarom, w tym przez psychologów. Takie służby są najlepiej przygotowane do oceny dobrostanu ofiar. W indywidualnej ocenie należy również uwzględnić sytuację sprawcy, który może mieć historię przemocy, posiadać broń lub nadużywać narkotyków i w związku z tym stwarzać większe zagrożenie dla ofiar. Indywidualna ocena służąca ustaleniu potrzeb ofiary powinna również obejmować ocenę jej potrzeb w zakresie wsparcia, a nie tylko ochrony. Kluczowe jest zidentyfikowanie ofiar, które potrzebują szczególnego wsparcia, tak aby osoby, które tego potrzebują, otrzymały ukierunkowane wsparcie, takie jak długotrwała bezpłatna pomoc psychologiczna.

potrzeb ofiar w zakresie ochrony należy przeprowadzać etapami. **Przy ocenie potrzeb ofiary w zakresie ochrony i wsparcia należy przede wszystkim zadbać o bezpieczeństwo danej osoby i zapewnić wsparcie dostosowane do jej potrzeb, z uwzględnieniem m.in. indywidualnych okoliczności, w jakich znajduje się ofiara, skutków przestępstwa i doznanej traumy oraz szczególnej bezbronności cechującej ofiarę.** Na pierwszym etapie ocena każdej ofiary powinna rozpoczynać się w chwili pierwszego kontaktu z właściwymi organami, aby zapewnić, że najbardziej bezbronni ofiary zostaną zidentyfikowane na bardzo wczesnym etapie postępowania. Ofiary wymagające pogłębionej oceny powinny być na kolejnych etapach oceniane przez służby udzielające wsparcia ofiarom, w tym przez psychologów. Takie służby są najlepiej przygotowane do oceny dobrostanu ofiar. W indywidualnej ocenie należy również uwzględnić sytuację sprawcy, który może mieć historię przemocy, posiadać broń lub nadużywać narkotyków i w związku z tym stwarzać większe zagrożenie dla ofiar. Indywidualna ocena służąca ustaleniu potrzeb ofiary powinna również obejmować ocenę jej potrzeb w zakresie wsparcia, a nie tylko ochrony. Kluczowe jest zidentyfikowanie ofiar, które potrzebują szczególnego wsparcia, tak aby osoby, które tego potrzebują, otrzymały ukierunkowane wsparcie, takie jak długotrwała bezpłatna pomoc psychologiczna.

Or. en

Uzasadnienie

Jest to szczególnie ważne w przypadku najbardziej bezbronych ofiar, takich jak ofiary przemocy uwarunkowanej płcią, osoby młodsze i starsze, osoby z niepełnosprawnościami oraz osoby znajdujące się w niepewnej sytuacji.

Poprawka 133
Maria Noichl, Giuliano Pisapia

Wniosek dotyczący dyrektywy Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

(10) Sytuację każdej ofiary należy oceniać w sposób terminowy, odpowiedni, skuteczny i proporcjonalny. Zasadnicze znaczenie ma zapewnienie ofiarom wsparcia i ochrony, odpowiadających ich indywidualnym potrzebom. Indywidualną ocenę służącą ustaleniu szczególnych potrzeb ofiar w zakresie ochrony należy przeprowadzać etapami. Na pierwszym etapie ocena każdej ofiary powinna rozpoczynać się w chwili pierwszego kontaktu z właściwymi organami, aby zapewnić, że najbardziej bezbronni ofiary zostaną zidentyfikowane na bardzo wczesnym etapie postępowania. Ofiary wymagające pogłębionej oceny powinny być na kolejnych etapach oceniane przez służby udzielające wsparcia ofiarom, w tym przez psychologów. Takie służby są najlepiej przygotowane do oceny dobrostanu ofiar. W indywidualnej ocenie należy również uwzględnić sytuację sprawcy, który może mieć historię przemocy, posiadać broń lub nadużywać narkotyków i w związku z tym stwarzać większe zagrożenie dla ofiar. Indywidualna ocena służąca ustaleniu potrzeb ofiary powinna również obejmować ocenę jej potrzeb w zakresie wsparcia, a nie tylko ochrony. Kluczowe jest zidentyfikowanie ofiar, które potrzebują szczególnego wsparcia, tak aby osoby, które tego potrzebują, otrzymały ukierunkowane wsparcie, takie jak długotrwała bezpłatna pomoc psychologiczna.

Poprawka

(10) Sytuację każdej ofiary należy oceniać w sposób terminowy, odpowiedni, skuteczny i proporcjonalny. Zasadnicze znaczenie ma zapewnienie ofiarom wsparcia i ochrony, odpowiadających ich indywidualnym potrzebom. Indywidualną ocenę służącą ustaleniu szczególnych potrzeb ofiar w zakresie ochrony należy przeprowadzać etapami. Na pierwszym etapie ocena każdej ofiary powinna rozpoczynać się w chwili pierwszego kontaktu z właściwymi organami, aby zapewnić, że najbardziej bezbronni ofiary zostaną zidentyfikowane na bardzo wczesnym etapie postępowania. Ofiary wymagające pogłębionej oceny powinny być na kolejnych etapach oceniane przez służby udzielające wsparcia ofiarom, w tym przez psychologów. Takie służby są najlepiej przygotowane do oceny dobrostanu ofiar. W indywidualnej ocenie należy również uwzględnić sytuację sprawcy, który może mieć historię przemocy, posiadać broń lub nadużywać narkotyków i w związku z tym stwarzać większe zagrożenie dla ofiar. Indywidualna ocena służąca ustaleniu potrzeb ofiary powinna również obejmować ocenę jej potrzeb w zakresie wsparcia, a nie tylko ochrony. Kluczowe jest zidentyfikowanie ofiar, które potrzebują szczególnego wsparcia, tak aby osoby, które tego potrzebują, otrzymały ukierunkowane wsparcie, takie jak długotrwała bezpłatna pomoc psychologiczna. ***Ofiary przemocy ze względu na płeć, w tym przemocy domowej, są często zależne finansowo od sprawcy, co czyni je szczególnie bezbronnymi. Doświadczenie to jest szczególnie dotkliwe dla kobiet z niepełnosprawnościami, imigrantek i innych osób doświadczających***

Poprawka 134
Livia Járóka

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

(10) Sytuację każdej ofiary należy oceniać w sposób terminowy, odpowiedni, skuteczny i proporcjonalny. Zasadnicze znaczenie ma zapewnienie ofiarom wsparcia i ochrony, odpowiadających ich indywidualnym potrzebom. Indywidualną ocenę służącą ustaleniu szczególnych potrzeb ofiar w zakresie ochrony należy przeprowadzać etapami. Na pierwszym etapie ocena każdej ofiary powinna rozpoczynać się w chwili pierwszego kontaktu z właściwymi organami, aby zapewnić, że najbardziej bezbronne ofiary zostaną zidentyfikowane na bardzo wczesnym etapie postępowania. Ofiary wymagające pogłębionej oceny powinny być na kolejnych etapach oceniane przez służby udzielające wsparcia ofiarom, w tym przez psychologów. Takie służby są najlepiej przygotowane do oceny dobrostanu ofiar. W indywidualnej ocenie należy również uwzględnić sytuację sprawcy, który może mieć historię przemocy, posiadać broń lub nadużywać narkotyków i w związku z tym stwarzać większe zagrożenie dla ofiar. Indywidualna ocena służąca ustaleniu potrzeb ofiary powinna również obejmować ocenę jej potrzeb w zakresie wsparcia, a nie tylko ochrony. Kluczowe jest zidentyfikowanie ofiar, które potrzebują szczególnego wsparcia, tak aby osoby, które tego potrzebują, otrzymały ukierunkowane wsparcie, takie jak długotrwała bezpłatna

Poprawka

(10) Sytuację każdej ofiary należy oceniać w sposób terminowy, odpowiedni, skuteczny i proporcjonalny. Zasadnicze znaczenie ma zapewnienie ofiarom wsparcia i ochrony, odpowiadających ich indywidualnym potrzebom. Indywidualną ocenę służącą ustaleniu szczególnych potrzeb ofiar w zakresie ochrony należy przeprowadzać etapami. ***Przy ocenie potrzeb ofiary w zakresie ochrony i wsparcia należy przede wszystkim zadbać o bezpieczeństwo danej osoby i zapewnić wsparcie dostosowane do jej potrzeb, z uwzględnieniem m.in. indywidualnych okoliczności, w jakich znajduje się ofiara.*** Na pierwszym etapie ocena każdej ofiary powinna rozpoczynać się w chwili pierwszego kontaktu z właściwymi organami, aby zapewnić, że najbardziej bezbronne ofiary zostaną zidentyfikowane na bardzo wczesnym etapie postępowania. Ofiary wymagające pogłębionej oceny powinny być na kolejnych etapach oceniane przez służby udzielające wsparcia ofiarom, w tym przez psychologów. Takie służby są najlepiej przygotowane do oceny dobrostanu ofiar. W indywidualnej ocenie należy również uwzględnić sytuację sprawcy, który może mieć historię przemocy, posiadać broń lub nadużywać narkotyków i w związku z tym stwarzać większe zagrożenie dla ofiar. Indywidualna ocena służąca ustaleniu potrzeb ofiary powinna również obejmować ocenę jej potrzeb w zakresie wsparcia, a nie tylko

pomoc psychologiczna.

ochrony. Kluczowe jest zidentyfikowanie ofiar, które potrzebują szczególnego wsparcia, tak aby osoby, które tego potrzebują, otrzymały ukierunkowane wsparcie, takie jak długotrwała bezpłatna pomoc psychologiczna.

Or. hu

Poprawka 135

Lucia Ďuriš Nicholsonová

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

(10) Sytuację każdej ofiary należy oceniać w sposób terminowy, odpowiedni, skuteczny i proporcjonalny. Zasadnicze znaczenie ma zapewnienie ofiarom wsparcia i ochrony, odpowiadających ich indywidualnym potrzebom. Indywidualną ocenę służącą ustaleniu szczególnych potrzeb ofiar w zakresie ochrony należy przeprowadzać etapami. Na pierwszym etapie ocena każdej ofiary powinna rozpoczynać się w chwili pierwszego kontaktu z właściwymi organami, aby zapewnić, że najbardziej bezbronni ofiary zostaną zidentyfikowane na bardzo wczesnym etapie postępowania. Ofiary wymagające pogłębionej oceny powinny być na kolejnych etapach oceniane przez służby udzielające wsparcia ofiarom, w tym przez psychologów. Takie służby są najlepiej przygotowane do oceny dobrostanu ofiar. W indywidualnej ocenie należy również uwzględnić sytuację sprawcy, który może mieć historię przemocy, posiadać broń lub nadużywać narkotyków i w związku z tym stwarzać większe zagrożenie dla ofiar. Indywidualna ocena służąca ustaleniu potrzeb ofiary powinna również obejmować ocenę jej potrzeb w zakresie wsparcia, a nie tylko ochrony. Kluczowe jest zidentyfikowanie

Poprawka

(10) Sytuację każdej ofiary należy oceniać w sposób terminowy, odpowiedni, skuteczny i proporcjonalny. Zasadnicze znaczenie ma zapewnienie ofiarom wsparcia i ochrony, odpowiadających ich indywidualnym potrzebom. Indywidualną ocenę służącą ustaleniu szczególnych potrzeb ofiar w zakresie ochrony należy przeprowadzać etapami. Na pierwszym etapie ocena każdej ofiary powinna rozpoczynać się w chwili pierwszego kontaktu z właściwymi organami, aby zapewnić, że najbardziej bezbronni ofiary zostaną zidentyfikowane na bardzo wczesnym etapie postępowania. Ofiary wymagające pogłębionej oceny powinny być na kolejnych etapach oceniane przez służby udzielające wsparcia ofiarom, w tym przez psychologów. Takie służby są najlepiej przygotowane do oceny dobrostanu ofiar. W indywidualnej ocenie należy również uwzględnić sytuację sprawcy, który może mieć historię przemocy, **mieć dostęp do broni** lub posiadać broń lub nadużywać narkotyków i w związku z tym stwarzać większe zagrożenie dla ofiar. Indywidualna ocena służąca ustaleniu potrzeb ofiary powinna również obejmować ocenę jej potrzeb w zakresie wsparcia, a nie tylko ochrony.

ofiar, które potrzebują szczególnego wsparcia, tak aby osoby, które tego potrzebują, otrzymały ukierunkowane wsparcie, takie jak długotrwała bezpłatna pomoc psychologiczna.

Kluczowe jest zidentyfikowanie ofiar, które potrzebują szczególnego wsparcia, tak aby osoby, które tego potrzebują, otrzymały ukierunkowane wsparcie, takie jak długotrwała bezpłatna pomoc psychologiczna.

Or. en

Poprawka 136 **Maria da Graça Carvalho**

Wniosek dotyczący dyrektywy **Motyw 11**

Tekst proponowany przez Komisję

(11) Lepsza ocena potrzeb ofiar w zakresie ochrony powinna sprawić, że ofiary, które potrzebują ochrony fizycznej, otrzymają ją w formie dostosowanej do ich szczególnej sytuacji. Środki takie powinny obejmować obecność organów ścigania lub utrzymywanie ofiary z dala od sprawcy w oparciu o krajowe nakazy ochrony. Środki takie mogą mieć charakter karny, administracyjny lub cywilny.

Poprawka

(11) Lepsza ocena potrzeb ofiar w zakresie ochrony powinna sprawić, że ofiary, które potrzebują ochrony fizycznej, ***zwłaszcza te znajdujące się w sytuacji zagrożenia życia***, otrzymają ją w formie dostosowanej do ich szczególnej sytuacji. Środki takie powinny obejmować obecność organów ścigania lub utrzymywanie ofiary z dala od sprawcy w oparciu o krajowe ***zakazy kontaktowania się, zbliżania się lub nakazy ochrony, a także przyjmowanie w centrach interwencji kryzysowej lub innych zakwaterowaniach zastępczych***. Środki takie mogą mieć charakter karny, administracyjny lub cywilny. ***Państwa członkowskie powinny zwiększyć świadomość odpowiednich właściwych organów na temat dostępności takich środków ochrony. Aby zagwarantować skuteczność zakazów kontaktowania się, zbliżania się i nakazów ochrony, ich naruszenie powinno podlegać sankcjom. Sankcje te mogłyby mieć charakter karnoprawny lub inny charakter prawny i obejmować kary pozbawienia wolności, grzywny lub wszelkie inne sankcje prawne, które są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.***

Poprawka 137
Lucia Ďuriš Nicholsonová

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję

(11) Lepsza ocena potrzeb ofiar w zakresie ochrony powinna sprawić, że ofiary, które potrzebują ochrony fizycznej, otrzymają ją w formie dostosowanej do ich szczególnej sytuacji. Środki takie powinny obejmować obecność organów ścigania lub utrzymywanie ofiary z dala od sprawcy w oparciu o krajowe nakazy ochrony. Środki takie mogą mieć charakter karny, administracyjny lub cywilny.

Poprawka

(11) Lepsza ocena potrzeb ofiar w zakresie ochrony powinna sprawić, że ofiary, które potrzebują ochrony fizycznej, otrzymają ją w formie dostosowanej do ich szczególnej sytuacji. Środki takie powinny obejmować obecność organów ścigania, ***zakazy kontaktowania się lub zbliżania się wydawane w trybie wyjątkowym*** lub utrzymywanie ofiary z dala od sprawcy w oparciu o krajowe nakazy ochrony. Środki takie mogą mieć charakter karny, administracyjny lub cywilny, ***a wszelkie naruszenie takich nakazów powinno podlegać skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym karom. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby ofiary były informowane o dostępności takich środków i o przysługującym im prawie do ubiegania się o nie.***

Poprawka 138
Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
w imieniu grupy Verts/ALE

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję

(11) Lepsza ocena potrzeb ofiar w zakresie ochrony powinna sprawić, że ofiary, które potrzebują ochrony fizycznej, otrzymają ją w formie dostosowanej do ich

Poprawka

(11) Lepsza ocena potrzeb ofiar w zakresie ochrony powinna sprawić, że ofiary, które potrzebują ochrony fizycznej, otrzymają ją w formie dostosowanej do ich

szczególnej sytuacji. Środki takie powinny obejmować obecność organów ścigania lub utrzymywanie ofiary z dala od sprawcy w oparciu o krajowe nakazy ochrony. Środki takie mogą mieć charakter karny, administracyjny lub cywilny.

szczególnej sytuacji. Środki takie powinny obejmować obecność organów ścigania lub utrzymywanie ofiary z dala od sprawcy w oparciu o krajowe nakazy ochrony, **a także przyjmowanie w centrach interwencji kryzysowej lub innych zakwaterowaniach zastępczych**. Środki takie mogą mieć charakter karny, administracyjny lub cywilny. **Państwa członkowskie powinny zwiększać świadomość właściwych organów na temat dostępności takich środków ochrony**.

Or. en

Poprawka 139
Livia Járóka

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 11 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(11b) Państwa członkowskie powinny podjąć niezbędne środki w celu zapobiegania bezkarności prawnej i społecznej sprawców aktów terrorystycznych, ponieważ bezkarność ta stanowi istotną przeszkodę w rehabilitacji i ochronie ofiar. Państwa członkowskie powinny podjąć środki w celu kryminalizacji gloryfikowania, promowania lub błędnego interpretowania konkretnego aktu terrorystycznego, ponieważ upokarza ono ofiary i powoduje wtórną wiktymizację poprzez naruszenie godności ofiar i utrudnianie powrotu do zdrowia. Państwa członkowskie powinny zabronić składania holdu osobom uznanym prawomocnym wyrokiem za winne działalności terrorystycznej i zwrócić szczególną uwagę na ofiary, które mogą cierpieć z powodu nękania lub obawiają się, że zostaną ponownie zaatakowane przez

społeczną grupę agresorów.

Or. hu

Poprawka 140
Maria da Graça Carvalho

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 11 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(11c) Państwa członkowskie powinny podjąć niezbędne środki w celu zapobiegania bezkarności prawnej i społecznej sprawców aktów terrorystycznych, ponieważ bezkarność ta stanowi istotną przeszkodę w rehabilitacji i ochronie ofiar. Państwa członkowskie powinny podjąć środki w celu kryminalizacji gloryfikowania konkretnego aktu terrorystycznego, ponieważ upokarza ono ofiary i powoduje wtórną wiktymizację poprzez naruszenie godności ofiar i utrudnianie powrotu do zdrowia. Państwa członkowskie powinny zabronić składania hołdu osobom uznanym prawomocnym wyrokiem za winne działalności terrorystycznej i zwrócić szczególną uwagę na ofiary, które mogą cierpieć z powodu nękania lub obawiają się, że zostaną ponownie zaatakowane przez społeczną grupę agresorów.

Or. en

Poprawka 141
Elena Kountoura

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 11 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(11d) Aby zapewnić ochronę dzieciom, które doświadczyły przemocy lub były jej świadkami, należy stosować w pełnym zakresie prawne środki ochrony, które nie mogą podlegać żadnym ograniczeniom ani restrykcjom ze względu na prawa rodzicielskie. Podejmowanie decyzji w sprawie wspólnej pieczy należy wstrzymywać do czasu przeprowadzenia odpowiedniego postępowania przygotowawczego w sprawie przemocy ze strony partnera i dokonania oceny ryzyka.

Or. en

Poprawka 142

Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
w imieniu grupy Verts/ALE

Wniosek dotyczący dyrektywy **Motyw 12**

Tekst proponowany przez Komisję

(12) Wszystkie ofiary powinny mieć możliwość uzyskania w toku postępowania karnego decyzji w sprawie odszkodowania od sprawcy, aby uniknąć angażowania ich w wiele uciążliwych i długotrwałych procedur w postaci odrębnego postępowania cywilnego. Wszystkie ofiary powinny mieć dostęp do systemów odszkodowań, w ramach których to państwo wypłaca odszkodowanie, niezwłocznie po przyjęciu na koniec postępowania karnego decyzji w sprawie odszkodowania od sprawcy. Następnie państwo powinno mieć możliwość odzyskania od sprawcy kwoty wypłaconego odszkodowania. Takie podejście do odszkodowania chroni ofiary przed ryzykiem wtórnej wiktymizacji, ponieważ nie muszą się one kontaktować ze sprawcami, aby otrzymać odszkodowanie. Taki ułatwiony dostęp do odszkodowania od sprawcy w toku postępowania karnego nie wpływa na

Poprawka

(12) Wszystkie ofiary powinny mieć możliwość uzyskania w toku postępowania karnego decyzji w sprawie odszkodowania od sprawcy, aby uniknąć angażowania ich w wiele uciążliwych i długotrwałych procedur w postaci odrębnego postępowania cywilnego. Wszystkie ofiary powinny mieć dostęp do systemów odszkodowań, w ramach których to państwo wypłaca odszkodowanie, niezwłocznie po przyjęciu na koniec postępowania karnego decyzji w sprawie odszkodowania od sprawcy. ***Należy przyznawać odszkodowania za leczenie i rehabilitację z powodu obrażeń fizycznych i uszczerbku na zdrowiu psychicznym. Państwa członkowskie powinny rozważyć wypłacanie odszkodowań za utratę dochodów, koszty pogrzebu i utratę środków utrzymania dla osób pozostających na utrzymaniu, a także odszkodowań za ból i cierpienie. Państwa mogą rozważyć wprowadzenie środków***

spoczywające na państwach członkowskich obowiązki zapewnienia systemu kompensaty dla ofiar umyślnych przestępstw z użyciem przemocy popełnionych na terytorium danego państwa członkowskiego, który to system gwarantuje ofiarom sprawiedliwą i odpowiednią kompensatę na mocy dyrektywy Rady 2004/80/WE⁵⁸.

mających na celu wyrównanie szkód wynikających z przestępstw przeciwko mieniu. Następnie państwo powinno mieć możliwość odzyskania od sprawcy kwoty wypłaconego odszkodowania. Takie podejście do odszkodowania chroni ofiary przed ryzykiem wtórnej wiktymizacji, ponieważ nie muszą się one kontaktować ze sprawcami, aby otrzymać odszkodowanie. Taki ułatwiony dostęp do odszkodowania od sprawcy w toku postępowania karnego nie wpływa na spoczywające na państwach członkowskich obowiązki zapewnienia systemu kompensaty dla ofiar umyślnych przestępstw z użyciem przemocy popełnionych na terytorium danego państwa członkowskiego, który to system gwarantuje ofiarom sprawiedliwą i odpowiednią kompensatę na mocy dyrektywy Rady 2004/80/WE[7].

⁵⁸ *Dyrektywa Rady 2004/80/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. odnosząca się do kompensaty dla ofiar przestępstw (Dz.U. L 261 z 6.8.2004, s. 15).*

Or. en

Poprawka 143
Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
w imieniu grupy Verts/ALE

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 12 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(12a) Urzędnicy władz, organów i instytucji publicznych, którzy mogą mieć osobisty kontakt z ofiarami, powinni mieć dostęp do wystarczających i odpowiednich szkoleń oraz wziąć w nich udział. Szkolenia powinny umożliwiać specjalistom zdobycie umiejętności i wiedzy w zakresie rozpoznawania i

rozumienia oznak wskazujących na wiktymizację, potrzeb ofiar, skutków przestępstwa i traumy, przepisów prawa krajowego i procedur związanych z prawami ofiar, w tym środków ochrony i charakterystyki wybranych grup ofiar, ze szczególnym uwzględnieniem bezbronności cechującej ofiary. Należy organizować szkolenia, aby kształcić umiejętności i wiedzę niezbędną do pracy ze wszystkimi ofiarami, a także specjalistyczną wiedzę i umiejętności, aby w sposób ukierunkowany i odpowiedni podchodzić do określonych grup ofiar, stosownie do rodzaju przestępstwa lub szczególnych cech indywidualnych. Szkolenie powinno uwrażliwiać specjalistów na ryzyko wtórnej wiktymizacji i uczyć ich, w jaki sposób ograniczać to ryzyko, a także dawać im możliwość rozwijania umiejętności miękkich w zakresie nawiązywania kontaktu i komunikowania się z ofiarami w sposób dostosowany do potrzeb ofiary. Szkolenia te, w tym szkolenia wprowadzające i w ramach rozwoju zawodowego przez całe życie, powinni regularnie prowadzić specjalnie przeszkoleni, wysoko wykwalifikowani specjaliści lub inne odpowiednie osoby. Do szkoleń należy zachęcać również podmioty pozarządowe, w tym stowarzyszenia ofiar i organizacje społeczeństwa obywatelskiego, i należy odpowiednio finansować takie szkolenia. Należy promować innowacyjne praktyki, w tym szkolenia wielopodmiotowe, wykorzystanie nowych technologii i szkolenia interaktywne.

Or. en

Poprawka 144
Maria da Graça Carvalho

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

(13) Ofiary nie mogą skutecznie korzystać z prawa do informacji, wsparcia i ochrony zgodnie z indywidualnymi potrzebami, jeżeli w krajowym systemie wymiaru sprawiedliwości osoby mające kontakt z ofiarami nie współpracują i nie koordynują swoich działań. Bez ścisłej współpracy i koordynacji między krajowymi organami ścigania, prokuraturą, organami sądowymi, służbami ds. sprawiedliwości naprawczej i służbami ds. rekompensaty oraz służbami udzielającymi ofiarom wsparcia, trudno jest ofiarom skutecznie korzystać z praw przysługujących im na mocy dyrektywy 2012/29/UE. Zachęca się inne organy, takie jak organy opieki zdrowotnej, organy edukacji i służby socjalne, do udziału w tej współpracy i koordynacji. Jest to szczególnie istotne w przypadkach, gdy ofiarami są dzieci.

Poprawka

(13) Ofiary nie mogą skutecznie korzystać z prawa do informacji, wsparcia i ochrony zgodnie z indywidualnymi potrzebami, jeżeli w krajowym systemie wymiaru sprawiedliwości osoby mające kontakt z ofiarami nie współpracują i nie koordynują swoich działań. Bez ścisłej współpracy i koordynacji między krajowymi organami ścigania, prokuraturą, organami sądowymi, służbami ds. sprawiedliwości naprawczej i służbami ds. rekompensaty oraz służbami udzielającymi ofiarom wsparcia, trudno jest ofiarom skutecznie korzystać z praw przysługujących im na mocy dyrektywy 2012/29/UE. Zachęca się inne organy, takie jak organy opieki zdrowotnej, organy edukacji i służby socjalne, **a także organizacje pozarządowe** do udziału w tej współpracy i koordynacji. Jest to szczególnie istotne w przypadkach, gdy ofiarami są dzieci.

Or. en

Poprawka 145

Livia Járóka

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

(13) Ofiary nie mogą skutecznie korzystać z prawa do informacji, wsparcia i ochrony zgodnie z indywidualnymi potrzebami, jeżeli w krajowym systemie wymiaru sprawiedliwości osoby mające kontakt z ofiarami nie współpracują i nie koordynują swoich działań. Bez ścisłej współpracy i koordynacji między krajowymi organami ścigania, prokuraturą, organami sądowymi, służbami ds. sprawiedliwości naprawczej i służbami ds.

Poprawka

(13) Ofiary nie mogą skutecznie korzystać z prawa do informacji, wsparcia i ochrony zgodnie z indywidualnymi potrzebami, jeżeli w krajowym systemie wymiaru sprawiedliwości osoby mające kontakt z ofiarami nie współpracują i nie koordynują swoich działań. Bez ścisłej współpracy i koordynacji między krajowymi organami ścigania, prokuraturą, organami sądowymi, służbami ds. sprawiedliwości naprawczej i służbami ds.

rekompensaty oraz służbami udzielającymi ofiarom wsparcia, trudno jest ofiarom skutecznie korzystać z praw przysługujących im na mocy dyrektywy 2012/29/UE. Zachęca się inne organy, takie jak organy opieki zdrowotnej, organy edukacji i służby socjalne, do udziału w tej współpracy i koordynacji. Jest to szczególnie istotne w przypadkach, gdy ofiarami są dzieci.

rekompensaty oraz służbami udzielającymi ofiarom wsparcia, trudno jest ofiarom skutecznie korzystać z praw przysługujących im na mocy dyrektywy 2012/29/UE. Zachęca się inne organy, takie jak organy opieki zdrowotnej, organy edukacji i służby socjalne, a także **organizacje społeczeństwa obywatelskiego** do udziału w tej współpracy i koordynacji. Jest to szczególnie istotne w przypadkach, gdy ofiarami są dzieci.

Or. hu

Poprawka 146

Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
w imieniu grupy Verts/ALE

Wniosek dotyczący dyrektywy Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

(13) Ofiary nie mogą skutecznie korzystać z prawa do informacji, wsparcia i ochrony zgodnie z indywidualnymi potrzebami, jeżeli w krajowym systemie wymiaru sprawiedliwości osoby mające kontakt z ofiarami nie współpracują i nie koordynują swoich działań. Bez ścisłej współpracy i koordynacji między krajowymi organami ścigania, prokuraturą, organami sądowymi, służbami ds. sprawiedliwości naprawczej i służbami ds. rekompensaty oraz służbami udzielającymi ofiarom wsparcia, trudno jest ofiarom skutecznie korzystać z praw przysługujących im na mocy dyrektywy 2012/29/UE. Zachęca się inne organy, takie jak organy opieki zdrowotnej, organy edukacji i służby socjalne, do udziału w tej współpracy i koordynacji. Jest to szczególnie istotne w przypadkach, gdy ofiarami są dzieci.

Poprawka

(13) Ofiary nie mogą skutecznie korzystać z prawa do informacji, wsparcia i ochrony zgodnie z indywidualnymi potrzebami, jeżeli w krajowym systemie wymiaru sprawiedliwości osoby mające kontakt z ofiarami nie współpracują i nie koordynują swoich działań. Bez ścisłej współpracy i koordynacji między krajowymi organami ścigania, prokuraturą, organami sądowymi, służbami ds. sprawiedliwości naprawczej i służbami ds. rekompensaty oraz służbami udzielającymi ofiarom wsparcia, trudno jest ofiarom skutecznie korzystać z praw przysługujących im na mocy dyrektywy 2012/29/UE. Zachęca się inne organy, takie jak organy opieki zdrowotnej, organy edukacji i służby socjalne, **a także organizacje pozarządowe** do udziału w tej współpracy i koordynacji. Jest to szczególnie istotne w przypadkach, gdy ofiarami są dzieci.

Poprawka 147
Livia Járóka

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 13 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(13b) Urzędnicy, którzy mogą mieć osobisty kontakt z ofiarami, powinni mieć dostęp do wystarczających i odpowiednich szkoleń oraz wziąć w nich udział. Szkolenia dla właściwych organów powinny być skuteczne, najnowocześniejsze, interdyscyplinarne i wielopodmiotowe oraz powinny wykorzystywać nowe technologie służące zwiększaniu zaangażowania i interakcji. Należy je realizować we współpracy z podmiotami pozarządowymi, w tym stowarzyszeniami ofiar i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego. Oprócz ogólnych szkoleń w zakresie praw ofiar, dla właściwych organów należy przewidzieć specjalne programy szkoleniowe dotyczące postępowania z konkretnymi kategoriami ofiar. Należy również promować wzajemne szkolenia i wymianę dobrych praktyk między organami krajowymi, w tym organami sądowymi i organami ścigania, a także organizacjami wspierającymi ofiary, aby zapewnić lepsze wsparcie i ochronę ofiar, a także koordynację między zaangażowanymi instytucjami. W ramach szkoleń należy zwrócić uwagę na aspekt płci, dostosowanie do dzieci i uwzględnianie przeżytych traum, a także na unikanie ponownej wiktymizacji i rozwijanie między innymi umiejętności komunikacji empatycznej i aktywnego słuchania. Za dobrą praktykę należy również uznać przyjmowanie specjalnych wytycznych dla funkcjonariuszy organów ścigania.

Poprawka 148
Maria da Graça Carvalho

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 13 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(13c) Urzędnicy, którzy mogą mieć osobisty kontakt z ofiarami, powinni mieć dostęp do odpowiednich i wyczerpujących szkoleń oraz wziąć w nich udział. Szkolenia dla właściwych organów powinny być skuteczne, najnowocześniejsze, interdyscyplinarne i wielopodmiotowe oraz powinny wykorzystywać nowe technologie służące zwiększaniu zaangażowania i interakcji. Należy je realizować we współpracy z podmiotami pozarządowymi, w tym stowarzyszeniami ofiar i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego. Oprócz ogólnych szkoleń w zakresie praw ofiar, dla właściwych organów należy przewidzieć specjalne programy szkoleniowe dotyczące postępowania z konkretnymi kategoriami ofiar. Należy również promować wzajemne szkolenia i wymianę dobrych praktyk między organami krajowymi, w tym organami sądowymi i organami ścigania, a także organizacjami wspierającymi ofiary, aby zapewnić lepsze wsparcie i ochronę ofiar, a także koordynację między zaangażowanymi instytucjami. W ramach szkoleń należy zwrócić uwagę na aspekt płci, dostosowanie do dzieci i uwzględnianie przeżytych traum, a także na unikanie wtórnej wiktymizacji i rozwijanie między innymi umiejętności komunikacji empatycznej i aktywnego słuchania. Za dobrą praktykę należy również uznać specjalne wytyczne dla funkcjonariuszy organów ścigania.

Poprawka 149
Lucia Ďuriš Nicholsonová

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 13 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(13d) Należy kłaść większy nacisk na budowanie potencjału i szkolenie specjalistów w zakresie wdrażania kluczowych aspektów dyrektywy. Państwa członkowskie powinny zadbać o to, aby specjaliści, którzy mogą mieć kontakt z ofiarami, uczestniczyli w odpowiednich i dostosowanych do potrzeb szkoleniach oraz otrzymywali ukierunkowane informacje. Poziom takich szkoleń dla specjalistów powinien być adekwatny do ich kontaktów z ofiarami. Szkolenia powinny obejmować ryzyko zastraszania i zapobieganie mu, ponowną i wtórną wiktymizację oraz dostępność środków ochrony i wsparcia dla ofiar, w tym kierowanie do nich ofiar, a także ukierunkowanie na skoordynowane i wielodyscyplinarne podejście do poszczególnych spraw. Należy zwrócić szczególną uwagę na szkolenia dla sędziów i prokuratorów, aby pogłębiać w nich świadomość potrzeb ofiar. Państwa członkowskie mogłyby też wspierać budowę zdolności w drodze monitorowania pracy właściwych organów, by następnie przekazywać im informacje zwrotne na ten temat i umożliwiać rozpoznawanie i w razie potrzeby naprawę ewentualnych niedociągnięć, między innymi poprzez dalsze szkolenia lub inne działania.

Poprawka 150
Lucia Ďuriš Nicholsonová

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 13 e (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(13e) Ponadto potrzebne są praktyczne wytyczne, na przykład w postaci uniwersalnej listy kontrolnej, z której mogłyby na co dzień korzystać służby policyjne i inne podmioty podczas informowania ofiar o przysługujących im prawach oraz czuwania nad przestrzeganiem tych praw. Takie praktyczne wytyczne powinny być spójne ze szkoleniami przeznaczonymi dla specjalistów, a także z protokołami krajowymi, które zostaną ustanowione na mocy niniejszej dyrektywy.

Or. en

Poprawka 151
Lucia Ďuriš Nicholsonová

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 13 f (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(13f) Pomimo znacznych postępów, które udało się osiągnąć od czasu wejścia w życie dyrektywy 2012/29/UE, z danych wynika, że ofiary nadal często nie są świadome swoich praw, co osłabia skuteczność dyrektywy w praktyce i zniechęca ofiary do ujawniania i zgłaszania przestępstw. Konieczne są zatem skuteczne, prowadzone przez państwa członkowskie kampanie uświadamiające, choćby w postaci przystępnych streszczeń i krótkich objaśnień dotyczących praw przysługujących ofiarom, aby pogłębić świadomość ofiar w zakresie praw

przysługujących im na mocy niniejszej dyrektywy lub, w stosownych przypadkach, innych praw wynikających z prawa krajowego. Jednocześnie państwa członkowskie powinny podejmować starania na rzecz zwiększenia świadomości także wśród ogółu społeczeństwa, w tym w szkołach, jak również wśród rodziny i przyjaciół ofiar, do których ofiary często zwracają się w pierwszej kolejności. Kampanie takie należy prowadzić różnorodnymi kanałami, m.in. w mediach tradycyjnych, mediach społecznościowych, w formie plakatów w transporcie publicznym, ulotek dostępnych w sądach, szpitalach i komisariatach policji, czy też w aplikacjach mobilnych. Ponadto państwa członkowskie powinny ułatwić uzyskiwanie informacji o tym, do kogo ofiary mogą się zwrócić, by uzyskać pomoc w korzystaniu z praw przysługujących im na mocy niniejszej dyrektywy, na przykład przez umieszczanie drogowskazów lub tworzenie publicznych spisów i rejestrów, na przykład akredytowanych organizacji lub prawników udzielających wsparcia. Wprowadzając te środki, państwa członkowskie powinny dążyć do tego, by w równym stopniu uwzględnić w ich opracowywaniu wszystkie rodzaje przestępstw.

Or. en

Poprawka 152

Lucia Ďuriš Nicholsonová

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję

(14) Protokoły krajowe mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia, aby ofiary otrzymywały informacje o przysługujących

Poprawka

(14) Protokoły krajowe mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia, **by zostały ustanowione przejrzyste ramy**

im prawach i dotyczącej ich sprawie oraz aby ich sytuacja była odpowiednio oceniana, tak by ofiary te mogły uzyskać wsparcie i ochronę odpowiadające ich indywidualnym potrzebom, zmieniającym się w czasie. Protokoły należy opracowywać w ramach środków ustawodawczych w sposób, który najlepiej odpowiada krajowym porządkom prawnym i organizacji wymiaru sprawiedliwości w państwach członkowskich. Protokoły te powinny regulować działania z zakresu udzielania ofiarom informacji, ułatwiać najbardziej bezbronnyim ofiarom, w tym ofiarom **zatrzymanym**, zgłaszanie przestępstw oraz indywidualną ocenę służącą ustaleniu ich potrzeb. W środkach ustawodawczych ustanawiających protokoły należy określić istotne elementy niezbędne do przetwarzania danych, w tym wykaz odbiorców danych osobowych i kategorie danych, które będą przetwarzane w kontekście funkcjonowania protokołów. Protokoły powinny zawierać ogólne, kompleksowe instrukcje postępowania ze służbami i działaniami określonymi w dyrektywie 2012/29/UE, jednak bez rozpatrywania indywidualnych przypadków.

komunikacji, aby ofiary otrzymywały informacje o przysługujących im prawach i dotyczącej ich sprawie oraz aby ich sytuacja była odpowiednio oceniana, tak by ofiary te mogły uzyskać wsparcie i ochronę odpowiadające ich indywidualnym potrzebom, zmieniającym się w czasie. **Takie protokoły powinny również zapewniać koordynację i współpracę między właściwymi organami a służbami udzielającymi wsparcia ofiarom, a także między ogólnymi i specjalistycznymi służbami wsparcia, w tym czytelne ścieżki kierowania.** Protokoły należy opracowywać w ramach środków ustawodawczych w sposób, który najlepiej odpowiada krajowym porządkom prawnym i organizacji wymiaru sprawiedliwości w państwach członkowskich. Protokoły te powinny regulować działania z zakresu udzielania ofiarom informacji, ułatwiać najbardziej bezbronnyim ofiarom, w tym ofiarom **przebywającym w placówkach zamkniętych, takich jak ośrodki detencyjne i zakłady opiekuńcze**, zgłaszanie przestępstw oraz indywidualną ocenę służącą ustaleniu ich potrzeb. W środkach ustawodawczych ustanawiających protokoły należy określić istotne elementy niezbędne do przetwarzania danych, w tym wykaz odbiorców danych osobowych i kategorie danych, które będą przetwarzane w kontekście funkcjonowania protokołów. Protokoły powinny zawierać ogólne, kompleksowe instrukcje postępowania ze służbami i działaniami określonymi w dyrektywie 2012/29/UE, jednak bez rozpatrywania indywidualnych przypadków.

Or. en

Poprawka 153
Livia Járóka

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję

(14) Protokoły krajowe mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia, aby ofiary otrzymywały informacje o przysługujących im prawach i dotyczącej ich sprawie oraz aby ich sytuacja była odpowiednio oceniana, tak by ofiary te mogły uzyskać wsparcie i ochronę odpowiadające ich indywidualnym potrzebom, zmieniającym się w czasie. Protokoły należy opracowywać w ramach środków ustawodawczych w sposób, który najlepiej odpowiada krajowym porządkom prawnym i organizacji wymiaru sprawiedliwości w państwach członkowskich. Protokoły te powinny regulować działania z zakresu udzielania ofiarom informacji, ułatwiać najbardziej bezbronnyim ofiarom, w tym ofiarom zatrzymanym, zgłaszanie przestępstw oraz indywidualną ocenę służącą ustaleniu ich potrzeb. W środkach ustawodawczych ustanawiających protokoły należy określić istotne elementy niezbędne do przetwarzania danych, w tym wykaz odbiorców danych osobowych i kategorie danych, które będą przetwarzane w kontekście funkcjonowania protokołów. Protokoły powinny zawierać ogólne, kompleksowe instrukcje postępowania ze służbami i działaniami określonymi w dyrektywie 2012/29/UE, jednak bez rozpatrywania indywidualnych przypadków.

Poprawka

(14) Protokoły krajowe mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia, aby ofiary otrzymywały przekazywane **w spójny sposób** informacje o przysługujących im prawach i dotyczącej ich sprawie oraz aby ich sytuacja była odpowiednio oceniana, tak by ofiary te mogły uzyskać wsparcie i ochronę odpowiadające ich indywidualnym potrzebom, zmieniającym się w czasie. **Protokoły krajowe są podstawowymi narzędziami umożliwiającymi realizowanie dobrze skoordynowanych indywidualnych ocen, unikanie ponownej wiktymizacji oraz poprawę koordynacji i współpracy między właściwymi organami i odpowiednimi zainteresowanymi stronami w zakresie ochrony ofiar.** Protokoły należy opracowywać w ramach środków ustawodawczych w sposób, który najlepiej odpowiada krajowym porządkom prawnym i organizacji wymiaru sprawiedliwości w państwach członkowskich. Protokoły te powinny regulować działania z zakresu udzielania ofiarom informacji, ułatwiać najbardziej bezbronnyim ofiarom, w tym ofiarom zatrzymanym, zgłaszanie przestępstw oraz indywidualną ocenę służącą ustaleniu ich potrzeb. W środkach ustawodawczych ustanawiających protokoły należy określić istotne elementy niezbędne do przetwarzania danych, w tym wykaz odbiorców danych osobowych i kategorie danych, które będą przetwarzane w kontekście funkcjonowania protokołów. Protokoły powinny zawierać ogólne, kompleksowe instrukcje postępowania ze służbami i działaniami określonymi w dyrektywie 2012/29/UE, jednak bez rozpatrywania indywidualnych przypadków.

Or. hu

Poprawka 154
Maria da Graça Carvalho

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję

(14) Protokoły krajowe mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia, aby ofiary otrzymywały informacje o przysługujących im prawach i dotyczącej ich sprawie oraz aby ich sytuacja była odpowiednio oceniana, tak by ofiary te mogły uzyskać wsparcie i ochronę odpowiadające ich indywidualnym potrzebom, zmieniającym się w czasie. Protokoły należy opracowywać w ramach środków ustawodawczych w sposób, który najlepiej odpowiada krajowym porządkom prawnym i organizacji wymiaru sprawiedliwości w państwach członkowskich. Protokoły te powinny regulować działania z zakresu udzielania ofiarom informacji, ułatwiać najbardziej bezbronnyim ofiarom, w tym ofiarom zatrzymanym, zgłaszanie przestępstw oraz indywidualną ocenę służącą ustaleniu ich potrzeb. W środkach ustawodawczych ustanawiających protokoły należy określić istotne elementy niezbędne do przetwarzania danych, w tym wykaz odbiorców danych osobowych i kategorie danych, które będą przetwarzane w kontekście funkcjonowania protokołów. Protokoły powinny zawierać ogólne, kompleksowe instrukcje postępowania ze służbami i działaniami określonymi w dyrektywie 2012/29/UE, jednak bez rozpatrywania indywidualnych przypadków.

Poprawka

(14) Protokoły krajowe mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia, aby ofiary otrzymywały przekazywane **w spójny sposób** informacje o przysługujących im prawach i dotyczącej ich sprawie oraz aby ich sytuacja była odpowiednio oceniana, tak by ofiary te mogły uzyskać wsparcie i ochronę odpowiadające ich indywidualnym potrzebom, zmieniającym się w czasie. **Protokoły krajowe są podstawowymi narzędziami umożliwiającymi realizowanie dobrze skoordynowanych indywidualnych ocen, unikanie wtórnej wiktyimizacji oraz poprawę koordynacji i współpracy między właściwymi organami i odpowiednimi zainteresowanymi stronami w zakresie ochrony ofiar.** Protokoły należy opracowywać w ramach środków ustawodawczych w sposób, który najlepiej odpowiada krajowym porządkom prawnym i organizacji wymiaru sprawiedliwości w państwach członkowskich. Protokoły te powinny regulować działania z zakresu udzielania ofiarom informacji, ułatwiać najbardziej bezbronnyim ofiarom, w tym ofiarom zatrzymanym, zgłaszanie przestępstw oraz indywidualną ocenę służącą ustaleniu ich potrzeb. W środkach ustawodawczych ustanawiających protokoły należy określić istotne elementy niezbędne do przetwarzania danych, w tym wykaz odbiorców danych osobowych i kategorie danych, które będą przetwarzane w kontekście funkcjonowania protokołów. Protokoły powinny zawierać ogólne, kompleksowe instrukcje postępowania ze służbami i działaniami określonymi w dyrektywie 2012/29/UE, jednak bez rozpatrywania

indywidualnych przypadków.

Or. en

Poprawka 155
Lucia Ďuriš Nicholsonová

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 14 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(14a) Państwa członkowskie powinny ustanowić krajowe strategie na rzecz praw ofiar, aby wyznaczyć w nich cele i działania na rzecz rozwoju praw i wsparcia ofiar. W tych strategiach należy wskazać priorytety, role i koordynację między właściwymi organami, a także służbami udzielającymi wsparcia i społeczeństwem obywatelskim. Państwa członkowskie powinny zapewniać regularny przegląd i aktualizację strategii krajowych w porozumieniu z odpowiednimi ekspertami, służbami udzielającymi wsparcia i społeczeństwem obywatelskim.

Or. en

Poprawka 156
Lucia Ďuriš Nicholsonová

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 15

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(15) Państwa członkowskie powinny przeznaczyć wystarczające zasoby ludzkie i finansowe na zapewnienie faktycznej zgodności ze środkami określonymi w dyrektywie 2012/29/UE. Szczególną wagę należy przyłożyć do utworzenia telefonów zaufania dla ofiar, zapewnienia

(15) Państwa członkowskie powinny przeznaczyć wystarczające zasoby ludzkie, finansowe **i techniczne** na zapewnienie faktycznej zgodności ze środkami określonymi w dyrektywie 2012/29/UE. Szczególną wagę należy przyłożyć do utworzenia telefonów

sprawnego funkcjonowania specjalistycznych służb wsparcia oraz indywidualnej oceny służącej ustaleniu potrzeb ofiar w zakresie ochrony i wsparcia, w tym w przypadku gdy usługi takie są świadczone przez organizacje pozarządowe.

zaufania dla ofiar, zapewnienia sprawnego funkcjonowania **ogólnych i** specjalistycznych służb wsparcia oraz indywidualnej oceny służącej ustaleniu potrzeb ofiar w zakresie ochrony i wsparcia, w tym w przypadku gdy usługi takie są świadczone przez organizacje pozarządowe.

Or. en

Poprawka 157

Lucia Ďuriš Nicholsonová

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję

(16) Unia i jej państwa członkowskie są stronami Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych⁵⁹ i są związane jej zobowiązaniami w zakresie swoich odpowiednich kompetencji. Zgodnie z art. 13 tej konwencji Państwa Strony są zobowiązane zapewnić osobom niepełnosprawnym skuteczny dostęp do wymiaru sprawiedliwości na równi z innymi osobami, w związku z czym należy zapewnić odpowiednie dostosowania i racjonalne usprawnienia, aby ofiary z niepełnosprawnościami mogły korzystać z praw przysługujących im jako ofiarom na równi z innymi osobami. Wymogi dostępności określone w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882⁶⁰ mogą ułatwić wdrożenie tej konwencji i zapewnić osobom z niepełnosprawnościami dostęp do praw ofiar określonych w dyrektywie 2012/29/UE.

Poprawka

(16) Unia i jej państwa członkowskie są stronami Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych⁵⁹ i są związane jej zobowiązaniami w zakresie swoich odpowiednich kompetencji. Zgodnie z art. 13 tej konwencji Państwa Strony są zobowiązane zapewnić osobom niepełnosprawnym skuteczny dostęp do wymiaru sprawiedliwości na równi z innymi osobami, w związku z czym należy zapewnić odpowiednie dostosowania i racjonalne usprawnienia **oraz dostosowania proceduralne**, aby ofiary z niepełnosprawnościami mogły korzystać z praw przysługujących im jako ofiarom na równi z innymi osobami. **Pod pojęciem „dostosowań proceduralnych” należy rozumieć wszelkie niezbędne i odpowiednie zmiany i usprawnienia w kontekście dostępu do wymiaru sprawiedliwości w konkretnej sprawie, mające na celu zapewnienie uczestnictwa osób z niepełnosprawnościami na równi z innymi osobami. Może to obejmować na przykład środki niezbędne do zapewnienia komunikacji z sądem.** Wymogi dostępności określone w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego

i Rady (UE) 2019/882⁶⁰ mogą ułatwić wdrożenie tej konwencji i zapewnić osobom z niepełnosprawnościami dostęp do praw ofiar określonych w dyrektywie 2012/29/UE.

⁵⁹ Dz.U. L 23 z 27.1.2010, s. 37.

⁶⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wymogów dostępności produktów i usług (Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 70).

⁵⁹ Dz.U. L 23 z 27.1.2010, s. 37.

⁶⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wymogów dostępności produktów i usług (Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 70).

Or. en

Poprawka 158 **Maria da Graça Carvalho**

Wniosek dotyczący dyrektywy **Motyw 16**

Tekst proponowany przez Komisję

(16) Unia i jej państwa członkowskie są stronami Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych⁵⁹ i są związane jej zobowiązaniami w zakresie swoich odpowiednich kompetencji. Zgodnie z art. 13 tej konwencji Państwa Strony są zobowiązane zapewnić osobom niepełnosprawnym skuteczny dostęp do wymiaru sprawiedliwości na równi z innymi osobami, w związku z czym należy zapewnić odpowiednie dostosowania i racjonalne usprawnienia, aby ofiary z niepełnosprawnościami mogły korzystać z praw przysługujących im jako ofiarom na równi z innymi osobami. Wymogi dostępności określone w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882⁶⁰ mogą ułatwić wdrożenie tej konwencji i zapewnić osobom z niepełnosprawnościami dostęp do praw ofiar określonych w dyrektywie

Poprawka

(16) Unia i jej państwa członkowskie są stronami Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych⁵⁹ i są związane jej zobowiązaniami w zakresie swoich odpowiednich kompetencji. Zgodnie z art. 13 tej konwencji Państwa Strony są zobowiązane zapewnić osobom niepełnosprawnym skuteczny dostęp do wymiaru sprawiedliwości na równi z innymi osobami, w związku z czym należy zapewnić odpowiednie dostosowania i racjonalne usprawnienia **oraz dostosowania proceduralne**, aby ofiary z niepełnosprawnościami mogły korzystać z praw przysługujących im jako ofiarom **na równi z innymi osobami**. **Dostosowania proceduralne obejmują wszelkie niezbędne i odpowiednie zmiany i usprawnienia w kontekście dostępu do wymiaru sprawiedliwości, mające na celu zapewnienie uczestnictwa osób z niepełnosprawnościami** na równi z innymi

2012/29/UE.

osobami. Wymogi dostępności określone w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882⁶⁰ mogą ułatwić wdrożenie tej konwencji i zapewnić osobom z niepełnosprawnościami dostęp do praw ofiar określonych w dyrektywie 2012/29/UE.

⁵⁹ Dz.U. L 23 z 27.1.2010, s. 37.

⁶⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wymogów dostępności produktów i usług (Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 70).

⁵⁹ Dz.U. L 23 z 27.1.2010, s. 37.

⁶⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wymogów dostępności produktów i usług (Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 70).

Or. en

Poprawka 159 **Lívia Járóka**

Wniosek dotyczący dyrektywy **Motyw 18**

Tekst proponowany przez Komisję

(18) Gromadzenie dokładnych i spójnych danych oraz terminowa publikacja zgromadzonych danych i statystyk mają zasadnicze znaczenie w kontekście zapewnienia pełnej wiedzy na temat praw ofiar przestępstw w Unii. Oczekuje się, że wprowadzenie wymogu, aby państwa członkowskie gromadziły i co trzy lata przekazywały Komisji, w zharmonizowany sposób, dane dotyczące stosowania krajowych procedur dotyczących ofiar przestępstw, będzie stanowić istotny krok na rzecz zapewnienia przyjęcia polityk i strategii opartych na danych. Agencja Praw Podstawowych powinna nadal wspierać Komisję Europejską i państwa członkowskie w gromadzeniu, tworzeniu i rozpowszechnianiu statystyk *dotyczących*

Poprawka

(18) Gromadzenie dokładnych i spójnych danych, **w tym zarówno danych jakościowych, jak i ilościowych**, oraz terminowa publikacja zgromadzonych danych i statystyk mają zasadnicze znaczenie w kontekście zapewnienia pełnej wiedzy na temat praw ofiar przestępstw w Unii **oraz monitorowania wdrażania niniejszej dyrektywy. Statystyki te powinny obejmować dane istotne dla stosowania krajowych procedur dotyczących ofiar przestępstw, w tym co najmniej liczbę i rodzaj zgłoszonych przestępstw oraz liczbę, wiek i płeć, płeć społeczno-kulturową i – w stosownym przypadku – niepełnosprawność ofiar oraz rodzaj przestępstwa i charakter relacji między ofiarą a sprawcą. Należy ująć informację o tym, czy przestępstwo wynikało z**

ofiar przestępstw oraz w *zgłaszaniu*, w jaki sposób ofiary korzystały z praw określonych w niniejszej dyrektywie.

uprzedzeń lub dyskryminacji. Oczekuje się, że wprowadzenie wymogu, aby państwa członkowskie gromadziły i co trzy lata przekazywały Komisji, w zharmonizowany sposób, dane dotyczące stosowania krajowych procedur dotyczących ofiar przestępstw, będzie stanowić istotny krok na rzecz zapewnienia przyjęcia polityk i strategii opartych na danych. **Przekazywanie przez państwa członkowskie co trzy lata danych powinno być zharmonizowane w celu zapewnienia lepszej porównywalności danych. W tym celu państwa członkowskie powinny dysponować zsynchronizowanym harmonogramem przekazywania danych zgromadzonych na podstawie dyrektywy 2012/29/UE.** Agencja Praw Podstawowych powinna nadal wspierać Komisję Europejską i państwa członkowskie w gromadzeniu, tworzeniu, *analizie* i rozpowszechnianiu statystyk oraz w *przekazywaniu informacji*, w jaki sposób ofiary korzystały z praw określonych w niniejszej dyrektywie. **Do celów analizy danych zagregowanych należy odpowiednio dostosować budżet Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej.**

Or. hu

Poprawka 160
Maria da Graça Carvalho

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję

(18) Gromadzenie dokładnych i spójnych danych oraz terminowa publikacja zgromadzonych danych i statystyk mają zasadnicze znaczenie w kontekście zapewnienia pełnej wiedzy na temat praw ofiar przestępstw w Unii. Oczekuje się, że wprowadzenie wymogu, aby państwa członkowskie gromadziły i co

Poprawka

(18) Gromadzenie dokładnych i spójnych danych, **w tym zarówno danych jakościowych, jak i ilościowych**, oraz terminowa publikacja zgromadzonych danych i statystyk mają zasadnicze znaczenie w kontekście zapewnienia pełnej wiedzy na temat praw ofiar przestępstw w Unii **oraz monitorowania wdrażania**

trzy lata przekazywały Komisji, w zharmonizowany sposób, dane dotyczące stosowania krajowych procedur dotyczących ofiar przestępstw, będzie stanowił istotny krok na rzecz zapewnienia przyjęcia polityk i strategii opartych na danych. Agencja Praw Podstawowych powinna nadal wspierać Komisję Europejską i państwa członkowskie w gromadzeniu, tworzeniu i rozpowszechnianiu statystyk *dotyczących ofiar przestępstw* oraz w *zgłaszaniu*, w jaki sposób ofiary korzystały z praw określonych w niniejszej dyrektywie.

niniejszej dyrektywy. Statystyki te powinny obejmować dane istotne dla stosowania krajowych procedur dotyczących ofiar przestępstw, w tym co najmniej liczbę i rodzaj zgłoszonych przestępstw oraz liczbę, wiek i płeć, płeć społeczno-kulturową i – w stosownym przypadku – niepełnosprawność ofiar oraz rodzaj przestępstwa i charakter relacji między ofiarą a sprawcą. Należy ująć informację o tym, czy przestępstwo wynikało z uprzedzeń lub dyskryminacji. Oczekuje się, że wprowadzenie wymogu, aby państwa członkowskie gromadziły i co trzy lata przekazywały Komisji, w zharmonizowany sposób, dane dotyczące stosowania krajowych procedur dotyczących ofiar przestępstw, będzie stanowił istotny krok na rzecz zapewnienia przyjęcia polityk i strategii opartych na danych. *Przekazywanie przez państwa członkowskie co trzy lata danych powinno być skoordynowane i zharmonizowane w celu zapewnienia lepszej porównywalności danych. W tym celu państwa członkowskie powinny dysponować zsynchronizowanym harmonogramem przekazywania danych zgromadzonych na podstawie dyrektywy 2012/29/UE.* Agencja Praw Podstawowych powinna nadal wspierać Komisję Europejską i państwa członkowskie w gromadzeniu, tworzeniu, *analizie* i rozpowszechnianiu statystyk oraz w *przekazywaniu informacji*, w jaki sposób ofiary korzystały z praw określonych w niniejszej dyrektywie. *Do celów analizy danych zagregowanych należy odpowiednio dostosować budżet Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej.*

Or. en

Poprawka 161

Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
w imieniu grupy Verts/ALE

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję

(18) Gromadzenie dokładnych i spójnych danych oraz terminowa publikacja zgromadzonych danych i statystyk mają zasadnicze znaczenie w kontekście zapewnienia pełnej wiedzy na temat praw ofiar przestępstw w Unii. Oczekuje się, że wprowadzenie wymogu, aby państwa członkowskie gromadziły i co trzy lata przekazywały Komisji, w zharmonizowany sposób, dane dotyczące stosowania krajowych procedur dotyczących ofiar przestępstw, będzie stanowić istotny krok na rzecz zapewnienia przyjęcia polityk i strategii opartych na danych. Agencja Praw Podstawowych powinna nadal wspierać Komisję Europejską i państwa członkowskie w gromadzeniu, tworzeniu i rozpowszechnianiu statystyk dotyczących ofiar przestępstw oraz w zgłaszaniu, w jaki sposób ofiary korzystały z praw określonych w niniejszej dyrektywie.

Poprawka

(18) Gromadzenie dokładnych i spójnych danych, **w tym zarówno danych jakościowych, jak i ilościowych**, oraz terminowa publikacja zgromadzonych danych i statystyk mają zasadnicze znaczenie w kontekście zapewnienia pełnej wiedzy na temat praw ofiar przestępstw w Unii **oraz monitorowania praktycznego wdrażania niniejszej dyrektywy, w tym monitorowania nadal istniejących barier, które utrudniają ofiarom zgłaszanie przestępstw i korzystanie z przysługujących im praw**. Oczekuje się, że wprowadzenie wymogu, aby państwa członkowskie gromadziły i co trzy lata przekazywały Komisji, w zharmonizowany sposób, dane dotyczące stosowania krajowych procedur dotyczących ofiar przestępstw, będzie stanowić istotny krok na rzecz zapewnienia przyjęcia polityk i strategii opartych na danych. Agencja Praw Podstawowych powinna nadal wspierać Komisję Europejską i państwa członkowskie w gromadzeniu, tworzeniu i rozpowszechnianiu statystyk dotyczących ofiar przestępstw oraz w zgłaszaniu, w jaki sposób ofiary korzystały z praw określonych w niniejszej dyrektywie. **Komisja powinna regularnie składać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania z oceną stopnia praktycznego wdrożenia dyrektywy oraz ze wskazaniem wszelkich praw, które nie zostały w pełni lub prawidłowo wdrożone.**

Or. en

Poprawka 162

Lucia Ďuriš Nicholsonová

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję

(18) Gromadzenie dokładnych i spójnych danych oraz terminowa publikacja zgromadzonych danych i statystyk mają zasadnicze znaczenie w kontekście zapewnienia pełnej wiedzy na temat praw ofiar przestępstw w Unii. Oczekuje się, że wprowadzenie wymogu, aby państwa członkowskie gromadziły i co trzy lata przekazywały Komisji, w zharmonizowany sposób, dane dotyczące stosowania krajowych procedur dotyczących ofiar przestępstw, będzie stanowić istotny krok na rzecz zapewnienia przyjęcia polityk i strategii opartych na danych. Agencja Praw Podstawowych powinna nadal wspierać Komisję Europejską i państwa członkowskie w gromadzeniu, tworzeniu i rozpowszechnianiu statystyk dotyczących ofiar przestępstw oraz w zgłaszaniu, w jaki sposób ofiary korzystały z praw określonych w niniejszej dyrektywie.

Poprawka

(18) Gromadzenie dokładnych i spójnych danych, **zarówno ilościowych, jak i jakościowych**, oraz terminowa publikacja zgromadzonych danych i statystyk mają zasadnicze znaczenie w kontekście zapewnienia pełnej wiedzy na temat praw ofiar przestępstw w Unii. Oczekuje się, że wprowadzenie wymogu, aby państwa członkowskie gromadziły i co trzy lata przekazywały Komisji, w zharmonizowany sposób, dane dotyczące stosowania krajowych procedur dotyczących ofiar przestępstw, będzie stanowić istotny krok na rzecz zapewnienia przyjęcia polityk i strategii opartych na danych. Agencja Praw Podstawowych powinna nadal wspierać Komisję Europejską i państwa członkowskie w gromadzeniu, tworzeniu i rozpowszechnianiu statystyk dotyczących ofiar przestępstw oraz w zgłaszaniu, w jaki sposób ofiary korzystały z praw określonych w niniejszej dyrektywie.

Or. en

Poprawka 163

Maria da Graça Carvalho

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 18 c (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(18c) Państwa członkowskie powinny rejestrować, gromadzić i przekazywać dane dotyczące przemocy ze względu na płeć w internecie i poza nim, w tym przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, a także dotyczące nawoływania do nienawiści i przestępstw z nienawiści, które w nieproporcjonalnym stopniu dotyczą kobiety, osoby LGBTIQ+ i dzieci, a są nadal w dużej mierze niedostatecznie

zgłaszane.

Or. en

Poprawka 164
Lívia Járóka

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 18 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(18d) Państwa członkowskie powinny rejestrować, gromadzić i przekazywać dane dotyczące przemocy ze względu na płeć w internecie i poza nim, w tym przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, a także dotyczące nawoływania do nienawiści i przestępstw z nienawiści.

Or. hu

Poprawka 165
Maria Noichl, Giuliano Pisapia

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 18 e (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(18e) Państwa członkowskie powinny rejestrować i przekazywać dane na temat wszelkich form przemocy uwarunkowanej płcią w internecie i poza nim, ze szczególnym uwzględnieniem kobietobójstwa.

Or. en

Poprawka 166
Maria da Graça Carvalho

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 18 f (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(18f) Państwa członkowskie powinny ułatwiać wykonywanie przez koordynatora ds. praw ofiar zadań określonych w kontekście strategii UE w zakresie praw ofiar, tak aby zapewnić spójność i skuteczność działań związanych z polityką dotyczącą praw ofiar. Do szczególnych zadań koordynatora należy zapewnienie sprawnego funkcjonowania platformy praw ofiar i wdrożenie strategii UE w zakresie praw ofiar (2020–2025), a także synchronizowanie prowadzonych przez inne zainteresowane strony działań na szczeblu unijnym związanych z prawami ofiar, w szczególności – we właściwych przypadkach – w kontekście stosowania dyrektywy 2012/92/UE.

Or.en

Poprawka 167

Eugenia Rodríguez Palop

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt -1 a (nowy)

Dyrektywa 2012/29/UE

Artykuł 1 – ustęp 1

Tekst obowiązujący

Poprawka

1. Dyrektywa ta ma na celu zapewnienie, by ofiary przestępstwa otrzymały odpowiednie informacje, wsparcie i ochronę oraz by mogły uczestniczyć w postępowaniu karnym.

Państwa członkowskie zapewniają, by ofiary były uznawane i by traktowano je z

-1a) art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

1. Dyrektywa ta ma na celu zapewnienie, by ofiary przestępstwa otrzymały odpowiednie informacje, wsparcie i ochronę oraz by mogły uczestniczyć w postępowaniu karnym ***w sposób bezpieczny, który minimalizuje ryzyko poniesienia szkody oraz ułatwia odzyskanie równowagi i dostęp do wymiaru sprawiedliwości.***

Państwa członkowskie zapewniają, by ofiary były uznawane i by traktowano je z

szacunkiem, w sposób taktowny, zindywidualizowany, profesjonalny oraz niedyskryminacyjny we wszelkich kontaktach ze służbami wsparcia ofiar lub służbami świadczącymi usługi w zakresie sprawiedliwości naprawczej, lub właściwymi organami działającymi w ramach postępowania karnego. ***Prawa określone w niniejszej dyrektywie stosuje się do ofiar w sposób niedyskryminacyjny, również niezależnie od ich prawa do pobytu.***

szacunkiem, w sposób taktowny, zindywidualizowany, profesjonalny oraz niedyskryminacyjny we wszelkich kontaktach ze służbami wsparcia ofiar lub służbami świadczącymi usługi w zakresie sprawiedliwości naprawczej, lub właściwymi organami działającymi w ramach postępowania karnego.

Prawa określone w niniejszej dyrektywie mają zastosowanie do wszystkich ofiar w sposób niedyskryminujący, niezależnie do płci biologicznej, płci społeczno-kulturowej, tożsamości płciowej, ekspresji płciowej, orientacji seksualnej, cech płciowych, rasy, koloru skóry, pochodzenia etnicznego lub społecznego, cech genetycznych, języka, religii lub wyznania, poglądów politycznych lub innych przekonań, przynależności do mniejszości narodowej, majątku, urodzenia, niepełnosprawności, wieku, statusu pobytowego lub stanu zdrowia.

Należy zwrócić odpowiednią uwagę na ofiary dotknięte dyskryminacją krzyżową.

Or.en

**Poprawka 168
Elena Kountoura**

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt -1 a (nowy)
Dyrektywa 2012/29/UE
Artykuł 1 – ustęp 2**

Tekst obowiązujący

Przy stosowaniu niniejszej dyrektywy państwa członkowskie zapewniają, by w

Poprawka

-1a) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

Przy stosowaniu niniejszej dyrektywy państwa członkowskie zapewniają, by w

przypadkach gdy ofiarą jest dziecko, w pierwszym rzędzie brano pod uwagę najlepsze zabezpieczenie jego interesu, który należy ocenić indywidualnie dla każdego przypadku. Pierwszeństwo ma podejście dostosowane do dziecka, uwzględniające wiek dziecka, poziom jego dojrzałości, jego opinie, potrzeby i obawy. Dziecko i osoba sprawująca nad nim władzę rodzicielską lub inny przedstawiciel prawny dziecka, o ile takie osoby istnieją, są informowani o wszelkich środkach lub prawach adresowanych w szczególności do dziecka.

przypadkach gdy ofiarą jest dziecko, w pierwszym rzędzie brano pod uwagę najlepsze zabezpieczenie jego interesu, który należy ocenić indywidualnie dla każdego przypadku. Pierwszeństwo ma podejście dostosowane do dziecka, uwzględniające wiek dziecka, poziom jego dojrzałości, jego opinie, potrzeby i obawy; **zapewnia się też znaczący udział dziecka.** Dziecko i osoba sprawująca nad nim władzę rodzicielską lub inny przedstawiciel prawny dziecka, o ile takie osoby istnieją, są informowani o wszelkich środkach lub prawach adresowanych w szczególności do dziecka.

Or.en

Poprawka 169 **Eugenia Rodríguez Palop**

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt -1 a (nowy)
Dyrektywa 2012/29/UE
Artykuł 1 – ustęp 2

Tekst obowiązujący

Przy stosowaniu niniejszej dyrektywy państwa członkowskie zapewniają, by w przypadkach gdy ofiarą jest dziecko, w pierwszym rzędzie brano pod uwagę najlepsze zabezpieczenie jego interesu, który należy ocenić indywidualnie dla każdego przypadku. Pierwszeństwo ma podejście dostosowane do dziecka, uwzględniające wiek dziecka, poziom jego dojrzałości, jego opinie, potrzeby i obawy. Dziecko i osoba sprawująca nad nim władzę rodzicielską lub inny przedstawiciel prawny dziecka, o ile takie osoby istnieją, są informowani o wszelkich środkach lub prawach adresowanych w szczególności do dziecka.

Poprawka

-1a) art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

Przy stosowaniu niniejszej dyrektywy państwa członkowskie zapewniają, by w przypadkach gdy ofiarą jest dziecko, w pierwszym rzędzie brano pod uwagę najlepsze zabezpieczenie jego interesu, który należy ocenić indywidualnie dla każdego przypadku. Pierwszeństwo ma podejście dostosowane do dziecka, uwzględniające wiek dziecka, poziom jego dojrzałości, jego opinie, potrzeby i obawy; **zapewnia się też znaczący udział dziecka.** Dziecko i osoba sprawująca nad nim władzę rodzicielską lub inny przedstawiciel prawny dziecka, o ile takie osoby istnieją, są informowani o wszelkich środkach lub prawach adresowanych w szczególności do dziecka.

Or.en

Poprawka 170
Eugenia Rodríguez Palop

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt -1 b (nowy)
Dyrektywa 2012/29/UE
Artykuł 1 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst obowiązujący

Poprawka

-1b) w art. 1 dodaje się ustęp w brzmieniu:

2a. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie ustanowione w celu wykonania niniejszej dyrektywy przepisy, polityki, usługi i rozwiązania infrastrukturalne były dostosowane do potrzeb ofiary i ukierunkowane na priorytetowe traktowanie wysłuchania ofiar, minimalizowanie ponownej traumy i szkód, skupiały się na bezpieczeństwie, prawach, dobrostanie, upodmiotowieniu, wyrażanych potrzebach i wyborach ofiar oraz zapewniały im empatyczne, dostosowane do potrzeb i nieoceniające wykonywanie praw i usług.

Or.en

Poprawka 171
Konstantinos Arvanitis

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt -1 c (nowy)
Dyrektywa 2012/29/UE
Artykuł 2 – ustęp 1 – litera a

Tekst obowiązujący

Poprawka

a) „ofiara” oznacza:

(i) osobę fizyczną, która doznała szkody, w tym krzywdy fizycznej, psychicznej, moralnej lub emocjonalnej lub straty majątkowej, bezpośrednio spowodowanej przestępstwem;

-1c) art. 2 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

a) „ofiara” oznacza:

(i) osobę fizyczną, która była podmiotem przestępstwa;

(ii) członków rodziny osoby, której śmierć była bezpośrednim skutkiem przestępstwa, **jeżeli doznali oni szkody w wyniku śmierci tej osoby;**

(ii) członków rodziny osoby, której śmierć była bezpośrednim skutkiem przestępstwa;

Or.en

Poprawka 172

Maria Noichl

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt -1 c (nowy)

Dyrektywa 2012/29/UE

Artykuł 2 – ustęp 1 – litera a

Tekst obowiązujący

a) „ofiara” oznacza:

(i) osobę fizyczną, która doznała szkody, w tym krzywdy fizycznej, psychicznej, moralnej lub emocjonalnej lub straty majątkowej, bezpośrednio spowodowanej przestępstwem;

(ii) członków rodziny osoby, której śmierć była bezpośrednim skutkiem przestępstwa, jeżeli doznali oni szkody w wyniku śmierci tej osoby;

Poprawka

-1c) art. 2 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

a) „ofiara” oznacza:

(i) osobę fizyczną, która doznała szkody, w tym krzywdy fizycznej, psychicznej, moralnej lub emocjonalnej lub straty majątkowej, bezpośrednio spowodowanej przestępstwem;

(ii) członków rodziny osoby, której śmierć była bezpośrednim skutkiem przestępstwa, jeżeli doznali oni szkody w wyniku śmierci tej osoby;

(iii) dziecko, które jest świadkiem przestępstwa;

Or.en

Poprawka 173

Konstantinos Arvanitis

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt -1 f (nowy)

Dyrektywa 2012/29/UE

Artykuł 2 – ustęp 1 – litera b

Tekst obowiązujący

Poprawka

b) „członkowie rodziny” oznaczają małżonka, osobę pozostająca z ofiarą, w sposób trwały i ciągły, w bliskim pożyciu **we wspólnym gospodarstwie domowym**, krewnych w linii prostej, rodzeństwo oraz osoby pozostające na utrzymaniu ofiary;

d) „sprawiedliwość naprawcza” oznacza wszelkie procedury, dzięki którym **ofiara oraz sprawca** mają możliwość, pod warunkiem wyrażenia przez nich na to dobrowolnej zgody, czynnego udziału w **rozwiązaniu** kwestii będących wynikiem przestępstwa przy pomocy bezstronnej strony trzeciej;

-1f) (nowy) art. 2 ust. 1 lit. b) i d) otrzymują brzmienie:

b) „członkowie rodziny” oznaczają małżonka, osobę pozostająca z ofiarą, w sposób trwały i ciągły, w bliskim pożyciu, krewnych w linii prostej, rodzeństwo oraz osoby pozostające na utrzymaniu ofiary;

d) „sprawiedliwość naprawcza” oznacza wszelkie procedury, dzięki którym **osoba poszkodowana w wyniku przestępstwa oraz osoby ponoszące odpowiedzialność za tę szkodę (strony)** mają możliwość, pod warunkiem wyrażenia przez nich na to dobrowolnej zgody, czynnego udziału w **dialogu na temat rozwiązania** kwestii będących wynikiem przestępstwa przy pomocy **przeszkolonej i** bezstronnej strony trzeciej (**mediator**);

Or.en

Poprawka 174
Maria da Graça Carvalho

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt -1 d (nowy)
Dyrektywa 2012/29/UE
Artykuł 2 – ustęp 1 – litera d a (nowa)

Tekst obowiązujący

Poprawka

-1d) w art. 2 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

da) „ogólne usługi wsparcia” oznaczają usługi świadczone przez organizacje specjalizujące się we wspieraniu ofiar przestępstw, oferujące wsparcie wszystkim ofiarom przestępstw. Takie usługi mogą obejmować specjalizacje ukierunkowane na określone grupy, takie jak kobiety, dziewczęta i osoby LBGTI, lub określone typy wsparcia;

Or.en

Poprawka 175
Maria da Graça Carvalho

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt -1 e (nowy)
Dyrektywa 2012/29/UE
Artykuł 2 – ustęp 1 – litera d b (nowa)

Tekst obowiązujący

Poprawka

-1e) (i) w art. 2 ust. 1 dodaje się punkt w brzmieniu:

(i) „specjalistyczne usługi wsparcia” oznaczają usługi świadczone wyłącznie określonym grupom ofiar, takim jak kobiety, dziewczęta i osoby LGBTI, w zależności od rodzaju przestępstwa lub indywidualnej charakterystyki ofiary.

Or.en

Poprawka 176
Eugenia Rodríguez Palop

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt -1 g (nowy)
Dyrektywa 2012/29/UE
Artykuł 2 – ustęp 1

Tekst obowiązujący

Poprawka

-1g) w art. 2 ust. 1 dodaje się litery w brzmieniu:

e) „ogólne usługi wsparcia” oznaczają usługi świadczone przez organizacje specjalizujące się we wspieraniu ofiar przestępstw, oferujące wsparcie wszystkim ofiarom przestępstw. Takie usługi mogą obejmować specjalizacje ukierunkowane na określone grupy lub określone typy wsparcia;

f) „specjalistyczne usługi wsparcia” oznaczają usługi świadczone wyłącznie określonym grupom ofiar, w zależności od rodzaju przestępstwa lub indywidualnej charakterystyki ofiary.

Poprawka 177
Giuliano Pisapia, Maria Noichl

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1
Dyrektywa 2012/29/UE
Artykuł 3 a – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki w celu ustanowienia bezpłatnych i poufnych telefonów zaufania dla ofiar, które to telefony:

Poprawka

1. art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

1. Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki w celu ustanowienia bezpłatnych, **bezpiecznych** i poufnych telefonów zaufania dla ofiar, które to telefony:

Or. en

Poprawka 178
Lucia Ďuriš Nicholsonová

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1
Dyrektywa 2012/29/UE
Artykuł 3 a – ustęp 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) udzielają ofiarom informacji, o których mowa w art. 4 ust. 1;

Poprawka

1. art. 3 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

a) udzielają ofiarom informacji, o których mowa w art. 4 ust. 1 **oraz art. 9 ust. 1;**

Or. en